

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

24 januari 1997

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	727
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	730
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	741
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	743
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	744
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	749
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	754
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	755
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	771
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	773
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	775
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	783
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	784

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid 787

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER 789

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 79
van 19 december 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

*Documentatie Dinants bedrijf via stadsbestuur –
Reactie*

Vanuit het Waalse gewest wordt aan de gemeentebesturen in het Vlaamse landsgedeelte documentatie toegestuurd, weliswaar in het Nederlands, met betrekking tot een uitvinding die door een bedrijf uit de industriezone van Dinant wordt gecommercialiseerd. Bij de documentatie van deze firma is een schrijven gevoegd, uitgaande van het gemeentebestuur, waarin een aantal voordelen van een schildermachine worden opgesomd en ook de kostprijs ervan wordt aangegeven. Er werd verwezen naar een demonstratie onlangs georganiseerd op een gemeentelijke werf (de kerk van Neffe), waarop de geadresseerden werden uitgenodigd.

In het schrijven, met hoofding Stad Dinant - kabinet van de burgemeester, wordt met klem betoogd dat de brief niet commercieel is bedoeld. Er wordt trouwens erkend dat dit verboden is op grond van het gemeentestatuuut.

Is de minister-president op de hoogte van dit initiatief ?

Acht hij dit toelaatbaar ? Zo neen, op welke wijze werd er gereageerd ?

Antwoord

Ik was niet op de hoogte van het initiatief van het gemeentebestuur van Dinant.

De Vlaamse regering heeft geen enkele bevoegdheid om de bestuurshandelingen van gemeentebesturen in een ander gewest te beoordelen, nog minder om deze te sanctioneren.

Het toezicht op het stadsbestuur van Dinant behoort tot de bevoegdheid van de Waalse Gewestregering, en wat de tuchtregeling betreft tot de bevoegdheid van de federale regering.

**Vraag nr. 80
van 19 december 1996
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS**

Toepassing taalwetgeving Brussel – Initiatieven

In De Morgen van 28 november 1996 schrijft Geert Van Istendael :

"Maar ik kan niet begrijpen waarom leden van de Vlaamse regering die de hele tijd vinden dat ze stoere taal moeten uitslaan over de federalisering van de sociale zekerheid, nooit ofte nimmer hebben durven vragen of in de hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap zelf de doodgewone, ouwe taalwet misschien eens niet een beetje nageleefd zou kunnen worden".

In dezelfde geest had ik dan ook willen weten op welke wijze de Vlaamse regering haar belangstelling heeft betoond voor de toepassing van de taalwet in Brussel.

Met welke initiatieven en op welke niveaus gebeurde dit ?

Antwoord

De toepassing van de taalwetgeving in Brussel wordt in eerste instantie opgevolgd door mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid.

**Vraag nr. 81
van 19 december 1996
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS**

Toepassing taalwetgeving Brussel – Overlegcomité

In zijn actuele vraag van 27 november laatstleden over de naleving van de taalwetgeving in de Brusselse ziekenhuizen vroeg de heer John Taylor de minister van Brusselse Aangelegenheden : "Moe-ten we niet ingaan op het voorstel van mevrouw

Brigitte Grouwels in de commissie Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften om bovengenoemde zaak aanhangig te maken bij het Overlegcomité?" (*Beknopt Verslag nr. 12 van 27 november 1996, blz. 4 – red.*).

Minister Anne Van Asbroeck verwees de vraagsteller hiervoor door naar de minister-president: "Hij is immers bevoegd voor het overleg tussen gemeenschappen en gewesten".

1. Heeft de minister-president reeds stappen ondernomen om de problematiek van de naleving van de taalwetgeving in Brussel bij het Overlegcomité aanhangig te maken?

Zo ja, binnen welke termijn komt dit op de agenda?

Zo nee, waarom niet?

2. Werden er in het verleden door de Vlaamse regering dienaangaande reeds vragen gesteld of acties ondernomen?

Zo ja, wanneer, waar en hoe?

Antwoord

1. De naleving van de taalwetgeving in de Brusselse ziekenhuizen is in eerste instantie zaak van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie maakt geen deel uit van het Overlegcomité, zodat de agendering van deze problematiek in het Overlegcomité niet wordt overwogen.
2. Ik verwijs naar de diverse initiatieven en acties van de Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden, die terzake bevoegd is.

Vraag nr. 82
van 19 december 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik Belgacom – Overlegcomité

Wie er geregeld de Vragen en Antwoorden van het federale parlement op naleest, moet vaststellen dat Belgacom het blijkbaar niet zo nauw neemt met de naleving van de taalwetten in en het respect voor de taalhomogeniteit van Vlaanderen.

Engelstalige aanwervingsadvertenties, Franstalige briefwisseling naar Nederlandstalige adressen, het gebruik van Engelstalige benamingen voor afdelingen en functies van en in Belgacom, de toegankelijkheid voor de klant van de bijzondere diensten over het ganse land in de taal van zijn keuze, het invoegen van Franstalige reclamefolders bij het uitdelen van de telefoongids in sommige Vlaamse gemeenten, het verlenen van taalfaciliteiten aan bedrijven in Vlaams-Brabant, het te woord staan in schabouwelijk Nederlands van kandidaat-adverteerders die naar een zogenaamd groen nummer bellen, enzovoort.

Heeft de minister-president dit thema reeds aan bod gebracht in het Overlegcomité?

Antwoord

Niet alleen in het federale parlement, maar ook in het Vlaams Parlement werden in het verleden meermaals vragen gesteld omtrent het taalgebruik bij Belgacom. Telkens werden concrete klachten op hun gegrondheid getoetst en indien nodig werd de bevoegde federale minister hierover aangeschreven.

Het komt immers in eerste instantie aan de federale regering toe om toe te zien op de taalpolitiek van Belgacom.

Het is niet gebruikelijk om dergelijke thema's te agenderen op het niveau van het Overlegcomité.

Vraag nr. 83
van 19 december 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Provinciemededelingen faciliteitengemeenten – Taalgebruik

De minister-president zal ongetwijfeld op de hoogte zijn van het besluit van vier grondwetspecialisten dat de provincie Vlaams-Brabant helemaal geen tweetalige berichten mag verspreiden in de faciliteitengemeenten, vermits de taalwet uitsluitend betrekking heeft op "formulieren", en niet op "berichten en mededelingen". Mutatis mutandis geldt dit ook voor de Vlaamse overheid.

Heeft dit reeds onderwerp van gesprek uitgemaakt binnen de Vlaamse regering?

Werden terzake al afspraken gemaakt of werden er richtlijnen verstrekt over eventueel te volgen gedragsregels ?

Antwoord

In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger beweert, zijn voor de provincie Vlaams-Brabant niet dezelfde artikelen van de taalwetgeving van toepassing als voor de diensten van de Vlaamse regering. Er kan dus voor de Vlaamse overheid niet mutatis mutandis dezelfde regeling gelden als voor de provincie Vlaams-Brabant.

Ik verklaar mij nader.

Het advies van de drie grondwetspecialisten, de professoren Van Orshoven, Rimanque en Velaers, betreft de interpretatie van artikel 34, §1, derde lid van de bij koninklijk besluit (KB) van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (verder afgekort als SWT), dat luidt als volgt :

"De berichten, mededelingen en formulieren, die [de gewestelijke dienst] rechtstreeks aan het publiek richt en de formulieren die hij op dezelfde wijze afgeeft, stelt hij in de taal of de talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel gevestigd is. Nochtans wanneer de gewestelijke dienst gevestigd is in een gemeente zonder speciale taalregeling geniet het publiek uit de gemeenten van het ambtsgebied die aan een andere taalregeling onderworpen zijn of die begiftigd zijn met een speciale taalregeling, ten aanzien van de rechtstreeks afgegeven formulieren, dezelfde rechten als in genoemde gemeenten. De berichten, mededelingen en formulieren, die aan het publiek worden verstrekt door de bemiddeling van de plaatselijke diensten, worden gesteld in de taal of talen welke die diensten voor soortgelijke bescheiden moeten gebruiken."

Dit artikel is van toepassing op het provinciebestuur van Vlaams-Brabant, dat volgens de taalwetgeving moet worden beschouwd als een gewestelijke dienst en waarvan de zetel gevestigd is in Leuven.

Concreet betekent dit dat het provinciebestuur :

- uitsluitend het Nederlands gebruikt voor de berichten, mededelingen en formulieren die zij rechtstreeks aan het publiek richt en de formulieren die zij op dezelfde wijze afgeeft ;

- in de randgemeenten zowel het Nederlands als het Frans gebruikt, doch uitsluitend voor de rechtstreeks afgegeven formulieren ;
- zowel het Nederlands als het Frans gebruikt voor de berichten, mededelingen en formulieren die aan het publiek worden verstrekt door bemiddeling van de gemeenten met een speciale taalregeling.

Om de taalverplichtingen van de diensten van de Vlaamse regering te kennen, moet worden verwezen naar de artikelen 35 en volgende van de gewone wet van 9 augustus 1980.

Artikel 36, § 2 luidt als volgt :

"Met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, is op [de diensten van de Vlaamse regering], de taalregeling van toepassing die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen".

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger opmerkt, verschilt deze regeling op twee cruciale punten van de regeling die geldt voor de provincie Vlaams-Brabant :

- 1) in artikel 36, § 2 van de gewone wet wordt geen onderscheid gemaakt tussen enerzijds rechtstreeks afgegeven berichten, mededelingen en formulieren en anderzijds berichten, mededelingen en formulieren die worden verstrekt door bemiddeling van de gemeenten met een speciale taalregeling ;
- 2) in de wetgeving die geldt voor de Vlaamse overheid worden berichten, mededelingen en formulieren op dezelfde voet geplaatst en is er geen afzonderlijke regeling voor de formulieren.

Om die redenen kan niet worden gezegd dat het advies van de drie grondwetspecialisten mutatis mutandis van toepassing is op de diensten van de Vlaamse regering. De Vlaamse Gemeenschap is wat haar berichten, mededelingen en formulieren betreft die zij rechtstreeks of onrechtstreeks richt aan inwoners van de faciliteitengemeenten, onderworpen aan de taalregeling die geldt voor de gemeentebesturen van die gemeenten. Binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt

momenteel een omzendbrief voorbereid die richtlijnen bevat omtrent de toepassing van de (complexe) taalwetgeving. Fundamenteel uitgangspunt hierbij is de strikte toepassing van het territorialiteitsbeginsel, wat inhoudt dat de faciliteiten als uitzondering op de eentaligheid moeten worden beschouwd en bijgevolg een niet-repetitief karakter hebben. Met andere woorden : Nederlands is en blijft de regel, tenzij uitdrukkelijk door particulieren uit de rand- en taalgrensgemeenten binnen het wettelijk kader wordt verzocht om de toepassing van de faciliteitenregeling. Faciliteiten blijven een integratiebevorderend instrument en geen middel om algehele tweetaligheid na te streven.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 85
van 12 december 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Rapport federale Planningscommissie Medisch Aanbod – Overleg

Bij het federale ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu werd een Planingscommissie Medisch Aanbod opgericht (Belgisch Staatsblad van 30 april 1996).

De opdracht van deze commissie bestaat erin "de weerslag te evalueren die de behoeftenbepaling heeft op de toegang tot de studies van zorgverstrekkers".

Jaarlijks zal er blijkbaar een verslag worden opgesteld over de relatie tussen behoeften, studies en doorstroming onder andere tot de stages voor bijzondere beroepstitels. Het rapport – dat voorstellen bevat in verband met het globale medisch aanbod en de verdeling per gemeenschap – zou tegen 15 mei 1996 klaar zijn.

Omdat deze resultaten voor Vlaanderen – dat de opleidingen van de zorgverstrekkers autonoom organiseert – belangrijk zijn, had ik van de minister willen vernemen of hij over dit rapport beschikt.

1. Zo ja, wat zijn de resultaten van het rapport, in het algemeen en per beroepsgroep ?

Werden/worden deze resultaten besproken met :

- de Vlaamse minister bevoegd voor Volksgezondheid,
- de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn,
- betrokkenen uit het onderwijs,
- adviesorganen van het onderwijs, de volksgezondheid, welzijn,
- de federale minister bevoegd voor Volksgezondheid ?

Wat is het resultaat van deze besprekingen ?

2. Zo neen, heeft de minister reeds stappen gezet om dit rapport te kunnen krijgen en te bespreken met de federale minister bevoegd voor Volksgezondheid en met andere mogelijke partners ?

N.B. : Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

Op 22 oktober 1996 heeft de federale Planningscommissie Medisch Aanbod, ingesteld bij de wet van 29 april 1996, houdende sociale bepalingen, een eerste advies neergelegd.

Ik ben formeel niet in kennis gesteld van dit advies. Ik heb wel informeel kennis kunnen nemen van de tekst ervan via de vertegenwoordigers van de Vlaamse universiteiten in de commissie. Het advies richt zich op het vaststellen van de contingenten artsen en tandartsen die in het perspectief van de beperking van het artsenaanbod vanaf 2004 toegang tot het beroep zullen krijgen.

De bedoelde commissie en het vermelde advies behoren tot de bevoegdheid van de federale minister van Volksgezondheid. Die heeft op geen enkele wijze overleg gepleegd met de instanties vermeld in de vraag.

Vraag nr. 86
van 12 december 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuid-Afrikaanse diploma's – Gelijkwaardigheid

In 1993 stelde ik de minister een schriftelijke vraag over eventuele moeilijkheden inzake de gelijkwaardigheid van diploma's van inwoners van Zuid-Afrika die naar Vlaanderen willen terugkeren (*vraag nr. 260 van 13 oktober 1993, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 16 november 1993, blz. 54 – red.*).

De minister antwoordde toen dat voor het hoger onderwijs nog steeds individuele onderzoeken moesten worden verricht, hetzij door de administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek van het departement Onderwijs voor eindexamen's, hetzij door de universiteiten zelf voor academische graden van de eerste cyclus of gedeeltelijke gelijkwaardigheid voor alle andere academische graden.

Heeft de minister zicht op het aantal dergelijke individuele onderzoeken dat de jongste jaren werd

verricht voor mensen met een Zuid-Afrikaans diploma ?

Antwoord

Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een tabel waarin de gelijkwaardigheidsbeslissingen van Zuid-Afrikaanse universitaire diploma's met een Vlaamse academische graad zijn opgenomen voor de periode oktober 1992-oktober 1996.

De afdeling Universitair Onderwijs nam deze beslissingen op basis van individuele onderzoeken, conform de gelijkwaardigheidsprocedure beschreven in het besluit van de Vlaamse regering van 14 oktober 1992.

Diploma	Academische graad	Beslissing
Bachelor of Arts	Licentiaat in de Taal- en Letterkunde : Germaanse talen	negatief
Bachelor of Dental Science en Master of Science in Dentistry	Tandarts	positief
Bachelor of Science en Bachelor of Medicine and Surgery	Arts	positief
Doctor Litterarum	Doctor in de Taal- en Letterkunde : Romaanse talen	negatief
Baccalaureus Scientia (Farmasie) en "Pharmaceutical Chemist" in Groot-Brittannië	Apotheker	positief
Baccalaureus Pharmaciae en "Pharmacist" in Canada	Apotheker	positief
Baccalaureus Farmasie (B. Sc. D) en "Pharmaceutical Chemist" in Groot-Brittannië	Apotheker	positief
Baccalaureus in Beeldende Kunsten (BA) Beeldhoukun	Licentiaat in de Kunstwetenschappen	negatief
Bachelor of Arts	Licentiaat in de Psychologie	negatief
Baccalaureus Ingenieriae Siviele Ingenieurswese	Burgerlijk bouwkundig ingenieur	negatief
Philosophiae Doctor	Doctor in de Toegepaste Biologische Wetenschappen	positief

Vraag nr. 87
van 12 december 1996
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Justitiedebat gemeenschapsschool Poperinge – Neutraliteit

Op 23 november laatstleden organiseerde CSC-Westhoek (Centrale voor Socialistisch Cultuurbeleid) in een gemeenschapsschool in Poperinge een panelgesprek over de actuele ontwikkelingen binnen de wereld van de justitie.

Het betrof hier een SP-initiatief waaraan medewerking werd verleend door afgevaardigden, hogeleraars en journalisten. Als doelgroep werd gemikt op jongeren vanaf de laatste graad van de humaniora tot prille dertigers.

Acht de minister het passend dat een politieke partij een dergelijk project opzet in een gemeenschapsinstelling en hierbij onder meer mikt op leerlingen van het secundair onderwijs ?

Vormt het feit dat een dergelijke problematiek uitsluitend wordt behandeld door personen met eenzelfde politieke signatuur geen aantasting van het neutraliteitsbeginsel ?

Antwoord

De vermelde activiteit werd niet georganiseerd door de school, maar door een erkende socio-culturele organisatie (CSC), waaraan de infrastructuur werd verhuurd, zoals voorzien in de omzendbrief ARGO/730/N – 92 – 11. Overeenkomstig de richtlijnen opgenomen in voormelde omzendbrief, heeft de bevoegde lokale raad de infrastructuur verhuurd tegen het richttarief.

Het principe van laakbare praktijken, zoals omschreven in de artikels 41 tot en met 44 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, is niet overtreden, aangezien de activiteit niet werd georganiseerd door de onderwijsinstelling.

Het neutraliteitsbeginsel werd hierdoor bijgevolg evenmin aangetast.

Vraag nr. 89
van 12 december 1996
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY

HOBU- opleiding kinesitherapie – Docenten

De driejarige HOBU-opleiding (hoger onderwijs buiten de universiteit) Kinesitherapie zou naar de geest en de letter van de nieuwe wet op de regeling van de uitoefening van de kinesitherapie ("wet tot wijziging van het KB nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies, met het oog op de regeling van de uitoefening van de kinesitherapie" – Belgisch Staatsblad, 16 juni 1995), niet meer beantwoorden aan de normen van het beroep van kinesitherapeut. Dit nieuwe statuut van de kinesitherapeuten (nu gekenmerkt door : medisch van aard, bescherming van de gezondheid van de patiënt, finaliteit van een opleiding en verruiming van de taakinhoud) wordt door alle kinesitherapeuten toegejuicht.

Een overlegforum, bestaande uit het Gemeenschappelijk Front van de Kinesitherapie, de Belgische Confederatie van Kinesitherapeuten en de Nationale Federatie van Doctors en Licentiaten in de Kinesitherapie, heeft haar bekommernis uitgesproken omtrent de opleiding, het overaanbod en het uitblijven van overgangsmatregelen. Het overlegforum dringt aan op de correcte invulling van de vierjarige opleiding op wetenschappelijk niveau, vraagt naar een oplossing voor de bescherming van de leerkrachten en wenst dat de valabele krachten kunnen worden opgevangen.

Overigens zijn alle beroepsverenigingen van kinesitherapeuten terecht bekommerd om de toekomst van lesgevers binnen het HOBU.

1. Hoeveel fulltime docenten zijn er in het HOBU verbonden aan de opleidingen Kinesitherapie ? Hoeveel hiervan zijn in vast verband benoemd of als tijdelijke aangesteld (al dan niet beschermd) ?
2. Welke leeftijd hebben deze lesgevers ?
3. Hoeveel van de docenten zijn er verbonden aan hogescholen van het vrije net, van de provinciale en van de Vlaamse autonome hogescholen ?

Antwoord

1. Het betreft 81 fulltime docenten. Daarnaast zijn er nog 135 deeltijdse docenten. Dit maakt in het totaal 216 personeelsleden. Daarvan zijn er 148 benoemd en 68 tijdelijk. Bij de tijdelijken zijn er een aantal gastprofessoren.

2. 62 jaar	1	43 jaar	13
60 jaar	1	42 jaar	9
59 jaar	4	41 jaar	7
58 jaar	1	40 jaar	7
57 jaar	4	39 jaar	8
56 jaar	7	38 jaar	9
55 jaar	7	37 jaar	6
54 jaar	3	36 jaar	6
53 jaar	5	35 jaar	6
52 jaar	2	34 jaar	5
51 jaar	15	33 jaar	8
50 jaar	7	32 jaar	6
49 jaar	9	31 jaar	1
48 jaar	7	30 jaar	4
47 jaar	14	29 jaar	7
46 jaar	6	28 jaar	2
45 jaar	9	27 jaar	3
44 jaar	5	25 jaar	2
3. vrije net			119
provinciaal			31
VAH (Vlaamse autonome Hogescholen)			66

Vraag nr. 90
van 12 december 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Non-discriminatiepactscholen – Extra lessen

Aan scholen die zijn toegetreten tot het non-discriminatiepact en die voor 15 september een beleidsplan hadden ingediend, zouden extra lessen worden toegekend.

Welke scholen zijn hiervoor in aanmerking gekomen en hoeveel extra lessen werden respectievelijk aan deze scholen toegewezen ?

Antwoord

1. Ter uitvoering van het non-discriminatiebeleid keurde de Vlaamse regering op 23 februari 1995 twee besluitwijzigingen goed waardoor basisscholen of vestigingsplaatsen met meer dan 50 % doelgroep leerlingen, gelegen in gemeenten met een plaatselijke non-discriminatieovereenkomst, afwijkingen kunnen krijgen op de omkaderings- en rationalisatienormen. Deze afwijkingen zijn uitzonderlijk en worden per geval behandeld en toegewezen door de minister.
2. Er hebben in totaal 18 scholen een actieplan ingediend om in aanmerking te komen voor de bewarende maatregelen. In totaal werden 8 aanvragen goedgekeurd :

- Gesubsidieerde vrije basisschool
G. Verwilghenlaan 37 Maasmechelen
28 lestijden
- Stedelijke basisschool
Begijnhofdries 42 Gent
43 lestijden
- Basisschool van het gemeenschapsonderwijs
Tuyaertstraat 53 Boom
32 lestijden
- Basisschool van het gemeenschapsonderwijs
Schansstraat 137 Heusden-Zolder
64 lestijden
- Basisschool van het gemeenschapsonderwijs
Kruindersweg 76 Maasmechelen
14 lestijden
- Gesubsidieerde vrije basisschool
E. Fabrylaan Genk
28 lestijden
- Gesubsidieerde vrije basisschool
Sint-Margrietstraat 33 Gent
13 lestijden
- Gesubsidieerde vrije basisschool
Nieuwe Beggaardenstraat 50 Mechelen
19 lestijden

3. In het totaal werden 238 extra-lestijden toegekend.

Vraag nr. 91
van 12 december 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Technisch en beroepsonderwijs – Promotie

Naar aanleiding van de opening van een nieuwe productielijn bij een Amerikaans bedrijf in Mechelen bleek dat het aanwerven van enkele honderden werknemers met een A2-diploma technisch onderwijs niet evident was.

Blijkbaar oefent het technisch en beroepsonderwijs nog te weinig aantrekkingskracht uit op heel wat jongeren en /of hun ouders.

Kan de minister mij een overzicht geven van de initiatieven die de jongste jaren werden genomen om de vooroordelen die er nog altijd bestaan ten aanzien van deze onderwijstak weg te werken en om de pluspunten te verduidelijken ?

Antwoord

1. Het is de opdracht van de overheid het structureel kader en de kwaliteitseisen voor het onder-

wijs vast te leggen. De vrije studiekeuze blijft evenwel grondwettelijk gewaarborgd.

De bijzondere aandacht die aan het technisch en beroepssecundair onderwijs sedert enkele jaren wordt besteed, vloeit voort uit een staten-generaal die op 20 maart 1993 in Brussel heeft plaatsgevonden. Ook de geplande hervorming van het secundair onderwijs zal aan beide onderwijsvormen extra impulsen geven.

2. Via de staten-generaal hebben de overheid, de onderwijsverstrekkers en de sociale partners zich geëngageerd om te streven naar een verzoening tussen de vrijheid van onderwijs enerzijds en bedrijfseconomische en tewerkstellingsimperatieven anderzijds.

Diverse items ressorteren hieronder :

- de organisatie van het onderwijsaanbod in arbeidsmarktperspectief ;
- de kwalitatief-inhoudelijke aspecten van het technisch en beroepssecundair onderwijs ;
- de samenwerking tussen scholen en bedrijfsleven ;
- de leerlinginstroom ;
- de uitrustingsproblematiek en financiering ;
- het schoolmanagement.

Concrete acties tot hertoe zijn onder meer :

- het afsluiten van convenanten inzake samenwerking tussen onderwijs (overheid en inrichtende machten) en beroepsfederaties onder meer in de bouw, de horeca, de kunststoffen en de industriële koeltechnieken ;
- het ontwikkelen van beroeps- en opleidingsprofielen. De sociale partners binnen de SERV (Sociaal-economische Raad van Vlaanderen) staan in voor de aanmaak van de beroepsprofielen, terwijl de diverse sectorcommissies van de Vlaamse Onderwijsraad aansluitend zorg dragen voor de opleidingsprofielen op basis waarvan de leerprogramma's kunnen worden opgesteld ;
- het creëren van een flexibel raamwerk voor stages van leerlingen en nascholing van leraars ;
- de voorbereiding van eindtermen per graad, onderwijsvorm en eventueel studierichting binnen het secundair onderwijs, zijnde de

minimumdoelstellingen die een school in hoofde van de leerlingen dient te bereiken ;

- het actualiseren van het aanbod van specialisatiejaren op het niveau van het derde leerjaar van de derde graad ;
- het optrekken van een aantal wekelijkse les-tijden (van 1 naar 2 uren) voor het vak Technologische Opvoeding, dat behoort tot de basisvorming van het tweede leerjaar van de eerste graad ;
- de initiatieven op het gebied van diversificatie van studiekeuze voor meisjes ;
- het onderzoek naar de uitbouw van een modulaire onderwijsvariant, naast de traditionele, in het beroepssecundair onderwijs, gebaseerd op deelkwalificaties die in bepaalde gevallen een instap in het beroep kunnen vergemakkelijken ;
- het steunen van acties die door allerlei organismen betrokken bij de studie- en beroepskeuze worden op touw gezet (bv. door de SERV georganiseerde infodagen over de relatie tussen onderwijs en bedrijfsleven, aankondigingen via het onderwijstijdschrift Klasse, ...).

3. Het Vlaams regeerakkoord voorziet in een ingrijpende hervorming van het secundair onderwijs.

Eén van de redenen daarvoor is dat het onderwijslandschap momenteel te versnipperd is. Om de noodzakelijke sanering te kunnen doorvoeren, zullen enerzijds de studierichtingen worden gereduceerd en anderzijds de scholen opgaan in samenwerkingsverbanden. Een reductie van studierichtingen, gepaard gaande met een herprofilering van de onderwijsvormen (algemeen, technisch, kunst- en beroepssecundair onderwijs), moet de doorzichtigheid van het studieaanbod bij het brede publiek verruimen.

Uiteindelijk moet deze ingreep resulteren in een meer optimale leerlingoriëntering, tegen het huidige onderwijsvormgebonden watervalstelsel in. Hierdoor kan zowel het aantal mislukkingen worden beperkt, als de aansluiting op het hoger onderwijs respectievelijk de arbeidsmarkt worden versoepeld.

Vraag nr. 92
van 12 december 1996
van de heer MARC OLIVIER

Verlof voor stervensbegeleiding – Halftijdse loopbaanonderbreking

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 98 van 14 maart 1996 stelde de minister dat hij eind februari 1996 opdracht heeft gegeven aan de administratie een onderzoek te verrichten naar de mogelijke gevolgen (zowel organisatorisch als personeelsmatig en financieel) van het toestaan van een halftijdse loopbaanonderbreking voor stervensbegeleiding aan gemeenschapsambtenaren (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 18 maart 1996, blz. 492-493 – red.*).

1. Wat zijn de resultaten van het door de administratie uitgevoerde onderzoek (organisatorisch, personeelsmatig en financieel) ?
2. Heeft de minister, op basis van deze resultaten, stappen ondernomen om de mogelijkheid tot halftijdse loopbaanonderbreking in het Vlaams Personeelsstatuut op te nemen ? Zo ja, met ingang van welke datum ?

Antwoord

Er zijn sectorale onderhandelingen, dit wil zeggen binnen de diensten van de Vlaamse regering, inzake arbeidsherverdeling in het algemeen en halftijdse loopbaanonderbreking in het bijzonder, gestart op 17 december 1996 en die momenteel nog niet afgerond.

Het is de bedoeling dat de maatregelen die uit deze besprekingen in het Sectorcomité XVIII Vlaamse Gemeenschap – Vlaams Gewest resulteren, zo snel mogelijk zullen worden opgenomen in het Vlaams Personeelsstatuut.

De problematiek van de halftijdse loopbaanonderbreking in het algemeen en niet enkel in geval van stervensbegeleiding, maakt eveneens voorwerp uit van de besprekingen.

Uitsluitel over deze aangelegenheid kan dan ook maar worden gegeven bij afronding van bovenvermelde sectorale onderhandelingen.

Vraag nr. 93
van 18 december 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Deeltijdse gesco's Stichting Vlaamse Schoolsport – Weddeanciënniteit

Gesubsidieerde contractuelen (gesco's), aangeworven als administratieve medewerkers met een onvolledige opdracht bij een representatieve vereniging voor schoolsport, kunnen geen weddeanciënniteit verwerven.

Dit blijkt uit onderzoek uitgevoerd door de diensten van de minister. Slechts diegenen die een volledige opdracht uitvoeren komen hiervoor in aanmerking.

Deze regelgeving is onrechtvaardig, daar het vooral de vrouwen treft die in heel veel van deze deeltijdse functies werken. Zij ontvangen geen weddeverhogingen naargelang hun anciënniteit. Daarenboven remt het de deeltijdse tewerkstelling, die door de beleidsmensen als een oplossing van de werkloosheid wordt aangeprezen.

Om deze situaties ongedaan te maken, is een aanpassing noodzakelijk van het koninklijk besluit (KB) van 1 december 1970 (bezoldigingsregeling administratief, meesters- en vak- en dienstpersoneel van de onderwijsinstellingen van de Vlaamse Gemeenschap), zoals dit gebeurde in artikel 16 van het KB van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van de onderwijsinstellingen van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Waarom wordt deze ongelijkheid in stand gehouden ? Is er geen reden om te stellen dat deze regelgeving afbreuk doet aan het gelijkheidsbeginsel tussen voltijdse en deeltijdse tewerkstelling ?
2. Werden er reeds initiatieven ontwikkeld om deze onrechtvaardige toestand op te heffen ? Zo ja, wanneer mogen de besluiten hiervoor worden verwacht ?

Antwoord

Op 10 december 1996 werd een akkoord van sectoriële programmatie voor de jaren 1995 en 1996

afgesloten voor de sector Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap.

In punt III. Geldelijke maatregelen, 1. Opheffing blokkering anciënniteit bij onvolledige prestaties, 1.3. Gesubsidieerde contractuelen, is overeengekomen dat in het besluit van de Vlaamse regering van 17 april 1991 betreffende de geldelijke anciënniteit van de personeelsleden aangeworven als gesubsidieerde contractuelen binnen de bijzondere conventie afgesloten voor de onderwijsinstellingen, een bepaling zal worden opgenomen om voor het vaststellen van de weddeanciënniteit de diensten in aanmerking te nemen die als gesubsidieerde contractueel binnen de bijzondere conventie(s) worden gepresteerd in een ambt met onvolledige prestaties (ingangdatum : 1 januari 1997).

Mijn administratie heeft op basis hiervan reeds initiatieven genomen om de nodige wijzigingen aan te brengen aan het KB van 1 december 1970 (administratief personeel) naar analogie van wat reeds gebeurde in artikel 16 van het KB van 15 april 1958 (onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel).

Het nodige wordt gedaan om deze wijzigingen zo vlug mogelijk in een besluit te verwerken, om daarna de weddeanciënniteit van deze administratieve medewerkers vanaf 1 januari 1997 aan te passen.

Vraag nr. 94
van 18 december 1996
van mevrouw NELLY MAES

Leerkrachten hoger kunstonderwijs – Beschikbaarheid

In het hoger onderwijs mogen studenten terecht een grotere beschikbaarheid van de leraars verwachten.

Deze eis is voor het kunstonderwijs evenwel absurd, aangezien enerzijds leraars ook op hun eigen artistiek terrein moeten kunnen presteren en anderzijds een grote individuele begeleiding moet worden gegarandeerd tijdens de lessen.

Welke beschikbaarheid wordt concreet gevergd inzake aanwezigheid op school ?

Is dit voor alle departementen op dezelfde wijze geregeld ?

Gebeurde dit met omzendbrieven of op een andere wijze ?

Antwoord

Voor de personeelsleden van de hogescholen die belast zijn met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten voorziet het hogescholendecreet van 13 juli 1994 in een bijzondere regeling inzake cumulatie en taakin-vulling.

Vooreerst mogen de personeelsleden belast met artistiek gebonden onderwijsactiviteiten in de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst en muziek en dramatische kunst, met uitzondering van de basisopleidingen van een cyclus, hun onderwijsopdracht onbeperkt cumuleren met zuiver artistieke beroepsactiviteiten, met uitsluiting van elke vorm van onderwijsactiviteit. Zij verkrijgen om die reden een bijzondere salarisschaal (cfr. art.142 en 150 van het decreet).

Anderzijds bepaalt artikel 113 dat de personeelsleden belast met artistiek gebonden onderwijsactiviteiten, enkel kunnen worden belast met onderwijsactiviteiten en met activiteiten in het kader van de ontwikkeling en de beoefening van de kunsten, zoals bepaald in de zending van de hogescholen.

Deze bepaling werd ingeschreven om de voornoemde personeelsleden de mogelijkheid te bieden artistieke cumulativiteiten uit te oefenen. Deze personeelsleden worden dan ook geacht op een andere wijze ter beschikking te staan van de hogeschool, hoewel zij toch een volledige opdracht kunnen vervullen.

Een voltijdse opdracht kan hier dan ook niet met alle aspecten van de algemene taakomschrijving van het betreffende ambt worden ingevuld. De hogeschool zal afzonderlijke criteria vastleggen die zullen worden gehanteerd bij het bepalen van de omvang van de opdracht van de bedoelde personeelsleden.

Voor de personeelsleden die op hun verzoek en met instemming van hun hogeschoolbestuur de toepassing verkrijgen van artikel 142, § 2 (d.i. afzien van de in artikel 150 bedoelde artistieke cumulatie om de "gangbare" weddeschaal te kunnen verkrijgen), blijven de gewone regels inzake cumulatie en taakin-vulling evenwel gelden.

De beschikbaarheid en de taakbelasting van de personeelsleden is voorwerp van onderhandeling binnen de hogeschoolonderhandelingscomités. Aangezien deze comités, verbonden aan de diverse hogescholen, door andere personen worden samengesteld, kan binnen de verschillende hogescholen wel degelijk een verschillende invulling

van de beschikbaarheid en de taakbelasting bestaan, alhoewel de hogescholen zelf, zo onder andere binnen het kader van de VLHORA (Vlaamse Hogescholenraad), een afstemming op mekaar betrachten.

Over deze aangelegenheid werden geen omzendbrieven naar de hogescholen verstuurd.

**Vraag nr. 95
van 18 december 1996
van mevrouw MIA DE SCHAMPHELAERE**

*Methodeonderwijs in gemeenschapsscholen –
Levensbeschouwing*

Tijdens de hoorzitting in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het ontwerp van decreet "basisonderwijs" op 20 november jongstleden bleek dat de bestaande vrijmethodescholen hun onderliggende visie baseren op een filosofie die niet stoelt op een erkende eredienst of levensbeschouwing. Zij stelden eveneens dat zij niet kunnen worden beschouwd als levensbeschouwelijk neutraal, in de zin van de grondwettelijke vereiste voor het gemeenschapsonderwijs.

In een aantal basisscholen van het gemeenschapsonderwijs werd methodeonderwijs al verstrekt, en in september van dit jaar werd ook in drie secundaire scholen van het gemeenschapsonderwijs gestart met methodeonderricht.

Kan de minister mij meedelen over welke pedagogische methode het gaat in de betrokken scholen en op welke levensfilosofie of cultuurvisie deze methode zich beroept ?

Op welke wijze worden de opvoedingsprojecten en leerplannen van deze scholen getoetst aan de grondwettelijke verplichting van levensbeschouwelijke neutraliteit ?

Antwoord

1. De Vlaamse volksvertegenwoordiger gaat ervan uit dat methodeonderwijs gestoeld is op een bepaalde levensbeschouwing. Het Arbitragehof stelde in zijn arrest nr. 28/92 van 2 april 1992 echter : "De door artikel 24, § 1, van de Grondwet gewaarborgde onderwijsvrijheid garandeert niet enkel het recht tot oprichting van – en derhalve keuze tussen – scholen die gebaseerd zijn op een bepaalde confessionele of niet-confessionele levensbeschouwing, maar ook het

recht tot oprichting van scholen die hun eigenheid vinden in bepaalde pedagogische of onderwijskundige opvattingen." De keuze voor een bepaalde methode is dus primair een onderwijskundige keuze en niet een levensbeschouwelijke. Het vroegere rijksonderwijs, dat per definitie levensbeschouwelijk neutraal was, nam in zijn leerplannen trouwens elementen van methodeonderwijs over. Het leerplan dat het voorwerp was van het ministerieel besluit van 20 november 1957 bevat verwijzingen naar dr. Decroly (p. 24) en naar de schooldrukkerij (naar de ideeën van Freinet ; p. 117).

2. Indien een bepaalde onderwijsmethode kiest voor een welbepaalde levensbeschouwing, dan is dit in strijd met de neutraliteit en kan deze methode niet worden aangeboden in het gemeenschapsonderwijs. Dit geldt bijvoorbeeld voor de Steiner-pedagogiek. Deze antroposofische aanpak is niet levensbeschouwelijk neutraal en is dus niet in overeenstemming met het Pedagogisch Project van het Gemeenschapsonderwijs (PPGO).
3. In 18 vestigingsplaatsen van het basisonderwijs van het gemeenschapsonderwijs wordt op dit ogenblik zogenaamd methodeonderwijs verstrekt. In 2 scholen (BS Booischot en BS Beringen) wordt Freinet-onderwijs aangeboden. In één geval (een vestigingsplaats van de BS Oostakker) gaat het om de Jenaplan-methode. In alle andere gevallen wordt eclectisch ervaringsgericht onderwijs aangeboden. Dit geldt ook voor de 3 secundaire scholen waarvan sprake.
4. Deze onderwijsmethodes die in de zogenaamde methodescholen worden gebruikt, zijn wel degelijk levensbeschouwelijk neutraal en volledig in overeenstemming met het PPGO.

**Vraag nr. 96
van 19 december 1996
van mevrouw YOLANDE AVONTROODT**

Huisartsenopleiding – Statuut

Voor de Vlaamse huisartsen is een probleem ontstaan na de inwerkingtreding van het decreet over de huisartsenopleiding (decreet van 5 april 1995, Belgisch Staatsblad 29 juli 1995).

Graag vernam ik van de minister welk statuut de artsen hebben tijdens de twee studie jaren van de opleiding in de huisartsgeneeskunde.

Zijn zij zelfstandigen of zijn zij nog student ?

Antwoord

Ten aanzien van de universiteiten en binnen de onderwijsregelgeving hebben de huisartsen-in-opleiding het statuut van student tijdens de twee studie jaren van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde. Binnen de sociale zekerheid hebben zij in de regel het statuut van zelfstandige. In uitzonderlijke gevallen (groepspraktijken – 1 à 2 %) hebben zij het statuut van werknemer. Er is geen onverenigbaarheid tussen het statuut van zelfstandige/werknemer en het statuut van student.

De sociale rechtspositie van de huisartsen-in-opleiding wordt geregeld door de federale regering.

Vraag nr. 97 van 19 december 1996 van mevrouw MIA DE SCHAMPHELAERE

Levensbeschouwelijke vakken – Leerlingenaantallen – Personeelskosten

In de politieke debatten over objectieve factoren die het verschil in financiering verantwoorden tussen het gefinancierde gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs, wordt de grondwettelijke verplichting van het gemeenschapsonderwijs om alle erkende godsdiensten of levensbeschouwingen aan te bieden als een van de terechte elementen aangevoerd.

1. Wat is het aantal leerlingen in het gemeenschapsonderwijs per onderwijsniveau, ingeschreven in de cursussen van de erkende godsdiensten (de katholieke, de protestantse, de Israëlitische, de anglicaanse, de islamitische en de orthodoxe, per godsdienst) en het aantal leerlingen ingeschreven in de cursus niet-confessionele zedenleer ?
2. Wat is het aantal vrijstellingen voor het levensbeschouwelijke vak per onderwijsniveau in het gemeenschapsonderwijs ?
3. Wat is het gemiddeld aantal levensbeschouwingen (één van de erkende godsdiensten, de niet-confessionele zedenleer en/of vrijstelling) aangeboden in de basisscholen van het gemeenschapsonderwijs en in de secundaire scholen van het gemeenschapsonderwijs ?
4. Wat is het aantal inspecteurs per levensbeschouwing en wat zijn de absolute cijfers in personeelskosten per levensbeschouwing voor het gemeenschapsonderwijs ?

Antwoord

Gelet op de aard en de omvang van de gevraagde gegevens, is het onmogelijk om ze binnen de volgens het Reglement bepaalde termijn te verstrekken.

Zodra de gegevens verzameld zijn, zal een aanvullend antwoord worden verstrekt.

Aanvullend antwoord

1. Leerlingenaantallen in 1995-1996

1. Gewoon lager onderwijs

katholieke godsdienst	31.955 leerlingen
protestantse godsdienst	905 leerlingen
Israëlitische godsdienst	13 leerlingen
islamitische godsdienst	3.682 leerlingen
orthodoxe godsdienst	23 leerlingen
anglicaanse godsdienst	6 leerlingen
niet-confessionele zedenleer	14.207 leerlingen
cultuurbeschouwing	1 leerling

2. Buitengewoon lager onderwijs

katholieke godsdienst	3.144 leerlingen
protestantse godsdienst	77 leerlingen
Israëlitische godsdienst	1 leerling
islamitische godsdienst	216 leerlingen
orthodoxe godsdienst	2 leerlingen
niet-confessionele zedenleer	658 leerlingen

3. Gewoon secundair onderwijs

katholieke godsdienst	23.633 leerlingen
protestantse godsdienst	1.026 leerlingen
Israëlitische godsdienst	177 leerlingen
islamistische godsdienst	3.990 leerlingen
orthodoxe godsdienst	40 leerlingen
anglicaanse godsdienst	7 leerlingen
niet-confessionele zedenleer	41.273 leerlingen
eigen cultuur en religie	1 leerling

4. Buitengewoon secundair onderwijs

katholieke godsdienst	1.665 leerlingen
protestantse godsdienst	22 leerlingen
islamitische godsdienst	113 leerlingen
orthodoxe godsdienst	1 leerling
niet-confessionele zedenleer	955 leerlingen

2. Vrijstellingen voor levensbeschouwelijke vakken in 1995-1996

gewoon lager onderwijs	787 leerlingen
buitengewoon lager onderwijs	25 leerlingen
gewoon secundair onderwijs	1.534 leerlingen
buitengewoon secundair onderwijs	15 leerlingen

3. Aantal aangeboden levensbeschouwingen

basisonderwijs :

- minimumaantal is twee, namelijk katholieke godsdienst en zedenleer
- maximumaantal is vier, namelijk katholieke, Islamitische en protestantse godsdienst en zedenleer

buitengewoon basisonderwijs : gemiddeld 3,9 levensbeschouwingen

gewoon secundair onderwijs : gemiddeld 5,76 levensbeschouwingen

buitengewoon secundair onderwijs : gemiddeld 4,3 levensbeschouwingen

4a. Inspecteurs (tenzij anders vermeld, inspectie = netoverschrijdend)*1. Inspectie rooms-katholieke godsdienst*

Lager onderwijs (LO) :

- 8 inspecteurs met o.a. bevoegdheid voor het gemeenschapsonderwijs
- 9 inspecteurs met uitsluiten bevoegdheid voor andere netten

Secundair (SO) :

- 3 inspecteurs met o.a. bevoegdheid voor het gemeenschapsonderwijs

- 6 inspecteurs met uitsluitend bevoegdheid voor andere netten

LO & SO :

- 2 inspecteurs met o.a. bevoegdheid voor het gemeenschapsonderwijs
- 1 inspecteur met uitsluitend bevoegdheid voor andere netten

2. Inspectie niet-confessionele zedenleer

gewoon basisonderwijs :

5 inspecteurs

buitengewoon onderwijs (LO & SO) :

1 inspecteur

gewoon secundair en hoger onderwijs :

4 inspecteurs

3. Inspectie protestante godsdienst

3 inspecteurs

4. Inspectie Israëlitische godsdienst

1 inspecteur

5. Inspectie orthodoxe godsdienst

1 inspecteur

4b. Personeelskosten

1. Aantal lestijden 1995-1996

Levensbeschouwing	Gewoon basisonderwijs	Buitengewoon basisonderwijs	Gewoon secundair onderwijs	Buitengewoon secundair onderwijs
Katholieke godsdienst	4.006	706	5.258	541
Protestantse godsdienst	1.216	120	1.078	44
Israëlitische godsdienst	30	2	114	
Islamitische godsdienst	1.286	184	1.428	110
Orthodoxe godsdienst	32	4	54	2
Anglikaanse godsdienst	18		8	
Niet-confessionele zedenleer	3.644	524	5.782	514

2. Fulltime-equivalenten 1995-1996

Levensbeschouwing	Gewoon basisonderwijs	Buitengewoon basisonderwijs	Gewoon secundair onderwijs	Buitengewoon secundair onderwijs
Katholieke godsdienst	166,92	29,42	250,38	24,59
Protestantse godsdienst	50,67	5,00	51,33	2,00
Israëlitische godsdienst	1,25	0,08	5,43	
Islamitische godsdienst	53,58	7,67	68,00	5,00
Orthodoxe godsdienst	1,33	0,17	2,57	0,09
Anglikaanse godsdienst	0,75		0,38	
Niet-confessionele zedenleer	151,83	21,83	275,33	23,36

- bij gewoon secundair onderwijs werd uitgegaan van een gemiddelde lesopdracht van 21 uur
- bij buitengewoon secundair onderwijs van 22 uur.
- bij gewoon basisonderwijs van 24 uur
- bij buitengewoon basisonderwijs van 24 uur.

3. Budgettaire loonkosten (incl. patr. bijdr., EJT, KG, VG, ...) (in mln. fr.)

Levenbeschouwing	Gewoon basisonderwijs	Buitengewoon basisonderwijs	Gewoon secundair onderwijs	Buitengewoon secundair onderwijs
Katholieke godsdienst	224,9	38,7	396,9	35,9
Protestantse godsdienst	68,3	6,6	81,4	2,9
Israëlitische godsdienst	1,7	0,1	8,6	
Islamitische godsdienst	72,2	10,1	107,8	7,3
Orthodoxe godsdienst	1,8	0,2	4,1	0,1
Anglikaanse godsdienst	1		0,6	
Niet-confessionele zedenleer	204,6	28,7	436,5	34,1

- als loonkosten wordt per niveau uitgegaan van gemiddelde loonkosten, namelijk :

basis	1,3473 per bft
buitengewoon basis	1,3165 per bft
secundair	1,5852 per bft
buitengewoon secundair	1,4594 per bft

noch met de officiële COC-afvaardiging (Christelijke Onderwijscentrale), noch met de ACOD-afvaardiging (Algemene Centrale der Openbare Diensten).

Overtreedt de inrichtende macht hiermee niet het syndicaal statuut ?

Kan een inrichtende macht de wettelijke verzuchtingen van tijdelijken, van terbeschikkinggestelden en van andere personeelsleden die via de bij wet bepaalde kanalen om overleg vragen, uitstellen en/of afstellen en zomaar naast zich neerleggen ?

Vraag nr. 99
van 6 januari 1997
van de heer LUDO SANNEN

Participatieraden – Naleving oprichtingstermijn

De installatie van een participatieraad behoort tot de subsidievoorwaarden voor een vrije school. De inrichtende macht draagt hierbij de eindverantwoordelijkheid.

Die participatieraden moesten in de loop van 1996 gevormd worden. Nochtans presteert een school het om dit zo laattijdig te organiseren dat de participatieraad pas begin 1997 operationeel zal zijn.

Is het verantwoord om dan nog te gaan spreken over de criteria voor de verdeling van het lestijdenpakket ? Het kan toch niet dat er halfweg het schooljaar nog fundamentele wijzigingen plaatshebben ?

Toch had het urenlestijdenpakket reeds voorwerp moeten uitmaken van een overleg tussen de inrichtende macht en een vertegenwoordiging van het personeel. Er is echter geen bilateraal overleg,

Antwoord

Het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de medezeggenschap in het gesubsidieerd onderwijs verplicht de inrichtende machten binnen het gesubsidieerd onderwijs om in iedere school een participatieraad op te richten en om in die participatieraad de ouders, het personeel en de lokale gemeenschap te informeren over bepaalde materies, voor andere materies hun advies te vragen en over nog andere aangelegenheden overleg te plegen.

De vaststelling van de criteria voor de aanwending van het lestijdenpakket en de uren-leraar vormt een van die aangelegenheden waarover in de participatieraad moet worden overlegd.

Het mandaat van de participatieraden die na het in werking treden van vermeld decreet werden opge-

richt, verliep op het einde van het schooljaar 1995-1996 ; de inrichtende machten dienden dus nieuwe verkiezingen te organiseren.

Indien dat om welke reden dan ook niet gebeurd is, kan klacht worden ingediend bij het bevoegd participatiecollege, opgericht in de schoot van de Vlaamse Onderwijsraad. Het participatiecollege kan de regering adviseren een sanctie op te leggen. Die sanctie kan voor een inrichtende macht die in gebreke is een terugvordering van werkingsmiddelen inhouden.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 121
van 12 december 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

SIF+ -gemeenten – Betrokkenheid subregionale tewerkstellingsdiensten

Bij het bepalen van de parameters die werden gebruikt voor de selectie van SIF+ -gemeenten (Sociaal Impulsfonds) is veel belang gehecht aan het aantal werklozen in die gemeenten.

1. Hebben de subregionale tewerkstellingsdiensten (STD 's) verantwoordelijk voor de SIF+ -gemeenten in het verleden specifieke acties ontwikkeld om het aantal werklozen in die gemeenten te verminderen ?
2. Wordt bij de goedkeuring van de SIF+ -plannen de betrokkenheid van de STD 's en het nastreven van de verlaging van de werkloosheid in de voorgestelde plannen gecontroleerd ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

1. In het kader van de vroegere programma's werd de dienstverlening van de VDAB in bepaalde subregio's uitgebreid, uiteraard voorzover de middelen dit toelieten. Dit kan gaan via een versterkt aanbod van (bv. VFIK-)Jobclubs, Weer-Werk, begeleidingstrajecten, doelgroepenacties met STC's (subregionaal tewerkstellingscomité)

en WR's, samenwerking met derden (al dan niet in het kader van een Europees actieprogramma), migrantenproblematiek en opleidingsinitiatieven. De bekommernis om de uitstroom uit de werkloosheid van risicogroepen te bevorderen, is een constante in het VDAB-beleid.

Zo heeft de STD Mechelen effect op de werking van de stad Mechelen zelf. Via Jobclub, migrantenconsulent en dienst Maatschappelijk Werk is er een actieve participatie in diverse overlegstructuren.

Een ander voorbeeld : in de periode 1992-1994 werd de service Weer-Werk van de stad Aalst uitgebreid met twee (extra) consulenten in het kader van het Impulsprogramma, waardoor extra acties werden ontwikkeld om langdurig werkzoekenden aan de slag te helpen. Eveneens in de periode 1992-1994 bestond in Geraardsbergen gedurende zes maanden een "mobiele" Jobclub met goede doorstroomresultaten.

Medio 1996 werd aan de directeurs die SIF+ -gemeenten tellen de opdracht gegeven contact op te nemen met het college van burgemeester en schepenen om de aandacht te vestigen op de mogelijke rol van de VDAB als lokale actor bij het opzetten van projecten met betrekking tot de arbeidsmarkt.

De betrokkenheid van de VDAB bij het uitwerken en implementeren van het SIF-beleidsplan is dus indirect. De creativiteit en bereidwilligheid tot samenwerking van de initiatiefnemers is hierbij belangrijk.

2. De op de werkloosheidscijfers geselecteerde SIF+ -gemeenten worden door de administratie beoordeeld of zij, ten eerste, de voor de werkloosheid relevante organisaties (bv. VDAB, opleidingsprojecten) betrekken bij de planning en, ten tweede, een resultaatgebonden actieprogramma voor de aanpak van de werkloosheid hebben.

Uit een eerste blik op de goedgekeurde plannen-96 blijkt dat de VDAB in verschillende gemeenten participeert aan de SIF-stuurgroep en/of werkgroepen. Op actieniveau (bv. opleidings- en tewerkstellingsinitiatieven) bestaan er eveneens samenwerkingsverbanden. Die kunnen wel verschillen in intensiteit en finaliteit.

Het uitwerken van een betere afstemming van de werkzaamheden van de VDAB (incl. STD, Weer-Werk) op de lokale beleidsplanning in het

kader van het stedelijk beleid is evenwel een aandachtspunt voor het in oprichting zijnde Interdepartementaal Sturingsorgaan Sociaal Impulsfonds (kortweg Isosif) van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 122
van 12 december 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Bodemattest – Afleveringstermijn

Ingevolge het bodemsaneringsdecreet zijn verkopers van gronden verplicht te zorgen voor een attest inzake de bodemgesteldheid van het te koop aangeboden perceel. Bij ontbreken van een dergelijk attest mag de notaris de akte niet verlijden.

Blijkbaar schort een en ander aan de concrete uitwerking van dit alles. Het verkrijgen van een dergelijk bodemattest vergt al snel zes weken of meer. Die vertraging stelt heel wat kopers en verkopers voor ernstige problemen, onder meer inzake hun relatie met hun financiële instelling. Het vormt een nieuwe stap in de administratieve lijdensweg die maar al te vaak met het verwerven van een onroerend goed gepaard gaat.

1. Kan de minister de termijn van zes weken of meer voor het krijgen van een bodemattest bevestigen ?
2. Welke maatregelen heeft de minister genomen of uitgewerkt om deze termijn drastisch in te krimpen ?
3. Welke communicatiemedia heeft de minister gebruikt om de bevolking terdege op de hoogte te brengen van de nieuwe verplichting ?

Antwoord

1. Begin december 1996 was het inderdaad zo dat een bodemattest werd afgeleverd na zes weken.

Vanaf dan zijn er echter op initiatief van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) vijftien bijkomende personeelsleden ingezet om de achterstand bij te werken. Op 24 december 1996 werden dan ook de aanvragen behandeld die op 25 november 1996 op de OVAM waren toegekomen, wat dus een termijn van één maand betekent. De wettelijke afleveringstermijn bedroeg twee maanden en werd dus niet overschreden.

2. Via het programmadecreet werd de oorspronkelijk vastgestelde termijn van twee maanden teruggebracht naar één maand.

Wat het hiervoor noodzakelijke personeel betreft, zijn nog geen definitieve maatregelen genomen.

3. Er zijn verschillende brochures uitgegeven betreffende het decreet en het uitvoeringsbesluit en een algemene brochure "Het bodemsaneringsdecreet beschermt U ten gronde". Deze brochures werden door de OVAM verspreid bij de gemeenten, notarissen, bankinstellingen en bibliotheken.

Verder hebben verschillende personeelsleden van de OVAM in 1995 en 1996 enkele honderden voordrachten gegeven, onder andere voor gemeenten, provincies, ... maar ook voor beroepsverenigingen en dergelijke.

Ten slotte hebben ook de media ruime aandacht besteed aan de invoering van het bodemattest.

Vraag nr. 128
van 19 december 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Verbrandingsoven Kempen – Vestigingsplaats

Het vraagstuk van de afvalverwerking houdt iedereen sterk bezig. De huidige stortcapaciteit neemt zienderogen af. De meeste storten zijn nagenoeg vol en de afvalberg slinkt nauwelijks. Het alternatief voor storten zijn verbrandingsovens. Over de eventuele bouw van een nieuwe afvalverbrandingsoven in de Kempische regio is reeds heel wat te doen geweest.

Werd er reeds een overeenkomst afgesloten tussen Girav, een vereniging van vier Antwerpse en Limburgse intercommunales, en de afvalverwerker Watco ?

Is er al beslist in welke gemeente de – eventuele – nieuwe verbrandingsoven zal worden gevestigd ?

Antwoord

Voor het afvalstoffenbeleid voor de komende vijf jaar heeft de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) het "Ontwerp Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001" opgesteld. Voor dit ontwerp van uitvoeringsplan loopt een openbare inspraakprocedure van 20

januari 1997 tot 20 maart 1997, overeenkomstig het afvalstoffendecreet. Daarna zal de Vlaamse regering het definitieve uitvoeringsplan vastleggen.

Voor het brandbaar restafval van de provincie Antwerpen (excl. stad Antwerpen) en een gedeelte van de provincie Limburg (nl. wat niet bij Regionale Milieuzorg kan worden verwerkt) stelt het ontwerp van uitvoeringsplan een bijkomende verbrandingscapaciteit van 400.000 ton/jaar voor. Er is echter nog niet beslist door wie en waar deze capaciteit zal worden geïnstalleerd.

Een definitieve beslissing terzake kan pas na afloop van de inspraakprocedure worden genomen.

Vraag nr. 130
van 6 januari 1997
van mevrouw VERA DUA

HSS-ferry's – Milieu-impact

De Britse onderneming Newco Pax zet in Oostende de RMT-activiteiten voort en daartoe worden supersnelle vaartuigen van het catamaran-type gebruikt. Ze worden over het algemeen aangeduid met de afkorting HSS (High Speed Sea Service). Onder druk van de concurrentie zet ook Zeebrugge op de lijn naar Dover zulke schepen in.

Uit een studie verschenen in Milieurama (nr. 11, november 1996, blz. 18 – 20) blijkt de invloed van de HSS-motoren van die aard te zijn dat de golven die ze veroorzaken ook de zanderige stranden van onze kust zullen bereiken. Met een grote onderstroom zullen ze krachtig op het strand inbeuken en voor ernstige kusterosie zorgen.

Indien deze studie bevestigd wordt, zal het inzetten van de catamarans ernstige problemen veroorzaken op het vlak van de zeewering.

1. Wat is de reactie van de minister tegenover deze problematiek ?
2. Heeft hij dit op het interdepartementaal overleg inzake milieu reeds voorgelegd ?

Zo ja, met welke resultaten ? Zo neen, waarom is dit nog niet gebeurd en binnen welke termijn gebeurt dit, gelet op de zeer snelle realisatie van de RMT-overname ?

Antwoord

De zeewering langs de kust en de aan getijden onderhevige rivieren valt onder de bevoegdheid van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 47
van 9 januari 1997
van de heer CHRISTIAN VEROUGSTRAETE

Centenschijfje – Opzet

Het Centenschijfje, door de minister op een persconferentie voorgesteld, is een handig middel om op simulatieve wijze een begroting op te stellen.

Wat was de kostprijs van dit Centenschijfje ?

Hoeveel exemplaren werden er aangemaakt ?

Aan wie werden deze schijfjes bezorgd ?

Antwoord

1. De kostprijs voor de aanmaak van het Centenschijfje bedroeg 3.150.000 frank (excl. BTW). In dit bedrag zit zowel de kostprijs voor de ontwikkeling van de software als de kostprijs voor het leveren van 5000 exemplaren vevat. Een nieuwe bestelling van 2000 exemplaren kostte – zoals contractueel bepaald – 2000 x 45 frank = 90.000 frank.
2. In eerste instantie werden 5000 exemplaren aangemaakt. Gezien de grote belangstelling voor het Centenschijfje bij het publiek, was deze voorraad omstreeks midden december reeds uitgeput. Bijgevolg werden nog eens 2000 exemplaren besteld. Daarvan werden voor 1 januari 1997 opnieuw reeds ruim 1500 exemplaren aangevraagd en verdeeld.

Het valt te voorzien dat de vraag het beschikbare aanbod zal overtreffen. Ik neem mij voor om, ingaande trouwens op de vragen van het Vlaams Parlement, een editie 1998 uit te brengen met nog meer bevattelijke begrotingsinformatie, gebracht op een speelse manier.

3. Het Centenschijfje kan door iedereen worden aangevraagd door overschrijving van 50 frank (verzendingskosten) op rekeningnummer 091-2202002-34 van de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management (Aba-fim), Boudewijnlaan 30 in 1210 Brussel. Deze prijs verhindert enerzijds dat elkeen schijfjes voor het plezier vraagt, maar is anderzijds ook bewust dermate laag gesteld dat in geen geval de prijs ontradend is voor het beoogde doelpubliek, namelijk jongvolwassenen, bij wie het bewustzijn van een Vlaamse overheid en een Vlaams Parlement niet bijzonder levendig is.

Alle Vlaamse scholen kunnen een gratis presentexemplaar van het Centenschijfje verkrijgen op eenvoudige schriftelijke aanvraag op volgend adres : Centenschijfje, postbus 120, 1210 Brussel.

Een exemplaar van het Centenschijfje werd ook bezorgd aan alle Vlaamse openbare bibliotheken en aan alle Vlaamse parlementsleden.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 145
van 12 december 1996
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Nieuwe zeesluis Oostende – Stand van zaken

In het kader van de renovatie van de Oostendse haven, meer bepaald met het oog op de bouw van een nieuwe zeesluis, werden een vijftigtal woningen onteigend in het gebied tussen de Bredensesteenweg en de Vicognedijk. Zoals dit bij vele onteigeningen het geval is, ging ook deze operatie vaak gepaard met menselijk leed. De laatste bewoners werden aangemaand hun woning tegen uiterlijk 1 september laatstleden te verlaten.

Hoewel al herhaalde malen werd aangekondigd dat met de afbraak van de betrokken woningen

een aanvang zou worden genomen, zijn deze werkzaamheden nog steeds niet begonnen. Integendeel, het gerucht wordt gevoed, onder meer door de contestatie vanwege de Vlaamse Havencommissie en ondanks vroegere beslissingen van de Vlaamse regering, dat de sluis er nooit zal komen en dat al de ellende voor de betrokken bewoners voor niets is geweest.

1. Hoe komt het dat nog steeds geen aanvang werd genomen met de afbraak van de onteigende woningen ?
2. Wanneer zullen de afbraakwerken starten ?
3. Welke kredieten werden op de begroting 1997 ingeschreven voor de renovatie van de Oostendse haven en waarvoor zullen ze precies dienen ?
4. Kan de minister bevestigen dat de zeesluis in Oostende gebouwd zal worden en zo ja, voor wanneer is de bouw gepland ?

Antwoord

- 1 en 2. De voorbereidende werken hebben een aanvang genomen, onder meer voor de asbestverwijdering.

De eigenlijke afbraak kan nog niet worden gestart omdat er geen sloopvergunning werd afgeleverd. Deze procedure is thans lopende.

3. Volgende projecten en kredieten werden opgenomen in het eerste ontwerp van het investeringsprogramma 1997 :

- afwerking verlengde Diepwaterkaai (ro-rokade) 50,0
- herschikking terreinen westkant Slijkensesteenweg m.i.v. heraanleg wegen ten behoeve van ontsluiting Diepwaterkaai 180,0
- verhuis ligplaatsen Zeemacht van Diepwaterkaai naar Vlotdok 50,0
- diversen 25,0

Een aantal projecten staat op het reserveprogramma en kan in de loop van de eerstvolgende weken, rekening houdend met de budgettaire mogelijkheden, op het effectief programma worden ingeschreven.

Ik vermeld onder meer :

- vlottende ontschepingsinrichting voor ro-schepen in het Zeewezendok
- bouwen kaaimuren voor cruise-schepen
- herschikking terreinen westkant, Slijkensesteenweg m.i.v. heraanleg wegen ten behoeve van ontsluiting Diepwaterkaai
- afwerking kaaimuur Vlotdok
- aanleg terreinen achterhaven.

4. Met het oog op de rendabilisering van de Oostendse haven wordt op het huidige ogenblik met de beschikbare kredieten de voorhaven gerenoveerd en uitgebouwd.

Tezelfdertijd wordt de verbinding Kennedy-De Bolle voor een vlotte doorstroming van de haven en het kustverkeer gerealiseerd. Door de aanleg van de verbinding Kennedy-De Bolle kunnen ook een aantal haventerreinen worden herschikt en meer rendabel gemaakt.

Vraag nr. 146
van 12 december 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Regionale luchthavens – Toekenning van luchtlijnen (2)

Aansluitend op mijn schriftelijke vraag nr. 57 van 7 oktober 1996 wil ik de minister nog graag volgende vragen stellen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 15 november 1996, blz. 312 – red.*) :

1. Heeft de federale minister van Verkeerswezen een stem in het kapittel als het gaat over de toekenning van luchtlijnen voor regionale luchthavens buiten de Europese Unie – in internationaal verband dus, waar de Europese liberalisering niet geldt ?
2. Klopt het daarenboven dat Sabena zich met succes heeft verzet tegen luchtlijnen van Deurne naar Canada en naar Afrika ?
3. Uit welke regel of akkoord put Sabena een dergelijk vetorecht ?

Antwoord

Het intra-Europese luchtverkeer is sedert 1992 volledig geliberaliseerd, wat inhoudt dat het federale ministerie van Verkeer en Infrastructuur (Bestuur van de Luchtvaart) niet meer tussenkomt bij het

totstandkomen van een geregelde luchtlijn binnen de Europese Unie.

De Regie der Luchtwegen is hierbij in het geheel niet betrokken. Zij komt enkel tussen op het vlak van de verkeersleiding, de meteo en de briefing van piloten.

De luchtvaartmaatschappij die een intra-Europese lijn wil starten, bepaalt zelf de samenwerkingsverbanden die zij nodig of wenselijk acht.

Vraag nr. 149
van 12 december 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Bedrijventerrein Westrode (Meise) – Stand van zaken

De intercommunale Haviland heeft op het grondgebied van de gemeente Meise een aantal percelen grond aangekocht om er het op het gewestplan Halle-Vilvoorde ingeschreven bedrijventerrein Westrode aan te leggen. Hiermee ging een investering gepaard van ruim 500 miljoen frank gemeenschapsgeld.

Toch blijft de realisatie van dit bedrijventerrein, ondanks de vraag naar vestigingsmogelijkheden van het bedrijfsleven, achterwege ; hetzelfde geldt voor de infrastructuurwerken voor de ontsluiting van het terrein.

Men kan zich dan ook afvragen wat Haviland te doen staat met de aangekochte percelen. Indien het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen, waaraan thans wordt gewerkt, ter plaatse geen vestiging van een industrieterrein meer intekent, dreigt de intercommunale inderdaad met een financiële kater te zitten.

1. Strookt het bedrijventerrein Westrode met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ?
2. Zo ja, wanneer wordt het gerealiseerd ?
3. Wat is de situatie van de intercommunale Haviland indien de realisatie op de lange baan wordt geschoven, of niet doorgaat ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting en aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Antwoord

1 en 2. Het bedrijventerrein Westrode in Meise werd op het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (KB 9 maart 1977) deels bestemd tot industriegebied en deels tot reservegebied. Voor de ontwikkeling van het reservegebied voor industrie dient voorafgaandelijk een bijzonder plan van aanleg te worden opgemaakt waarbij de behoefte tot aansnijding van dit reservegebied wordt aangetoond. De opties die worden genomen in bijzondere plannen van aanleg worden nu reeds getoetst aan die van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Het gemeentebestuur van Meise keurde bij gemeenteraadsbeslissing van 11 mei 1995 een bijzonder plan van aanleg voor dit bedrijvenpark definitief goed. Aan dit bijzonder plan van aanleg werd bij ministerieel besluit van 12 december 1995 de goedkeuring onthouden, onder meer wegens de strijdigheid met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Dit betekent dat het reservegebied niet kan worden ontwikkeld.

3. Gelet op de voorwaarden die moeten worden vervuld vooraleer een reservegebied voor industrie kan worden ontwikkeld, mag een zeker risico niet worden uitgesloten. Er kan van worden uitgegaan dat een instantie zoals de intercommunale Haviland een dergelijk risico heeft ingecalculleerd bij het afwegen van haar beslissingen.

De situatie van de intercommunale Haviland met betrekking tot dit aspect is evenwel geen ruimtelijk relevant element.

Vraag nr. 151**van 18 december 1996****van de heer CARL DECALUWE**

Indicatief driejarenprogramma wegen – N382 Wielsbeke en N58 Komen

Bij het overlopen van het indicatief driejarenprogramma 1997-1999 voor de wegen, bemerkte ik enkele verschillen met het vorige driejarenprogramma 1996-1998.

1. In het driejarenprogramma 1996-1998 was voor de verdere afwerking van de N382 in Wielsbeke nog 80 miljoen ingeschreven voor 1997, voor het aanbrengen van de definitieve slijtlaag op het vak tussen de N43 en de Stationsstraat en voor

de volledige afwerking van de wegenwerken tot de Ridder de Ghellinckstraat.

In het nieuwe driejarenprogramma 1996-1998 is geen sprake meer van deze 80 miljoen. Wat is de reden hiervoor ?

2. In het driejarenprogramma 1996-1998 was voor de aansluiting van Komen met de A19 (N58) 250 miljoen ingeschreven voor 1996 en 150 miljoen voor de verdere afwerking van deze weg in 1997.

In het programma 1997-1999 is slechts 100 miljoen uitgetrokken voor 1997. Wat is de reden voor dit lagere bedrag ?

Antwoord

1. In het voorstel van driejarenprogramma 1997-1998-1999 van de afdeling West-Vlaanderen dd. 19 juni 1996 werd voor de N382 Wielsbeke, vak Stationsstraat / R. De Ghellinckstraat, die 80 miljoen frank verminderd tot 70 miljoen frank omdat enerzijds het aanbrengen van de slijtlaag reeds gepland is bij het vak N43 - Stationsstraat en omdat anderzijds de biedingsprijzen de laatste tijd merkelijk (20 à 30 %) lager zijn dan de ramingen.

Bij het opmaken van het driejarenprogramma 1997-1999, versie, 25 november 1996 werd de N382 blijkbaar over het hoofd gezien. Het ontbreken van de N382 in Wielsbeke werd reeds door het kabinet vastgesteld. Aan het investeringsprogramma 1997 voor West-Vlaanderen werden dan ook de volgende twee projecten toegevoegd :

– N382 Wielsbeke, vak Leie-Stationsstraat :50 M
– N382 Wielsbeke, vak Stationsstraat-R. De Ghellinckstraat 70 M

2. Door de lagere inschrijvingsprijzen kon op de begroting 1996 een langer vak worden aanbesteed zodat voor de laatste fase in 1997 in een kleiner bedrag moet worden voorzien.

3. Het programma 1997 moet, op basis van de eindejaarsvastleggingen van het programma 1996 en de verdere objectivering van de behoeftenanalyse in de loop van 1997, nog verder worden verfijnd.

Vraag nr. 152
van 18 december 1996
van de heer JOHAN SAUWENS

Bomen langs gewestwegen – Aanplantingsbeleid

Wij stellen vast dat er overal in Vlaanderen, en zeker ook in de provincie Limburg, heel wat bomen langs de gewestwegen worden verwijderd. Het gaat meestal om volwassen eiken, beuken, platanen, esdoorns, linden, enzovoort. Dit zou gebeuren omdat de meeste bomen doodziek, kwijnend en gevaarlijk zijn, zodat zij in de nabije toekomst een gevaar zouden opleveren voor de weggebruikers.

Bomen die geveld zijn, worden echter vrijwel nooit door nieuwe aanplant vervangen en bovendien wordt door het Bestuur van Wegen bij heraanlegprojecten vrijwel nooit ruimte vrijgehouden voor nieuwe aanplant. In enkele jaren tijd zijn heel wat gewestwegen verworpen tot beton- of asfaltlijnelementen in het Vlaamse landschap. Voornamelijk in droog Haspengouw valt dit erg op.

Het verdwijnen van de laanbeplanting betekent een verschraling in ons landschap.

1. Hoeveel bomen zijn er in iedere Vlaamse provincie geveld in de periode 1985-1996 ?
2. Hoeveel zijn er langs de gewestwegen bijgeplant ?
3. Welke beleidsinstructies heeft de minister terzake gegeven ?

Antwoord

1 en 2.

Provincie	Aantal geveld bomen 1985-1996	Aantal bijgeplante bomen 1985-1996
Antwerpen	10.000	11.500
Vlaams-Brabant	1.684	3.788
Oost-Vlaanderen	4.261	13.966
West-Vlaanderen	5.925	11.893
Limburg	5.020	12.636

3. Er zijn geen specifieke beleidsinstructies inzake aanplanting van bermen. Wel is het zo dat het beleid ernaar streeft om, daar waar het verant-

woord is, een maximum aan aanplantingen te realiseren.

In sommige gevallen is het niet aangewezen geveld bomen te vervangen door nieuwe aanplantingen om de volgende redenen :

- de plaatsgesteldheid (te smal geworden bermen door o.a. de aanleg van aanliggende- of vrijliggende fietspaden, enz.) ;
- de veiligheid van weggebruiker en/of aangelanden (op kruispunten ; noodzaak van een degelijke openbare verlichting ; opduwen van voet- en/of fietspaden ; de zichtbaarheid van in- en uitritten) ;
- de noodzakelijke nutsvoorzieningen (ondergrondse- en bovengrondse leidingen en rioeringsstelsels) ;
- bijkomende en dure onteigeningen (minimum onteigend bij aanleg van zowel nieuwe wegen als bij verbreding van de weg).

Daarenboven blijkt uit bovenvermelde cijfers dat ongeveer 2,5 keer zoveel bomen werden aangeplant dan er werden geveld.

Vraag nr. 153
van 19 december 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

N495 Embeke (Geraardsbergen) – Veiligheidswerken

Graag vestig ik de aandacht van de minister op de bijzonder gevaarlijke toestand van de gewestweg N495 Geraardsbergen-Edingen, meer bepaald op het grondgebied Viane (Geraardsbergen), gehucht Embeke. De laatste maanden doen zich op deze plaats zeer veel ongevallen voor met bijzonder erge gevolgen.

1. Heeft de minister reeds een onderzoek laten uitvoeren naar de oorzaken van deze stijging van het aantal ongevallen op die plaats ?
2. Wordt de huidige onveilige situatie eventueel verholpen met een aantal infrastructuurverbeteringen ?

Zijn er concrete plannen terzake ? Binnen welke termijn worden die uitgevoerd ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn te antwoorden.

Zodra de gegevens beschikbaar zijn, zal ik een aanvullend antwoord verstrekken.

Aanvullend antwoord

Volgens de statistische gegevens van ongevallen die voorhanden zijn bij de rijkswacht en de politie, zijn er ter hoogte van het gehucht Embeke in Viane (Geraardsbergen) gedurende de voorbije drie jaar zeven ongevallen gebeurd met lichamelijke letsels tot gevolg. De gegevens wijzen inderdaad op een toename van het aantal ongevallen in de laatste maanden.

In de tweede helft van vorig jaar werden immers vier ongevallen vastgesteld : één dode, twee zwaarwonden en één lichtgewonde was de slachtofferbalans.

Uit de analyse van de ongevallen blijkt dat er bij zes van de zeven ongevallen slechts één wagen was betrokken. Die wagens verlieten de weg en botsten tegen een vaste hindernis. Een onaangepaste snelheid zou de hoofdoorzaak zijn van de ongevallen. In het tracé van de gewestweg zitten in die omgeving een paar relatief korte bochten.

Aangezien er geen aanwijzingen zijn waaruit zou blijken dat het de weg zelf is die aanleiding geeft tot ongevallen, ligt het ook niet in de bedoeling om daar op korte termijn infrastructuurwerken uit te voeren. Gelet op de aard van de ongevallen worden wel de plaatsing van vangrails en het verlagen van de toegelaten snelheid onderzocht.

Vraag nr. 154 van 19 december 1996 van de heer JOS STASSEN

N47 Lokeren – Verbindingsweg Koningin Fabiolalaan-Eksaardebaan

In het ontwerpstructuurplan voor de stad Lokeren wordt door de gemeentelijke overheid het voorstel gedaan om de Koningin Fabiolalaan te verbinden

met de Eksaardebaan door de aanleg van een nieuwe verbindingsweg, een verlenging van de N257 (nu N47) als het ware.

In bijlage 2 van het verslag van de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer met betrekking tot het ontwerp van decreet betreffende de begroting 1997 (Stuk 15 (1996-1997) — Nr. 8-G) geeft de minister een overzicht van het indicatief driejarenprogramma 1997-1999. In dit overzicht vind ik wat de N47 in Lokeren betreft enkel vermelding van de heraanleg van het wegvak en van kruispunten tussen kilometerpunt 23,5 en 24,5.

1. Is er inderdaad sprake van de aanleg van een nieuwe verbindingsweg als verlenging van de N47 ?
2. Staat het in overweging nemen van de aanleg van die nieuwe weg niet totaal haaks op de ruilverkaveling in Eksaarde ? Het doortrekken van de N47 naar de expresweg Antwerpen-Zelzate-Knokke lijkt me onmogelijk, daar de ruilverkaveling in Eksaarde dan opnieuw ter discussie komt.
3. Is het niet meer aangewezen de Eksaardebaan te heraanleggen met fluisterasfalt tegen lawaaihinder, met snelheidsvertragers en een veilig — gescheiden — fietspad ?
4. Heeft de minister reeds gereageerd op de vraag van het college van burgemeester en schepenen om deze nieuwe weg in het structuurplan-Lokeren in te tekenen ?
5. Wordt voor de aanleg van de nieuwe weg een aantal voorbereidende stappen gedaan, zoals gewestplanwijziging of goedkeuren van BPA's ?
6. Klopt het dat in het kader van de verkeersveiligheid op het kruispunt van Gentsesteeweg (N70) en Eksaardebaan verkeerslichten worden geplaatst ? Zo ja, wanneer zullen de werken aanvatten ?

Antwoord

De aanleg van een verbindingsweg tussen de N47 (Koningin Fabiolalaan) met de Eksaardebaan wordt door de administratie niet gepland. Deze doortrekking zou trouwens geen enkel nut hebben voor de uitbouw van het gewestelijk wegennet.

Door de administratie werd reeds vroeger aan het college van burgemeester en schepenen van Lokeren gemeld dat de doortrekking niet van gewestelijk, maar veeleer van gemeentelijk belang was.

Aangezien de Eksaardebaan een gemeenteweg is, valt de eventuele heraanleg onder de bevoegdheid van het stadsbestuur van Lokeren.

Wat de verkeersveiligheid op het kruispunt van de N70 (Gentsesteenweg) met de Eksaardebaan betreft, werd in de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid dd. 24 juni 1996 gunstig advies uitgebracht voor de plaatsing van verkeerslichten. Dit advies moet nog worden bekrachtigd door de Adviesgroep voor de Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen.

Vraag nr. 160
van 9 januari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wapensmokkelaffaire – Taalgebruik federale instanties

In de marge van de beschuldigingen inzake wapensmokkel via de luchthaven van Oostende bleek dat twee Vlaamse ministers in de federale regering met elkaar in het Frans corresponderen.

Ik neem aan dat de Vlaamse regering naar aanleiding van dit dossier ook correspondentie ontving vanuit de federale regering.

Kan de minister bevestigen dat de brieven en/of nota's die hij terzake van federale ministers of instanties ontving wel degelijk in het Nederlands zijn opgesteld ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger bevestigen dat de brieven en/of nota's die ik terzake van federale ministers of instanties ontving wel degelijk in het Nederlands zijn opgesteld.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 49
van 12 december 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Doorgangsgebouwen – Kempen

De Vlaamse regering heeft steun toegezegd voor de bouw van twee doorgangsgebouwen in de Kempen, één in Turnhout en één in Herentals-Grobbendonk. Beide projecten worden gerealiseerd door de intercommunale IOK (Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen).

1. Hoeveel bedraagt de steun van de Vlaamse regering per project ?
2. Wanneer zullen deze doorgangsgebouwen operationeel zijn ?
3. Is er al beslist of er in de regio Kempen nog doorgangsgebouwen zullen worden gesubsidieerd en zo ja, waar zullen die opgericht worden ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering besliste op 26 november 1996 de oprichting door de intercommunale IOK van doorgangsgebouwen in Turnhout en in Herentals Grobbendonk financieel te ondersteunen. Aan elk project werd een subsidie van 10.000.000 frank toegekend.
2. Uit navraag bij de betrokken intercommunale blijkt dat deze gebouwen tegen midden 1998 gebruiksklaar zullen zijn.
3. Voor de regio Antwerpse Kempen bestaan er momenteel geen nieuwe plannen tot subsidiëring en/of oprichting van dergelijke gebouwen.

Vraag nr. 50
van 12 december 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Bedrijventerrein Dassenveld Halle – Voltooiing

De Vlaamse regering heeft beslist om 82 miljoen frank subsidie te verlenen voor de aanleg van het bedrijventerrein Dassenveld in Halle. Tevens zal een gedeelte van het Dassenveld worden ingericht als KMO-zone.

Kan de minister mij zeggen wanneer het bedrijventerrein operationeel zal zijn ?

Antwoord

Voor het bedrijventerrein Dassenveld kende de Vlaamse regering op 26 november 1996 aan de intercommunale Haviland een voorlopige subsidie van 82.070.968 frank toe.

De intercommunale Haviland schat dat de betrokken bouwgronden in de tweede helft van 1998 verkoopklaar zullen zijn.

Deze vooropgestelde termijnen van anderhalf tot twee jaar zijn vrij gunstig te noemen, rekening houdend met het feit dat onder meer de nodige bouwvergunningen moeten verkregen worden, de wet op de overheidsopdrachten in acht dient te worden genomen, nog definitieve subsidies moeten worden toegekend (voor het Dassenveld) en ook de weersomstandigheden hierin een vrij grote rol kunnen spelen.

**Vraag nr. 51
van 12 december 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Bedrijventerreinen Vlaams-Brabant – Beleid

De Vlaamse regering heeft zopas op voorstel van de minister beslist tot de aanleg van een bedrijventerrein in de West-Vlaamse gemeente Zwevegem. Er wordt in de motivering gewag gemaakt van een belangrijk tekort aan industrieterreinen.

Dergelijke situatie lijkt mij niet eigen aan de provincie West-Vlaanderen. Ook in Vlaams-Brabant is er vanwege de industrie vraag naar vestigingsmogelijkheden.

Toch loopt de aanleg van sommige op het gewestplan Halle-Vilvoorde aangeduide bedrijventerreinen blijkbaar niet van een leien dakje. Dit is onder meer het geval met het industrieterrein Westrode in Wolvertem.

Ondanks het feit dat alle terreinen reeds door de intercommunale Haviland werden aangekocht, blijft de verwezenlijking van dit bedrijventerrein uit, en dit ondanks de reële vraag vanwege het bedrijfsleven. Sommige infrastructuurwerken die voor de ontsluiting nodig zijn, worden niet in uitvoering genomen. Er schijnt terzake in de schoot van de Vlaamse regering enige onenigheid te bestaan.

1. Houdt de minister er in zijn beleid rekening mee dat er ook in Vlaams-Brabant nood is aan meer bedrijventerreinen ?
2. Waarom blijft de realisatie van bedrijventerreinen uit het gewestplan Halle-Vilvoorde achterwege ? Heeft dit te maken met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) ? Overweegt de Vlaamse regering misschien sommige in het gewestplan voorkomende bedrijventerreinen een andere bestemming te geven en blijven daarom de nodige infrastructuurwerken achterwege ?

Antwoord

1. Uiteraard erken ik dat er ook in Vlaams-Brabant voldoende aanbod aan bedrijventerreinen moet zijn. Vandaar ook dat in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) ook voor Vlaams-Brabant in de nodige hectaren bedrijventerreinen (1350 ha) wordt voorzien.
2. Ik vestig er de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger op dat de realisatie van het bedrijventerrein Dassenveld (40 ha) in Halle op het getouw staat. De implementatie van het RSV zal er borg voor staan dat in verdere bedrijventerreinen wordt voorzien.

Voor de overige elementen van de vraag verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

**Vraag nr. 52
van 12 december 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Bedrijventerrein Westrode (Meise) – Stand van zaken

Zie :
Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 149
van 12 december 1996
van de heer Francis Vermeiren
Blz. 745

Antwoord

Gelet op het feit dat de gestelde vragen materies betreffen die niet onder mijn bevoegdheid vallen, verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de antwoorden van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening en de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

**Vraag nr. 53
van 18 december 1996
van mevrouw NELLY MAES**

Boelwerf – Scheepskredieten

Bij de Boelwerf in Temse werd in 1988 de kabelleger Discovery besteld voor 2,8 miljard frank. De rederij FOS kreeg hiervoor 1,6 miljard aan scheepskredieten.

In 1991 werd in opdracht van de rederij FSS (Friary Subsea Surveyor) een gelijkaardig schip gebouwd voor 3,3 miljard, waarvoor tweemaal 672 miljoen frank als scheepskrediet werd uitgekeerd. De waarde van het gebouwde gedeelte zou echter veel lager liggen dan het uitgekeerde scheepskrediet. Naar verluidt bedraagt het tekort minstens 300 miljoen, wellicht zelfs 789 miljoen.

1. Is het juist dat bij beide rederijen dezelfde personen en vennootschappen voorkomen, samen met Panamese bedrijven ?
2. Voor welk bedrag werd het tweede schip, de Navigator, verkocht ?

Hoeveel heeft Gimvindus hiervan gerecupeerd ?

Hoeveel van dit bedrag ging naar de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid (NMKN), hoeveel naar de werknemers en hoeveel naar de rederij ?

Werd het geld doorgesluisd naar privé-rekeningen ?

3. Welke maatregelen heeft de Vlaamse regering genomen om de uitgekeerde kredieten te recupereren ?

Hoeveel bedraagt het te recupereren bedrag ?

Antwoord

Vooreerst een aantal preciseringen.

De rederij Friary Ocean Surveyor NV bestelde in 1988 een kabelleger (MS Discovery) bij Boelwerf NV, tegen de prijs van 2.841.750.000 frank. Ten bedrage van 85 % van deze prijs, met name 2.415.487.000 frank, werd een scheepskrediet toegekend. Dit krediet werd volledig opgenomen. Een bedrag van 426.263.000 frank, of 15 % van de bouw prijs werd gefinancierd met eigen middelen.

De rederij Friary Subsea Surveyor NV bestelde in 1990 een kabelleger (MS Navigator) bij Boelwerf NV, tegen de prijs van 3.340.000.000 frank. Ten bedrage van 70 % van deze prijs, met name 2.338.000.000 frank, werd een scheepskrediet toegekend. Een bedrag van 1.002.000.000 frank, of 30 % van de bouw prijs, diende gefinancierd met eigen middelen. Op het moment van het faillissement van Boelwerf NV op 27 oktober 1992 was het scheepskrediet opgenomen ten bedrage van 1.402.800.000 frank.

Antwoorden op de concrete vragen.

1. Volgens de meest recente inlichtingen in mijn bezit, zijn de aandelen van de NV Friary Ocean Surveyor in het bezit van Atlantic Emperor Shipping Corp., Panama (31.799 aandelen) en Cormelite Overseas Inc., Panama (24.561 aandelen). De raad van bestuur van deze vennootschap is samengesteld als volgt : de heer J.A. Lubbe Bakker, gedelegeerd bestuurder, de heer R. Van Peteghem, bestuurder, en de heer S. Huysmans, bestuurder.

De aandelen van de NV Friary Subsea Surveyor zijn in het bezit van Prime Trading Corp., Panama (110.800 aandelen) en Flexel Trading Inc., Panama (25 aandelen). De raad van bestuur van deze vennootschap is identiek aan die van de NV Friary Ocean Surveyor.

2. Het schip Navigator werd verkocht voor 1.220.000.000 frank.

De volledige verkoopprijs werd gestort op de rekening van de curatoren van het faillissement NV Boelwerf Vlaanderen, die instaan voor de verdere verdeling. Om de verkoop van de Navigator mogelijk te maken, werd voorafgaandelijk aan de verkoop de verdeling van de prijs vastgelegd in een dading afgesloten tussen de curatoren van de NV Boelwerf Vlaanderen, de NMKN, de NV Friary Subsea Surveyor en de

aandeelhouders van de NV Friary Subsea Surveyor, op 25 september 1996.

Nadat ook de Belgische Staat en de NV Gimvindus ermee hadden ingestemd, werd deze dading gehomologeerd op 15 oktober 1996 door de rechtbank van koophandel van Dendermonde.

Zoals gezegd zijn het de curatoren van de NV Boelwerf Vlaanderen die instaan voor de verdeling van de prijs. De NV Friary Subsea Surveyor heeft, tegen ontvangst van 24 miljoen frank, afstand gedaan van alle rechten, vorderingen en juridische procedures in verband met de Navigator. Naar werd vernomen ontving de NMKN op 9 januari 1997 een provisionele (onder voorbehoud van eindafrekening) betaling van 361.402.350 frank voor uitstaande scheepskredieten. Vermits deze kredieten eveneens een belangrijke tranche vanwege het Fonds voor de Scheepskredieten bevatten, zal hiervan ongeveer de helft terugvloeien naar Gimvindus. De curatoren verwachten eventueel nog een minime bijkomende betaling te kunnen verrichten, maar zeker is dit niet. Wat reeds gedane betalingen aan derde partijen betreft, kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger beter contact opnemen met de curatoren.

- De NMKN had ten behoeve van het dossier Navigator voor 1.416.000.000 frank scheepskredieten uitstaan. Voor 774.000.000 frank gebeurde dit met geld afkomstig van het Fonds voor de Scheepskredieten. Zoals hiervoor aangehaald, werd via de verkoop van de Navigator 361.402.350 frank gerecupereerd. Verdere recuperatiemogelijkheden lijken in de huidige stand van zaken uitgeput. Eventuele verdere evoluties worden uiteraard opgevolgd. Daarnaast had Gimvindus na de heropstart van NV Boelwerf Vlaanderen rechtstreeks nog 512.000.000 frank kredieten uitgekeerd om de Navigator verder te kunnen afwerken. De verwachting is dat Gimvindus als pandhoudende schuldeiser op de handelszaak deze bedragen grotendeels zal recupereren uit de opbrengst van de verkoop van de activa van de handelszaak, waaronder de Navigator.

Vraag nr. 54
van 18 december 1996
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Documentaire “Weten waarom” – Productiepremie

Op 3 december laatstleden heeft de Vlaamse regering beslist aan de VZW “Voor de glimlach van een kind” een productiepremie van 7,5 miljoen frank toe te kennen voor de creatieve documentaire “Weten waarom”.

- Welke overwegingen liggen ten grondslag aan deze beslissing? Ik vermoed dat er naast economische motieven ook andere motieven hebben meegespeeld, bijvoorbeeld van opvoedkundige, wetenschappelijke en culturele aard.
- Wat moet er worden verstaan onder een “creatieve documentaire”?
- Tot welk doelpubliek wil deze film zich richten? Werden er reeds afspraken gemaakt met de BRTN in verband met bijvoorbeeld programmatie?
- Wat is de totale kostprijs van het opzet?
- Welke doelstellingen heeft de VZW “Voor de glimlach van een kind” en welke concrete werking ontplooit deze vereniging?

Antwoord

De documentaire film “Weten waarom” is een productie van de VZW “Voor de glimlach van een kind”; het Franstalige “Image Creation” treedt op als coproducent. Naast een productiepremie van 7,5 miljoen frank van het Fonds Film in Vlaanderen werd aan het project een subsidie van 2,3 miljoen frank toegekend door het ministerie van de Franse Gemeenschap; deze verhouding stemt grosso modo overeen met de respectievelijke inbreng van Vlamingen en Franstaligen in het project. In haar adviezen legde de Vlaamse audiovisuele selectiecommissie vooral de nadruk op de belangwekkende thematiek en de reputatie van de cineast. De film brengt een aantal getuigenissen van Belgische burgers die zich tijdens de Tweede Wereldoorlog tegen het naziregime verzetten, aangevuld met historische evocaties. Regisseur Frans Buyens geniet internationale erkenning als documentaire filmer; bovendien is hij bijzonder vertrouwd en begaan met de thematiek. Daarnaast had de commissie ook oog voor de historische en pedagogische waarde van het initiatief.

Een sluitende definitie van het begrip “creatieve documentaire” formuleren, is niet zo evident. Er werden daaromtrent reeds ettelijke definities naar voren gebracht; sommigen voeren daarbij aan dat een documentaire sowieso “creatief” is.

De Vlaamse audiovisuele selectiecommissie gaat er bij de beoordeling van de haar voorgelegde dossiers van uit dat de "creatieve documentaire" zich zowel naar vorm als naar inhoud dient te onderscheiden van de zogenaamde klassieke documentaire. Een creatieve documentaire veronderstelt een originele en zeer persoonlijke visie van de makers op een onderwerp dat ontleend is aan de werkelijkheid; daarbij moet het project een filmische meerwaarde bieden, dat wil zeggen dat de specifieke mogelijkheden van de filmkunst (qua beeld, geluid, montage, enz.) tot hun recht moeten komen.

De film is in de eerste plaats geconcipieerd als een cinematografisch product; de eerste bestemming is volgens de makers dan ook het bioscoop scherm. Gelet op het genre, de duur (± 90) en de drager (16 mm) van het project is het evenwel duidelijk dat de bioscoopversie aan bod zal komen op festivals en bijzondere manifestaties. Zo is de film (zowel opgesplitst als in zijn geheel) in première voorgesteld op het Internationaal Filmfestival van Brussel. Onder het "peterschap" van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding worden een aantal vertoningen in het gehele land gepland.

Een grotere respons mag worden verwacht van de televisieversie en van de vertoningen voor specifieke doelgroepen (socio-culturele verenigingen, scholen, vormingsinstituten, enz.). Wat de uitzending op televisie betreft, zijn er op dit moment evenwel nog geen concrete garanties.

De totale kostprijs van de productie wordt geraamd op 22.108.6644 frank; daarvan wordt 15.047.012 frank in Vlaanderen gefinancierd.

De VZW "Voor de glimlach van een kind" heeft tot doel audiovisuele projecten te produceren of coproduceren. Zo bracht de VZW enkele jaren geleden reeds de (eveneens gesubsidieerde) lange speelfilm "Tango" (een filmische bewerking van het gelijknamige theaterstuk met professionele mentaal gehandicapte acteurs) tot stand.

Vraag nr. 55
van 19 december 1996
van de heer JACKY MAES

Ondersteuning zeevisserij – Stilligpremie

De stilligregeling in de visserijsector heeft betrekking op het stilliggen van een vissersvaartuig gedurende

een periode van vrijwillige of onvrijwillige inactiviteit. Dit stilliggen kan onder andere voorkomen omwille van het vrijwaren van visbestanden (vrijwillig), of (onvrijwillig) wanneer de quota bereikt zijn, bij defect, bij vervuiling van een vangstgebied door een olieramp, enzovoort.

In dit verband bestaat er een Vlaamse steunverlening die voorziet in een planmatige preventieve stilligging op vrijwillige basis, teneinde bijvoorbeeld te vermijden dat de quota te vroeg bereikt zijn. Hierbij staat vermeld dat stilligdagen wegens herstellings- of moderniseringswerken of wegens het opgevest zijn van de quota, niet in aanmerking komen (zie besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 en ministerieel besluit van 13 juni 1994).

1. Is er van die Vlaamse steun reeds gebruik gemaakt?
2. Welk bedrag werd er besteed in het kader van de Vlaamse stilligregeling voor de visserijsector?
3. Welke types vaartuigen hebben van deze planmatige preventieve stilligging gebruik gemaakt?

Antwoord

1. Van Vlaamse steun voor een stilligpremie werd in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 en het ministerieel besluit van 13 juni 1994 nog geen gebruik gemaakt.

Zoals blijkt uit art. 8 § 3 van het ministerieel besluit van 13 juni 1994 kan geen Vlaamse stilligpremie worden verleend voor de (onvrijwillige) stilligdagen te wijten aan het opgevest zijn van de quota voor bepaalde vissoorten.

Wat het vrijwillig stilliggen betreft, werd van de Vlaamse steun nog geen gebruik gemaakt, aangezien het quotabeheer in samenwerking met het beroep in het verleden toegelaten heeft dat de activiteiten over het ganse jaar konden worden gespreid.

2. Niet relevant.
3. Niet relevant.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 58
van 12 december 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Statuut gemeentepersoneel – Nationaliteit

In vele gemeenten in Vlaanderen wordt dezer dagen gewerkt aan een nieuw personeelsstatuut. Hierbij worden ook overeenkomsten gesloten betreffende diplomaveristen, vorming en examenprogramma voor de aanwerving van statutair gemeentepersoneel.

1. Staan alle statutaire betrekkingen op gemeentelijk vlak open voor alle burgers uit de lidstaten van de Europese Unie ?
2. Zo neen, welke krachtlijnen hanteert het ministerie om bepaalde functies te reserveren voor Belgen ?
3. Om welk soort functies gaat het en wat zijn de redenen voor dit voorbehoud ?
4. In hoeverre stroken deze krachtlijnen met de geldende Europese regelgeving, die discriminatie op grond van nationaliteit verbiedt ?

Antwoord

Ingevolge artikel 84, vierde lid, van het Verdrag tot instelling van de Europese Gemeenschap en de rechtspraak van het Hof van Justitie kunnen statutaire overheidsbetrekkingen alleen aan Belgen voorbehouden worden indien het functies betreft die typerend zijn voor de specifieke taak van de overheid, voorzover zij belast is met de uitoefening van het openbaar gezag en verantwoordelijk is voor de bescherming van de algemene belangen van de staat. De belangen van de openbare besturen, zoals gemeentebesturen, moeten hiermee worden gelijkgesteld.

Uit de functieomschrijving, die de aard van de taken en de verantwoordelijkheden die inherent zijn aan een specifieke functie vaststelt, moet blijken of een betrekking kan gekwalificeerd worden als een "overheidsbetrekking" in de betekenis die het Hof van Justitie eraan geeft. Indien dit niet het geval is, mag de gemeente niet weigeren een burger

uit de lidstaten van de Europese Unie statutair te benoemen.

De hierboven vermelde krachtlijnen werden aan de gemeentebesturen ter kennis gebracht middels de federale omzendbrief van 16 november 1990 betreffende de toegang voor vreemdelingen tot betrekkingen bij gemeentebesturen (Belgisch Staatsblad, 16 november 1990).

Volledigheidshalve kan hieraan nog worden toegevoegd dat voornoemde omzendbrief de Belgische nationaliteitsvoorwaarde voor de indienstneming bij arbeidsovereenkomst in beginsel opheft wat het gemeentelijk niveau betreft.

Het aanwerven van contractueel personeel moet echter uitzonderlijk blijven en wordt hoe dan ook niet toegepast voor "gezagsfuncties", dat wil zeggen functies die verband houden met de uitoefening van het openbaar gezag en de bescherming van de algemene belangen van de staat.

Vraag nr. 59
van 12 december 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

SIF+ -gemeenten – Betrokkenheid subregionale tewerkstellingsdiensten

Zie :
Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
Vraag nr. 121
van 12 december 1996
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 741

Antwoord

De op de werkloosheidscijfers geselecteerde SIF+ -gemeenten worden door de administratie beoordeeld of zij :

- de voor de werkloosheid relevante organisaties (bv. VDAB, opleidingsprojecten) betrekken bij de planning ;
- een resultaatgebonden actieprogramma voor de aanpak van de werkloosheid hebben.

Uit een eerste blik op de goedgekeurde plannen-96 blijkt dat de VDAB in verschillende gemeenten participeert aan de SIF-stuurgroep en/of werkgroepen. Op actieniveau (bv. opleidings- en tewerkstellingsinitiatieven) bestaan er eveneens samenwerkingsverbanden. Die kunnen wel verschillen in intensiteit en finaliteit.

Het uitwerken van een betere afstemming van de werkzaamheden van de VDAB (incl. STD, Weer Werk) op de lokale beleidsplanning in het kader van het stedelijk beleid, is een aandachtspunt voor het in oprichting zijnde Interdepartementaal Sturingsorgaan Sociaal Impulsfonds (kortweg Isosif) van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 60
van 12 december 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Bedrijventerrein Westrode (Meise) – Stand van zaken

Zie :
 Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening
 Vraag nr. 149
 van 12 december 1996
 van de heer Francis Vermeiren
 Blz. 745

Antwoord

1. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen bevindt zich momenteel in de onderzoeksfase, zodat ik nog geen standpunt kan innemen wat dit aspect van de vraag betreft.
2. Wat de eventuele realisatie van het bedrijventerrein betreft waarover dus nog geen zekerheid bestaat, kan worden aangestipt dat de vennootschap in samenwerking met het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — dienst Wegen Vlaams-Brabant — een dossier heeft samengesteld om in cofinanciering met het Vlaams Gewest de nodige infrastructuurwerken uit te voeren.

De vennootschap heeft zich tegenover het Vlaams Gewest eveneens verbonden om voor de later uit te voeren ontsluitingswegen financieel bij te dragen.

3. De situatie van Haviland kan pas correct worden ingeschat op het ogenblik dat zekerheid bestaat over de correcte bestemming van het bedoelde terrein. Als minister belast met het administratief toezicht beschik ik momenteel niet over voldoende elementen om hierover een uitspraak te doen.

Vraag nr. 62
van 19 december 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik in bestuurszaken – Brusselse randgemeenten

Kan de minister mij meedelen of de arrondissementscommissaris nog altijd systematisch de gemeenteraadszittingen bijwoont van de zes gemeenten met taalfaciliteiten rond Brussel ?

Werden er de jongste jaren nog overtredingen op de wetgeving inzake het taalgebruik in bestuurszaken vastgesteld ?

Antwoord

Ik heb de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant verzocht mij in te lichten over de frequentie waarmee de gemeenteraadszittingen van de zes Brusselse randgemeenten worden bijgewoond door de arrondissementscommissaris of zijn vertegenwoordiger, alsook mij een exhaustieve lijst te bezorgen van alle taalgebonden dossiers waartegen tijdens deze legislatuur is opgetreden.

Het definitieve antwoord zal worden verstrekt zodra ik beschik over de door mij gevraagde inlichtingen.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
 VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 82
van 12 december 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VZW De Rand – Stichtende leden

Het zopas goedgekeurde decreet tot oprichting van de VZW De Rand vermeldt niet wie de stichtende leden worden. Naar verluidt zou het om negen stichtende leden gaan en zou de voorwaarde om tot deze groep te behoren luiden dat men in Vlaams-Brabant of Brussel moet wonen of werken.

Dit betekent dat een inwoner van De Panne die in Brussel of de Vlaamse Rand werkt, stichtend lid van de VZW kan zijn.

Kan de minister dit bevestigen ?

Kan hij meedelen wie de stichtende leden van de VZW zijn ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft op 19 december de ontwerpstatuten van de VZW De Rand goedgekeurd en de volgende personen gemandateerd om de VZW De Rand te stichten :

- De Moor André, Alsemberg
- Van Hemelryck Fernand, Sint-Genesius-Rode
- Windels Geertrui, Sint-Genesius-Rode
- Algoet Herman, Dilbeek
- Swalens Roger, Alsemberg
- Baeteman Miëtte, Grimbergen
- Janssens Annemie, Tervuren
- Cooseman Jean-Claude, Sint-Genesius-Rode.

Mevrouw Notebaert Martine, Overijse, werd aangesteld als afgevaardigde van de minister van Financien en de heer Van Houtven Gilbert, afdelingshoofd Volksontwikkeling en Bibliotheken, werd aangesteld als commissaris van de Vlaamse regering.

De statuten vermelden dat de algemene vergadering als volgt is samengesteld :

- a) maximaal 9 leden gemandateerd door de Vlaamse regering om de VZW De Rand op te richten of te zetelen in de algemene vergadering ;
- b) elf toetredende leden, met name :
 - 1 vertegenwoordiger per programmeringscommissie door de lokale culturele raad voorgedragen op een dubbeltal,
 - de voorzitter van de VZW Informatie Vlaams-Brabant,
 - het diensthoofd van de dienst Cultuur van de provincie Vlaams-Brabant,
 - de ambtenaar bevoegd voor het Vlaams karakter van de provincie Vlaams-Brabant
 - 1 vertegenwoordiger voorgedragen op een dubbeltal door de raad voor cultuurbeleid, die representatief is voor het Nederlandstalig culturele leven in Drogenbos, of ontstentenis door de Vlaamse schepen bevoegd voor Nederlandse cultuur in Drogenbos,

- 1 vertegenwoordiger van de gemeentelijke culturele centra uit de rand rond Brussel erkend krachtens het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiering van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen, door hen voorgedragen op een dubbeltal.

De Vlaamse regering wijst uit deze dubbeltallen de toetredende leden aan. De vervanging van de toetredende leden gebeurt door de Vlaamse regering op basis van voormelde procedure.

- gecoöpteerde leden.

Op voorstel van de raad van beheer kan de algemene vergadering bij tweederde meerderheid andere leden opnemen, waaronder maximaal 7 stemgerechtigde.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal merken dat een sterke verankering met het lokaal socio-cultureel leven en met de provincie Vlaams-Brabant gegarandeerd is en dat alle voormelde leden in de rand rond Brussel wonen.

Artikel 6 van de statuten vermeldt onder andere dat alle stemgerechtigde leden moeten wonen of werken in de provincie Vlaams-Brabant of in Brussel en dat ze deskundig moeten zijn met betrekking tot meerdere doelstellingen van de VZW.

De ruime omschrijving van het woon- of werkgebied is enkel en alleen gebaseerd op het diensthoofd Cultuur van de provincie Vlaams-Brabant. Het is immers niet evident dat deze ambtenaar (die nog dient aangeworven te worden) in de rand van Brussel zal wonen.

Vraag nr. 84 van 12 december 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Opleidingen rusthuisdirecteur – Erkenning

Het ministerieel besluit van 31 juli 1996 tot vaststelling van de inhoud van de opleidingen die de directeurs van de instellingen die bejaarden huisvesten moeten volgen, uitgevaardigd door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, legt de directeurs een aantal cursussen op.

Artikel 2 bepaalt wie wordt erkend om die opleiding te geven.

Wat de Franse Gemeenschap, het Waals Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie betreft, is er terzake geen enkel probleem, aangezien voor hen het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 20 december 1990 geldt.

Ook de Nederlandstalige directeurs van deze instellingen in Brussel hebben nood aan opleiding. Terzake is er blijkbaar echter geen enkele opleiding erkend door de Vlaamse Gemeenschap.

Heeft de minister reeds stappen gedaan om een aantal instellingen in Vlaanderen de nodige erkenning te verlenen, zodat ook zij de cursussen waarvan sprake in het bovenvermeld ministerieel besluit van 31 juli 1996 kunnen geven ?

Antwoord

Het besluit van 14 maart 1996 van het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad tot vaststelling van de normen waaraan de instellingen die bejaarden huisvesten moeten voldoen, bepaalt in de artikelen 44, 45, 67 en 68 voor respectievelijk de serviceresidenties en de rusthuizen de normen betreffende de kwalificaties van de directeur.

Hierin wordt onder andere bepaald dat : "het slagen in de (...) bedoelde opleidingen, waarvan de inhoud door de Ministers wordt erkend, wordt door een attest bekrachtigd, na de evaluatie van de kandidaat, zowel op het vlak van zijn regelmatige aanwezigheid als van zijn kennis en geschiktheid." Onder "Ministers" dient, overeenkomstig artikel 1, 3° van hetzelfde besluit, verstaan te worden : de leden van het Verenigd college bevoegd voor het beleid inzake bijstand aan personen.

Het ministerieel besluit van 31 juli 1996 tot vaststelling van de inhoud van de opleidingen die de directeurs van de instellingen die bejaarden huisvesten moeten volgen bepaalt in artikel 2 : "De in artikel 1 van dit besluit bedoelde lessencyclus moet erkend worden. De opleidingen die de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie erkennen (...) alsmede de opleidingen die de Vlaamse Gemeenschap erkent en die in voormeld artikel 1 opgelegde materies opneemt, worden automatisch door het Verenigd college erkend."

Als antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik meedelen dat ik geen plannen koester om dergelijke opleidingen te erkennen en wel om de volgende redenen.

1. Deze regelgeving is totstandgekomen zonder enig overleg met de Vlaamse Gemeenschap.
2. De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie is gemachtigd om dergelijke opleidingen te erkennen, zodat zich geen onoverkomelijke situatie kan voordoen ten aanzien van de Vlaamse rusthuisdirecties in Brussel.
3. In Vlaanderen worden tal van opleidingen en vormingen georganiseerd ten behoeve van de Vlaamse rusthuisdirecteuren (VOCA, VVSG, Ziekenhuiswetenschappen, KUL, Fimac, enz.). Deze opleidingen worden niet erkend door de Vlaamse Gemeenschap zoals bedoeld in bovenvermeld artikel 4.
4. In Vlaanderen wordt op dit ogenblik gewerkt aan de ontwikkeling van het kwaliteitsdecreet inzake de welzijnsvoorzieningen, waaronder onder andere de rusthuizen vallen.

Opleiding en vorming van het personeel, inclusief van de directeur (dagelijkse verantwoordelijke), is onlosmakelijk verbonden met het kwaliteitsbeleid dat de voorziening voert. In het kader van het kwaliteitsdecreet behoort het tot de mogelijkheden dat men, in overleg met de rusthuissector, via uitvoeringsbesluiten bijkomende kwalificatie-eisen voor de directeursfunctie in een Vlaams rusthuis kan opleggen.

Wat de vorming betreft, durf ik stellen dat dit voor elke voorziening een uniek gegeven is. De vorming die men beoogt, is immers sterk afhankelijk van de sterkte-zwakte-analyse van elke voorziening, de doelgroep(en) die men wil bereiken, het kwaliteitsniveau dat men wenst te behouden en/of te bereiken, alsook van de uitgeschreven kwaliteitsplanning. Permanente vorming beschouw ik dan ook als een fundamentele bouwsteen van elke op kwaliteit gerichte voorziening.

5. Als ik de "materies" overloop die in artikel 1 van het ministerieel besluit van 31 juli 1996 zijn opgenomen, dan lijkt me hier vooral sprake te zijn van kennisoverdracht van een vrij klassiek samengesteld cursuspakket. Ik mis hierin echter elke aanzet tot organisatieontwikkeling, integrale kwaliteitszorg, werken met veranderingsstrategieën, motivatie van medewerkers, ervaringsgericht werken, on-the-spottraining en dergelijke.
6. Het is mij bekend dat in Brussel Nederlandstalige opleidingen voor directies van Brusselse

rusthuizen worden georganiseerd. Het is mij niet bekend of zij al dan niet erkend zijn/worden door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

- Ik zal niet nalaten mijn bovenvermelde standpunt over te maken aan de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad.

Vraag nr. 85
van 12 december 1996
van de heer HERMAN LAUWERS

Jeugd en Muziek Brussel – Subsidies

Basisallocatie 33.11 van het begrotingsprogramma 45.4 (Muziek, Letteren en Podiumkunsten) bevat 167,3 miljoen aan subsidies ter bevordering van het muziekgebeuren, aan vaste orkesten en ensembles en aan componisten. Het Vlaams Parlement geeft de minister de ruimte om hierover te oordelen zonder verdere decretale basis.

De Federatie Jeugd en Muziek, die 35 afdelingen telt, wordt via dit krediet gesubsidieerd.

Verdeelt de minister dit krediet rechtstreeks aan de afdelingen of via de federatie ?

Heeft de minister de mogelijkheid om afzonderlijk afdelingen extra middelen te verschaffen ?

De afdeling Brussel namelijk heeft niet enkel een zeer uitgebreid activiteitenprogramma bovenop de traditionele schoolconcerten (ateliers, kampen, activiteiten voor kleuters, ...), maar oefent ook een aantrekkingskracht op Vlaams-Brabant uit.

Heeft de minister hiermee rekening gehouden bij de vastlegging van het budget 1997 en de afdeling Brussel een bijzondere injectie toegekend ?

Antwoord

- Het is de Federatie Jeugd en Muziek Vlaanderen zelf die de globale subsidie van de Vlaamse Gemeenschap over de Jeugd en Muziekafdelingen verdeelt. Deze verdeling gebeurt via een puntensysteem dat door de algemene vergadering van de Federatie Jeugd en Muziek Vlaanderen werd goedgekeurd.
- Er kunnen aan organisaties, dus ook aan afdelingen van Jeugd en Muziek Vlaanderen, subsi-

dies worden toegekend voor bepaalde projecten. In dat kader werd Jeugd en Muziek Brussel reeds sinds 1986 voor projecten inzake hedendaagse muziek extra gesubsidieerd. In 1996 bedroeg de subsidie 300.000 frank. Het gaat hier echter om een projectmatige subsidie, niet om een werkingssubsidie : voor de werking ontvangt Jeugd en Muziek Brussel een subsidie via de Federatie Jeugd en Muziek Vlaanderen.

- Ik acht het niet wenselijk Jeugd en Muziek Brussel voor andere activiteiten bijkomend te subsidiëren ; de andere afdelingen, waarvan de meeste ook zeer verdienstelijk zijn, zouden dit als discriminerend kunnen ervaren.

Vraag nr. 86
van 18 december 1996
van de heer FILIP DEWINTER

Mercator – Bescherming en onderhoud – Scheepspatrimonium

Enkele jaren geleden werden de klipperaak Tijn Uilenspiegel, het opleidingsschip (OS) Mercator, de stoomsleper Succes en de zandkreeklipper Clothilde als monument onder bescherming geplaatst. Bij ministeriële besluiten van 9 september 1994 en 13 december 1994 houdende voorontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten, zette de toen bevoegde Vlaamse minister Johan Sauwens de bovengenoemde schepen volgens de gangbare procedure op de beschermingslijst. Op 10 november 1995 plaatste de minister het OS Mercator op het ontwerp van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten. Bij ministerieel besluit van 24 september 1996 werd het OS Mercator definitief beschermd, met als ligplaats Oostende.

Uit informatie die ik heb ontvangen blijkt dat in het recente verleden dringende herstellingen (met name het vervangen van enkele huidplaten in de romp) aan het schip werden uitgevoerd die niet overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 zijn gebeurd. Artikel 24 van dit besluit luidt als volgt : "Het is verboden onderdelen van toestellen te vervangen of te herstellen door middel van niet-originele materialen of met niet-originele technieken. In het bijzonder mag men geen geklinknagelde of op andere wijze gemaakte verbindingen vervangen door lasverbindingen". Voor de herstelling zouden huidplaten van 8 mm zijn gebruikt, terwijl de rest van het schip oorspronkelijk met 12,5 mm-platen werd gebouwd.

Bovendien zouden de nieuwe platen gelast zijn, terwijl het ganse schip geklonken is en niettegenstaande bovenvermelde wetgeving de restauratie met originele materialen en op de oorspronkelijke wijze oplegt.

1. Wie is de eigenaar van het OS Mercator en welke rol speelt de VZW Mercator met betrekking tot het schip ?
2. Waarom werd het OS Mercator in Oostende beschermd ? Is het niet logisch om een schip te beschermen in zijn thuishaven (in casu Antwerpen), waar het geregistreerd staat en waar zijn inschrijvingsplaats en normale verblijfplaats zijn ?

Is het bestuur van de thuishaven overigens betrokken geworden bij de bescherming in Oostende ? Heeft men ooit aan Antwerpen gevraagd of het geïnteresseerd was in de bescherming van het schip in Antwerpen ?

3. Is de herstelling aan het OS Mercator conform het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 gebeurd ?

Zo neen, waarom niet en wie is daarvoor verantwoordelijk ? Welke concrete stappen heeft de minister in dit dossier genomen ?

Klopt het dat men zinnens is om de houten overnaads geplankte reddingsloepen van het schip te vervangen door motorsloepen van de RMT ? Houdt die handelswijze ook niet een aantasting van het historisch karakter van het schip in en is dit ook geen afwijking van de vigerende wetgeving ?

4. Wat is de stand van zaken in verband met de bescherming van de klipperaak Tijn Uilenspiegel, de stoomsleper Succes en de zandkreekklipper Clothilde ?
5. Hoever staat het met het ophanden zijnde decreet op het varend patrimonium, dat nu al 6 jaar wordt aangekondigd ?

Antwoord

1. Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is eigenaar van het opleidingsschip Mercator. Het dossier wordt beheerd door :

Departement LIN (Leefmilieu en Infrastructuur)

Administratie Waterwegen en Zeewezen

Afdeling Beleid Zeewezen

WTC-Toren 3 17de verdieping

Simon Bolivarlaan 30

1 000 BRUSSEL

Tot op heden is de Mercator officieel ter beschikking gesteld van de VZW Mercator. Een erfpachtovereenkomst tussen deze VZW en het Vlaams Gewest kan eerlang worden goedgekeurd.

2. De bescherming gebeurde in Oostende in overleg met de VZW Mercator en in het licht van een realistisch en financieel haalbaar instandhoudingsbeleid. De VZW Mercator is immers contractueel verplicht het schip op optimale wijze als museum open te stellen en de lasten van een (dure) instandhouding zelf te dragen. Na een grondige evaluatie bleek dat Oostende op dit vlak de meeste garanties biedt. In het kader van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten hoeft de plaats van bescherming niet overeen te stemmen met de plaats van registratie.
3. De herstelling met gelaste platen van 8 mm dikte en over een oppervlakte van circa 1 x 1,50 m. moet worden beschouwd als een noodherstelling die onder toezicht van de Zeevaartspectie werd uitgevoerd met het oog op de dringende instandhouding van dit beschermd monument. De afdeling Monumenten en Landschappen werd hiervan ten onrechte niet op de hoogte gebracht zoals vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993. Deze noodherstelling kan wel worden beschouwd als een voorlopige ingreep die valt onder de onderhoudsplicht van de eigenaar. De VZW zal echter worden gewezen op haar plicht de decreet- en regelgeving met betrekking tot de bescherming in het vervolg strikt na te leven.

Wat de vervanging van de versleten houten reddingsloepen aangaat, stelt de afdeling Monumenten en Landschappen dat die als materiële getuigen bovendeks dienen bewaard te worden. Wel is er een mogelijkheid één of twee moderne sloepen onder afdekzeil te plaatsen, dit met het oog op de noodzakelijke persoonlijke veiligheid tijdens het varen.

4. Gezien de problemen die blijkbaar m.b.t. de plaats van bescherming kunnen opduiken, is het

niet opportuun bij de wettelijke bescherming van het varend patrimonium nog verder het decreet van 3 maart 1976 te hanteren. De bescherming van het varend patrimonium vereist een geëigend wettelijk instrumentarium. Daarom worden de procedures betreffende de klipperaak Tijn Uilenspiegel en de zandkreekklipper Clothilde niet voortgezet. Wat de stoomsleper Succes betreft, is de Vlaamse administratie niet meer bevoegd aangezien dit vaartuig zich in het Waals Gewest bevindt.

5. Een ontwerp van decreet betreffende de bescherming van het varend patrimonium is in opmaak. De vraag rijst echter om naast het varend patrimonium ook de bescherming van het rollend en het vliegend patrimonium in ogenschouw te nemen. Momenteel wordt onderzocht of de bescherming van dit specifiek industrieel patrimonium best door één decreet wordt gevat of door drie afzonderlijke decreten.

**Vraag nr. 87
van 18 december 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Unesco-conventie cultureel erfgoed – Projecten voor grote sites

In opvolging van mijn schriftelijke vragen nr. 15 van 29 augustus 1995 en nr. 268 van 26 augustus 1996 (*resp. Bulletins van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 2 oktober 1995, blz. 84 en nr. 18 van 20 september 1996, blz. 1072 – red.*) en aangezien België de Unesco-conventie voor de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld heeft ondertekend, had ik graag meer uitleg gekregen over de huidige voorstellen van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van het Vlaams Gewest.

In 1995 werd door de toenmalige minister bevoegd voor Monumentenzorg al een voorstel gelanceerd van monumenten of sites die ter bescherming konden worden voorgedragen bij de Unesco. Het betrof hier vooral afzonderlijke monumenten.

De actuele visie op monumentenbeleid, dat wordt gekoppeld zowel aan cultuurhistorische componenten als aan toeristisch-economische projecten, is er vooral op gericht grotere gehelen te beschermen. Zo kan het monumentenbeleid beter aansluiten bij de historische ontwikkeling van een streek.

In de vroegere niet-officiële lijst stond onder meer de basiliek van Tongeren vermeld. Niet alleen de

aanwezigheid van Keltische resten, maar ook van het Romeinse en middeleeuwse patrimonium, dat homogeen op een kleine oppervlakte is bewaard, zijn evenwel argumenten ten gunste van een eventuele bescherming van de hele site Tongeren. Een dergelijk totaalproject heeft een internationale uitstraling.

Ook het industriële patrimonium van de Limburgse mijnstreek is een uitzonderlijk cultureel erfgoed. Nergens in Europa vindt men immers nog een aansluiting van alle mogelijke mijnvoorzieningen en de impact van deze industrie zowel op de leefomgeving als op de bewoning van een streek (cfr. interpellatie van 15 mei 1996 tot de ministers Van Rompuy en Martens over het reconversiegeld voor de restauratie van mijngebouwen in Limburg). Bovendien werd heel wat van dit patrimonium beschermd.

Deze twee voorbeelden illustreren de kansen om belangrijke grote sites in hun geheel als cultureel erfgoed te laten erkennen.

1. Heeft de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen ook dergelijke groot-schalige sites in overweging genomen? Zo ja, welke?
2. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om, eventueel in samenspraak met de minister bevoegd voor Toerisme, voor deze sites een totaalproject te ondersteunen? Zo ja, op welke manier?

Antwoord

1. In haar advies van 5 september 1996 heeft de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen (KCML) verscheidene, ook grotere sites in hun geheel aangewezen met het oog op het eventueel indienen van voorstellen voor de Unesco-lijst van het Werelderfgoed.

Zo omvat het gemotiveerde advies van de KCML een aantal prioritaire voorstellen zoals de oude stadskern van Gent, de O.-L.-V.-Kathedraal en het stadhuis van Antwerpen met onmiddellijke omgeving, en de binnenstad van Brugge.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de volledige tekst van het advies van de KCML.

Ik zal binnenkort aan de Vlaamse regering vragen om de procedure voor de aanvragen tot erkenning bij de Unesco voor deze vier sites voor te bereiden. Ik zal evenwel voorstellen om de Vlaamse begijnhoven met prioriteit in te dienen.

2. Er is mij geen totaalproject voor deze sites bekend. De ondersteuning voor het behoud van de beschermde monumenten die van deze sites deel uitmaken, wordt gerealiseerd binnen het kader van het algemeen stelsel van onderhouds- en restauratiepremies. Wel zullen er, nadat de Unesco haar eventuele erkenning heeft verleend, afspraken worden gemaakt met Toerisme Vlaanderen om deze sites te promoten.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 88
van 18 december 1996
van de heer JOHAN DE ROO**

Gemeentelijke openbare bibliotheken – Boeken-aankoop

Om erkend te worden en te blijven moet een gemeentelijke bibliotheek onder andere een actuele collectie bezitten (decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk, artikel 4 § 1 punt 3 en artikel 9 § 1). De kostprijs daarvan is ten laste van de gemeente.

In het uitvoeringsbesluit staat vermeld hoeveel boeken elke bibliotheek jaarlijks moet aankopen om aan die erkenningsvoorwaarden te blijven voldoen (besluit van de Vlaamse executieve van 13 november 1991 houdende uitvoering van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk, artikel 20).

Elk jaar ontvangen de bibliotheken van de administratie een lijst met richtprijzen voor de aankoop van boeken, zodat zij in hun begroting kunnen inschrijven hoe groot het aankoopbudget moet zijn. Omdat de meeste bibliotheken (aanzienlijke) kortingen krijgen, kunnen zij zelfs meer boeken (dan het wettelijk verplichte aantal) aankopen met het begrootte budget.

Tijdens de inspectie van de bibliotheken wordt deze collectieverplichting gecontroleerd door de administratie. Niet elke bibliotheek krijgt evenwel

jaarlijks de inspectie over de vloer (er zijn immers meer dan 300 bibliotheken).

1. Hoeveel gemeenten respecteren de jaarlijkse aankoop van boeken ? Hoe vaak worden de bibliotheken in de praktijk gecontroleerd, en is men van deze controle reeds lang op voorhand op de hoogte ?
2. Wat is de totaliteit van het bedrag dat jaarlijks door de verschillende bibliotheken/overheden in Vlaanderen aan de aankoop van boeken wordt besteed ? Is het mogelijk het budget ook per gemeente te vermelden ?

Antwoord

De inspectie van een openbare bibliotheek wordt doorgaans een tweetal weken vooraf aangekondigd.

Het is inderdaad zo dat niet elke bibliotheek jaarlijks wordt geïnspecteerd. Op zich worden jaarlijks ongeveer een 80-tal pure inspecties uitgevoerd. Daarnaast worden echter heel wat meer bibliotheken in beperkte mate geëvalueerd via de gerichte begeleiding die door de administratie wordt verleend bij tal van specifieke vragen vanuit individuele bibliotheken.

De verplichte jaarlijkse aankoop van gedrukte materialen is uiteraard een onderwerp dat bij elke inspectie wordt bekeken. Daarnaast moet elke bibliotheek dit gegeven ook jaarlijks opgeven in de jaarstatistieken, wat een bijkomende controlemogelijkheid vormt. In de praktijk blijkt dat het merendeel van de gemeenten meer aankopen doet dan het vereiste minimum. Slechts zeer zelden wordt terzake een overtreding vastgesteld, waarbij tot nu toe elke gemeente na de vaststelling van de feiten onmiddellijk opnieuw aan de voorschriften voldeed.

Voor 1995 werd door de inrichtende machten van de bibliotheken voor collectieaankoop van gedrukte materialen een bedrag besteed van 573.228.287 frank. In dit bedrag zijn ook een aantal privaatrechtelijke openbare bibliotheken opgenomen waarvan de collectie verplicht moet worden gefinancierd door het gemeentebestuur van de gemeente waar zij zijn gevestigd. Op te merken valt nog dat heel wat gemeenten, al dan niet verplicht, bijkomend beschikken over een afdeling audiovisuele materialen (video's, cd's, cd-i ...) waarin ook heel wat middelen worden geïnvesteerd.

Ten slotte vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage** een overzicht per gemeente van de in 1995 gedane uitgaven voor gedrukte materialen.

Uitgaven gedrukte materialen 1995

Provincie Antwerpen

Aartselaar	1.996.028,00
Antwerpen	29.674.034,00
Antwerpen (Deurne)	7.295.470,00
Antwerpen (Ekeren)	2.812.703,00
Antwerpen (Hoboken)	2.761.433,00
Antwerpen (Merksem)	4.027.878,00
Antwerpen (St.-Anneke)	1.035.049,00
Antwerpen (Berchem)	2.800,00
Antwerpen (Deurne)	373.867,00
Antwerpen (SOB voor varenden)	408.221,00
Arendonk	800.000,00
Baarle-Hertog	1.424.491,00
Balen	1.822.135,00
Beerse	1.453.125,00
Berlaar	1.443.333,00
Boechout	1.408.432,00
Bonheiden	1.504.233,00
Boom	1.487.649,00
Bornem	2.205.614,00
Borsbeek	960.572,00
Brasschaat	3.415.098,00
Brasschaat	448.386,00
Brecht	1.498.441,00
Dessel	903.839,00
Duffel	887.634,00
Edegem	1.675.073,00
Edegem	552.331,00
Essen	1.498.426,00
Geel	2.994.367,00
Grobbendonk	783.586,00
Heist-op-den-Berg	2.740.000,00
Hemiksem	708.465,00
Herentals	4.729.427,00
Herenthout	836.439,00
Herselt	1.527.490,00
Hoogstraten	2.757.070,00
Hove	915.887,00
Hulshout	736.518,00
Kalmthout	2.195.501,00
Kapellen	4.095.000,00
Kasterlee	3.796.855,00
Kontich	2.387.475,00
Laakdal	1.515.268,00
Lier	4.081.033,00
Lint	699.833,00
Malle	1.001.848,00
Mechelen	6.693.715,00
Meerhout	1.009.423,00

Merksplas	822.478,00
Mol	2.974.401,00
Mortsel	0,00
Niel	1.420.601,00
Nijlen	1.421.607,00
Olen	1.320.000,00
Oud Turnhout	775.856,00
Putte	1.239.337,00
Puurs	1.310.556,00
Ranst	1.741.919,00
Ravels (Weelde)	1.118.999,00
Retie	877.590,00
Rijkevorsel	874.300,00
Rumst	1.669.756,00
Schelle	460.534,00
Schilde	1.950.000,00
Schoten	3.184.182,00
Sint-Amands	649.903,00
Sint-Katelijne-Waver	2.408.500,00
Stabroek	2.116.716,00
Turnhout	6.040.792,00
Vorselaar	0,00
Vosselaar	839.365,00
Westerlo	2.854.074,00
Wijnegem	918.780,00
Willebroek	2.264.768,00
Wuustwezel	1.153.191,00
Zandhoven	1.499.781,00
Zoersel	1.586.559,00
Zwijndrecht	1.202.658,00
Totaal	168.678.398,00

Provincie Vlaams-Brabant

Aarschot	2.396.090,00
Affligem	649.024,00
Asse	2.297.314,00
Beersel (Lot)	2.000.000,00
Begijnendijk	907.135,00
Bertem	739.798,00
Bierbeek	953.218,00
Boutersem	691.994,00
Diest	2.066.426,00
Dilbeek	4.160.631,00
Galmaarden	440.865,00
Geetbets	265.698,00
Glabbeek	686.729,00
Gooik	845.334,00
Grimbergen	3.379.021,00
Haacht	1.064.621,00
Halle	2.071.268,00
Herent	1.993.056,00
Herent	1.582.881,00
Hoegaarden	751.780,00
Hoeilaart	449.302,00

Huldenberg	616.814,00	Hoeselt	797.096,00
Kampenhout	1.377.969,00	Houthalen-Helchteren	2.812.878,00
Keerbergen	974.827,00	Kinrooi	944.755,00
Kortenaken	881.874,00	Kortesseem	540.000,00
Kortenberg	235.597,00	Lanaken	2.164.758,00
Lennik	574.345,00	Leopoldsburg	998.898,00
Leuven	12.626.624,00	Lommel	2.542.213,00
Liedekerke	1.133.271,00	Lummen	1.297.669,00
Lintar	739.504,00	Maaseik	0,00
Londerzeel	2.044.336,00	Maasmechelen	3.302.334,00
Lubbeek	1.083.318,00	Meeuwen-Gruitrode	821.125,00
Machelen	1.445.420,00	Neerpelt	1.246.288,00
Meise	884.334,00	Opglabbeek	1.328.419,00
Merchtem	1.424.795,00	Overpelt	1.200.000,00
Opwijk	1.151.991,00	Peer	1.344.450,00
Oud-Heverlee	1.182.385,00	Riemst	1.978.321,00
Overijse	1.500.000,00	Sint-Truiden	2.793.564,00
Pepingen	394.302,00	Tessenderlo	1.484.809,00
Roosdaal	689.894,00	Tongeren	2.585.422,00
Rotselaar	1.063.494,00	Wellen	345.486,00
Scherpenheuvel-Zichem	2.722.068,00	Zonhoven	1.773.423,00
Sint-Genesius-Rode	1.300.364,00	Zutendaal	666.598,00
Sint-Pieters-Leeuw	2.400.947,00	Totaal	76.142.147,00
Ternat (St.-Katharina-Lombeek)	660.544,00		
Tervuren	2.033.442,00	<i>Provincie Oost-Vlaanderen</i>	
Tielt-Winge	928.734,00		
Tienen	2.787.510,00	Aalst	5.276.708,00
Tremelo	938.398,00	Aalter	2.552.012,00
Vilvoorde	3.534.625,00	Assenede	1.234.796,00
Wemmel	231.924,00	Berlare	1.211.333,00
Wezembeek-Oppem	998.084,00	Beveren	3.038.237,00
Zaventem	0,00	Beveren	0,00
Zemst	1.771.792,00	Beveren (Melsele)	
Zoutleeuw	914.703,00	Brakel	1.089.081,00
Totaal	83.640.414,00	Buggenhout	310.903,00
		De Pinte	700.033,00
<i>Provincie Limburg</i>		Deinze	2.200.839,00
		Denderleeuw	1.545.575,00
Alken	1.186.915,00	Dendermonde	3.798.042,00
As	448.427,00	Destelbergen	1.331.928,00
Beringen	3.754.724,00	Eeklo	1.534.084,00
Bilzen	2.650.949,00	Erpe-Mere	1.056.778,00
Bocholt	1.233.222,00	Evergem	3.801.793,00
Borgloon	1.098.760,00	Gavere	1.884.608,00
Bree	1.529.437,00	Gent	0,00
Diepenbeek	1.397.939,00	Gent (St.-Amandsberg)	2.173.000,00
Dilsen-Stokkem	1.532.963,00	Gent (Zwijnaarde)	545.715,00
Genk	8.315.827,00	Gent (Wondelgem)	831.071,00
Gingelom	557.530,00	Geraardsbergen	1.824.469,00
Ham	850.000,00	Haaltert	1.943.151,00
Hamont-Achel	897.455,00	Hamme	1.545.883,00
Hasselt	7.025.618,00	Herzele	1.312.531,00
Hasselt (Kuringen)	6.543.727,00	Kaprijke	634.036,00
Hechtel-Eksel	898.675,00	Knesselare	594.165,00
Heers	550.668,00	Kruibeke	1.677.556,00
Herk-de-Stad	0,00	Kruishoutem	698.898,00
Heusden-Zolder	2.700.805,00	Laarne	1.112.372,00

Lebbeke	988.738,00	Ichtegem	1.491.157,00
Lede	0,00	Ieper	3.488.682,00
Lierde	694.091,00	Ingelmunster	752.863,00
Lochristi (Zaffelare)	896.858,00	Izegem	2.942.691,00
Lochristi (Beervelde)	562.457,00	Jabbeke	1.090.069,00
Lokeren	2.935.205,00	Knokke-Heist	4.242.089,00
Lovendegem	940.838,00	Koekelare	35.289,00
Maldegem	2.495.967,00	Koksijde	1.330.871,00
Melle	1.261.425,00	Kortrijk	8.406.943,00
Merelbeke	1.932.036,00	Kortrijk	897.014,00
Moerbeke	509.454,00	Kuurne	1.323.303,00
Nazareth	995.557,00	Ledegem (Rollegem Kap.)	680.461,00
Nazareth (Eke)	401.025,00	Lendelede	504.048,00
Nevele	1.103.356,00	Lichtervelde	742.584,00
Ninove	3.703.701,00	Menen	2.796.001,00
Oosterzele	1.557.033,00	Middelkerke	3.282.993,00
Oudenaarde	1.772.713,00	Moorslede	944.522,00
Ronse	3.592.809,00	Oostende	5.615.741,00
Sint-Gillis-Waas	1.841.148,00	Oostende	2.663.075,00
Sint-Laureins	677.172,00	Oostkamp	3.002.534,00
Sint-Lievens-Houtem	868.182,00	Oostrozebeke	687.763,00
Sint-Niklaas	7.194.751,00	Oudenburg	700.000,00
Sint-Niklaas	1.679.680,00	Poperinge	1.621.341,00
St.-Nikl. (Nieuwk.-Waas)	527.000,00	Roeselare	4.583.675,00
Stekene	1.160.983,00	Roeselare	4.294.222,00
Temse	1.898.706,00	Staden	1.158.033,00
Waarschoot	599.650,00	Tielt	2.956.938,00
Waasmunster	812.540,00	Torhout	10.347.575,00
Wachtebeke	732.134,00	Varsenare-Jabbeke	5.105.354,00
Wetteren	0,00	Veurne	1.113.414,00
Zele	2.395.602,00	Waregem	3.684.543,00
Zelzate	0,00	Waregem (Desselgem)	884.800,00
Zingem (Huise)	607.582,00	Wervik	1.778.131,00
Zomergem	823.594,00	Wevelgem	3.563.776,00
Zottegem	2.250.000,00	Wielsbeke	1.118.036,00
Zulte	1.219.233,00	Wingene	963.075,00
Zwalm	0,00	Zedelgem	1.836.811,00
Totaal	99.090.797,00	Zonnebeke	1.183.262,00
		Zwevegem	2.692.822,00
		Totaal	124.943.701,00
<i>Provincie West-Vlaanderen</i>			
Anzegem	1.213.612,00	<i>Brussel</i>	
Ardooie	847.024,00	Anderlecht	740.064,00
Avelgem	1.077.610,00	Brussel	8.987.978,00
Beernem	1.497.764,00	Brussel	1.394.985,00
Blankenberge	1.530.169,00	Brussel (Vl. Blindenbibliotheek)	5.765,00
Brugge	10.579.941,00	Brussel (Rode Kruis)	2.966.599,00
Damme (Sijsele)	1.159.372,00	Etterbeek	236.897,00
De Haan	1.035.655,00	Jette	1.380.173,00
De Panne (Adinkerke)	758.086,00	Schaarbeek	3.495.874,00
Deerlijk	843.229,00	Sint-Pieters-Woluwe	875.495,00
Dentergem	846.523,00	Watermaal-Bosvoorde	649.000,00
Diksmuide	1.239.578,00	Totaal	20.732.830,00
Gistel	1.023.625,00		
Harelbeke	2.595.501,00	Algemeen totaal	573.228.287,00
Harelbeke	1.355.937,00		
Houthulst	833.574,00		

Vraag nr. 89
van 18 december 1996
van de heer JOHAN SAUWENS

Heraanleg Emile Braunplein Gent – Goedkeuring

Het stadsbestuur van Gent overweegt de heraanleg van het Emile Braunplein. Hierbij zou een ondeurwaardse parking worden aangelegd.

Dit zou leiden tot een onherstelbare aantasting van een zeer belangrijke historische site in het hartje van Gent.

Is het juist dat de minister en zijn diensten hieraan goedkeuring hebben verleend en op basis van welke overwegingen gebeurde dat ?

Antwoord

De afdeling Monumenten en Landschappen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd tot op heden niet om advies gevraagd terzake, noch betrokken bij enige bespreking.

Het Emile Braunplein in Gent is weliswaar omringd door belangrijke beschermde gebouwen, doch deze open ruimte is zelf niet beschermd noch gelegen binnen een beschermd stadsgezicht.

Mijn administratie zal niettemin met de stedelijke diensten contact opnemen om de geplande werken te kunnen evalueren.

Vraag nr. 90
van 19 december 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

OCMW-raadsleden – Inzage- en informatierecht

Verwijzend naar zijn antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Johnny Goos (*vraag nr. 248 van 15 juli 1996, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 20 september 1996, blz. 1066 – red.*), had ik de minister graag volgende bijkomende vragen gesteld.

1. Kan de minister reeds meedelen wanneer het aangekondigde ontwerp van decreet betreffende de openbaarheid van bestuur, dat ook op de OCMW's van toepassing zal zijn, wordt ingediend ?
2. Wat bedoelt de minister met een "strikte interpretatie" van het verbod op inspectie- en infor-

matiebezoeken aan inrichtingen van het OCMW door raadsleden van die centra ?

3. Sluit dergelijk verbod elk initiatief van raadsleden uit, bijvoorbeeld om een algemene bevraging te houden over de bekendheid van de dienstverlening van het OCMW ?
4. Kan de minister verduidelijken wat hij onder "passieve openbaarheid" van (plaatselijke) openbare besturen en van inzage- en informatierecht verstaat ?
5. Wordt er terzake een onderscheid gemaakt tussen de rechten van burger, gebruiker en raadslid ? Hoe kunnen raadsleden hun rechten afdwingen en welke sancties bestaan er bij onwil ?

Antwoord

1. Het is nog niet duidelijk wanneer het ontwerp van decreet betreffende de openbaarheid van bestuur, dat thans wordt voorbereid, bij het Vlaams Parlement zal worden ingediend.
2. Voor het onderscheid tussen een inspectiebezoek en een gewoon plaatsbezoek ben ik zo vrij te verwijzen naar punt 1 en 2 van mijn antwoord op de vraag nr. 248 van 20 september 1996 van de heer Johnny Goos.
 In essentie komt het onderscheid hierop neer dat een gewoon plaatsbezoek, in tegenstelling tot een inspectiebezoek, niet de mogelijkheid omvat om onderzoeksdaden te stellen. Voor het verrichten van onderzoeksdaden is een uitdrukkelijke opdracht van de raad voor maatschappelijk welzijn vereist.
3. Het is een raadslid niet toegelaten om op eigen initiatief een algemeen bevraging te houden over de bekendheid en/of de kwaliteit van de dienstverlening van de OCMW. Dit is immers een onderzoeksdaad waartoe alleen door de raad voor maatschappelijk welzijn collegiaal kan worden besloten.
4. Onder "passieve openbaarheid" verstaan we de openbaarheid van overheidsdocumenten op verzoek van de bestuurden. Actieve openbaarheid daarentegen slaat op de verplichting van de overheid om op eigen initiatief informatie aan de burgers te verstrekken.
 In het ontwerp van decreet dat thans wordt voorbereid, zullen de precieze modaliteiten van

het inzagerecht van de burger in de bestuursdocumenten van het OCMW nader worden omschreven.

5. Het inzagerecht van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn vindt zijn grondslag in artikel 36 eerste lid van de organieke OCMW-wet en is van een andere orde dan het inzagerecht van de gewone burger. Vanuit hun beheersfunctie moeten de raadsleden vlot toegang krijgen tot de bestuursdocumenten die het OCMW aanbelangen.

Het is dan ook niet de bedoeling om de uitoefening van het inzagerecht van de raadsleden aan dezelfde procedurevoorschriften te onderwerpen als het inzagerecht van de burger.

Bij een eventuele weigering van het inzagerecht kan het raadslid klacht indienen bij de toezicht houdende overheid. Manifeste onwil van de voorzitter of de secretaris van het OCMW kan enkel worden bestraft middels een tuchtprocedure.

**Vraag nr. 91
van 19 december 1996
van de heer FELIX STRACKX**

Pleeggezinnen – Instanties, criteria, tegemoetkomingen

Twee minderjarige kinderen worden door hun ouders verlaten. De ouders van de vader zijn al te graag bereid om voor de kinderen te zorgen, maar kunnen dit door hun klein pensioentje financieel niet aan. De kinderen zijn gelukkig bij hun grootouders en zouden heel graag bij hen blijven. Toch worden ze door de overheid in een instelling geplaatst, wat voor de belastingbetaler heel wat duurder uitvalt dan een financiële ondersteuning van het pleeggezin.

In deze context had ik graag van de minister het volgende vernomen.

1. Welke instanties houden zich in Vlaanderen bezig met plaatsing van kinderen in (pleeg)gezinnen ?
2. Welke criteria worden gehanteerd bij het maken van een keuze tussen plaatsing in een (pleeg)gezin en in een instelling ?
3. Wie komt in aanmerking als pleeggezin ? Kan men zich spontaan aanbieden als er zich een casus voordoet ?

4. Welke financiële tegemoetkomingen worden verstrekt ? Zijn bepaalde categorieën hiervan uitgesloten (bv. grootouders, ooms, tantes) ?

Antwoord

Kinderen kunnen via verschillende kanalen worden opgenomen in pleeggezinnen. Het kan gaan over de private pleegzorg waarbij ouders de opvang van hun kind(eren) tijdelijk toevertrouwen aan een ander gezin, al dan niet onder begeleiding van een dienst voor pleegzorg. Het kan gaan over pleegzorg gerealiseerd via een OCMW of in het kader van de werking van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Aangezien de casus die de Vlaamse volksvertegenwoordiger voorlegt gaat over een plaatsing in een instelling versus een opname in een pleeggezin en dit op beslissing van een overheid, is de casus te situeren in de sector van de bijzondere jeugdbijstand.

1. Minderjarigen in Vlaanderen kunnen *hulp en bijstand* genieten *via de bijzondere jeugdbijstand*. De bijzondere jeugdbijstand onderscheidt zich van andere welzijnssectoren voornamelijk door haar specifieke doelgroep en haar verwijzende instanties. In het kader van de hulp- en bijstandsregeling richt ze zich uitsluitend tot minderjarigen in problematische opvoedingssituaties en tot minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd. Onder "hulp- en bijstandsregeling" worden verstaan de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand gecoördineerd op 4 april 1990 en het geheel van de wetten die een aangelegenheid regelen bedoeld in artikel 5, § 1, II, 6°, d) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dit is de wet die de opgave regelt van de maatregelen die kunnen worden genomen ten aanzien van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, concreet de wet betreffende de jeugdbescherming van 8 april 1965 en haar latere wijzigingen.

Het zijn de *verwijzende instanties* die over de autonome bevoegdheid beschikken *maatregelen* te nemen (waaronder eventueel het plaatsen van minderjarigen in een pleeggezin of in een instelling) binnen de hulp- en bijstandsregeling. Onder "verwijzende instantie" dient men te verstaan:

- een comité voor bijzondere jeugdzorg. De organisatie en de werkwijze van de comités

voor bijzondere jeugdzorg zijn geregeld bij de artikelen 3-11 van de gecoördineerde decreten van 4 april 1990 en bij het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1991, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 3 maart 1993 ;

- een *jeugdrechtbank*. Het begrip "jeugdrechtbank" dekt zowel de jeugdrechtbank als de jeugdkamer in een hof van beroep.

De comités voor bijzondere jeugdzorg organiseren de vrijwillige hulpverlening, terwijl de jeugdrechtbanken de gerechtelijke jeugdbijstand organiseren door het nemen van pedagogisch afdwingbare maatregelen. Sinds op 27 september 1994 het zogenaamde "gerechtelijk luik" van de gecoördineerde decreten, dat de gerechtelijke jeugdbijstand regelt, van kracht werd, wordt absolute prioriteit gegeven aan het organiseren van vrijwillige hulpverlening via de comités voor bijzondere jeugdzorg.

Vrijwillige hulpverlening betekent dat deze comités in alle gevallen waarin de hulpverlening de rechten raakt van diegenen die over de minderjarige het ouderlijk gezag uitoefenen of hem onder hun bewaring hebben, de hulpverlening enkel kunnen verstrekken met hun instemming. Bij plaatsing, zowel in een pleeggezin als in een instelling, wordt uiteraard geraakt aan de rechten van ouders. Zonder hun akkoord kan een comité voor bijzondere jeugdzorg hun kind(eren) niet plaatsen, ook niet bij grootouders. Indien de minderjarige de leeftijd van 14 jaar bereikt heeft, dient ook hij in te stemmen met de hulpverlening.

Indien hulpverlening noodzakelijk is doch onmogelijk op vrijwillige basis, dan kan de jeugdrechtbank, op doorverwijzing van de bemiddelingscommissie of in dringende omstandigheden waarin de integriteit van de minderjarige in gevaar is, hulpverlening opleggen. Al dan niet met akkoord van de betrokkenen kan de jeugdrechtbank bijvoorbeeld een plaatsing bevelen. De betrokkenen, met name de ouder(s) en de minderjarige, kunnen tegen dergelijke beslissingen hoger beroep aantekenen.

De hulpverlening binnen de bijzondere jeugdbijstand wordt uitgevoerd door consulenten (verbonden aan de sociale diensten van de comités voor bijzondere jeugdzorg of aan de sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de jeugdrechtbanken), door pleeggezinnen, door gesubsidieerde private voorzieningen, in

gemeenschapsinstellingen door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerd, of door middel van projecten.

2. Het is aan de verwijzende instanties, hetzij het comité voor bijzondere jeugdzorg, hetzij de jeugdrechtbank, om te oordelen welke hulpverleningsvorm in een welbepaalde concrete situatie het meest aangewezen is. Bij deze keuze steunen de verwijzende instanties zich op de hulpvraag van de betrokkenen, ouders en minderjarigen, op de informatie die de betrokkenen verstrekken, op maatschappelijke onderzoeken die worden uitgevoerd door de consulenten van de sociale diensten verbonden aan de verwijzende instanties, eventueel op andere expertises en, wat de jeugdrechtbank betreft, op de stukken, onder meer de proces-verbalen, die de vordering van het parket omkleden.

Bij deze individuele benadering van elke concrete situatie dienen de verwijzende instanties zich te inspireren op algemene criteria of beginselen die de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand en de uitvoeringsbesluiten voorhouden, zoals :

- *de subsidiariteit* : dit houdt in dat bij een te verwachten gelijkblijvend effect de voorkeur dient te worden gegeven aan hulpverlening die het minst ingrijpt in het leven van de minderjarige en het gezin waartoe hij behoort (bv. gezinsbegeleiding boven plaatsing);
- *de differentiatie* : men kiest, volgens de specifieke situatie, uit een ruime waaier van mogelijkheden de meest adequate vorm van hulpverlening ;
- *het gezinsgericht en emancipatorisch werken* : de hulpverlening leunt zo dicht als mogelijk aan bij het natuurlijk milieu (de ouders), tracht de minderjarige te reïntegreren in dat milieu en spreekt daartoe de positieve dynamische krachten van de betrokken partijen aan.

Wanneer de verwijzende instantie oordeelt dat op grond van de diagnose en de daarop aansluitende gewenste hulpverlening en rekening houdende met de algemene principes, een opvang in het gezin van grootouders of in een ander gezin te weinig waarborgen biedt, met andere woorden niet de meest geschikte hulpverlening is, kan zij de minderjarige(n) toevertrouwen aan een residentiële voorziening waar wel de gepas-

te hulp kan worden geboden overeenkomstig het specifieke van de problematiek, ook al brengt dit meerkosten mee.

3. In het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand wordt het begrip "pleeggezin" gedefinieerd als "een persoon die of een gezin dat minderjarigen opneemt". Dit betekent dat zowel alleenstaande personen als gezinnen minderjarigen in pleegverband kunnen opnemen.

Zoals in artikel 23, § 1, 10° van de gecoördineerde decreten is bepaald, moeten de geselecteerde personen en gezinnen "betrouwbaar" zijn. Een concreet element van betrouwbaar zijn is vermeld in artikel 19, punt 4° van het vermeld besluit van 13 juli 1994: de leden van het pleeggezin moeten van goed zedelijk gedrag zijn. Deze voorwaarde werd in het verleden vrij algemeen vertaald in het kunnen voorleggen van een blanco strafregister.

Het bestaan van bepaalde veroordelingen heeft echter niet automatisch tot gevolg dat het zedelijk gedrag van de betrokkene als "niet goed" bestempeld moet worden. Van goed zedelijk gedrag zijn is een appreciatie die niet valt of staat met het al dan niet kunnen voorleggen van een blanco strafregister. Iemand is betrouwbaar wanneer men zich erop kan verlaten dat de betrokkene de hem of haar toevertrouwde taak – namelijk pleeggezin zijn in het kader van de bijzondere jeugdbijstand met alle specifieke aspecten die daaraan verbonden zijn – behoorlijk zal vervullen.

Het zijn de diensten voor pleegzorg die zorgen voor de selectie van de pleeggezinnen. Kandidaat-pleeggezinnen kunnen zich aanbieden bij deze diensten die de rekrutering en de selectie van pleeggezinnen onder meer afstemmen op de vermelde decretale beginselen. In de bijzondere jeugdbijstand zijn er 16 erkende private diensten voor pleegzorg, verspreid over heel Vlaanderen.

Indien zich binnen een gezin uit hun familie een casus voordoet, kunnen familieleden waaronder grootouders, ooms of tantes zich spontaan aanbieden als kandidaat-pleeggezin bij de sociale dienst van de verwijzende instantie. Indien de concrete problematiek dit wenselijk maakt, gaan de sociale diensten eventueel op eigen initiatief na of er geen familiale opvang kan worden gerealiseerd.

4. Wanneer een minderjarige bij maatregel door een verwijzende instantie wordt toevertrouwd aan een pleeggezin en de maatregel houdt in dat de kosten ten laste worden genomen van het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand, dan ontvangt het pleeggezin hiervoor *verblijfssubsidies*.

De verblijfssubsidies moeten de uitgaven dekken die rechtstreeks verband houden met het verblijf van de minderjarige in het pleeggezin. De dagen die in aanmerking komen voor subsidiëring zijn de dagen waarop de minderjarige effectief in het pleeggezin aanwezig is. Bepaalde dagen afwezigheid kunnen met aanwezigheidsdagen worden gelijkgesteld door de Vlaamse minister bevoegd voor bijstand aan personen. De verblijfssubsidies zijn gekoppeld aan het indexcijfer van de consumptieprijzen. De verblijfssubsidie per dag bedraagt momenteel voor minderjarigen onder de 12 jaar 526 frank, vanaf 12 jaar bedraagt ze 572 frank.

In de verblijfssubsidie is een forfaitair bedrag begrepen voor bijzondere kosten. Dit betekent dat vervoerskosten, schoolkosten, de opleg van gewone medische of farmaceutische kosten, vakantiekosten en dergelijke begrepen zijn in de verblijfssubsidie.

Voor buitengewone medische en paramedische verzorgingen alsook voor *kosten* gemaakt in buitengewone omstandigheden, kan een aanvraag tot tussenkomst worden gericht aan de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand, die zal nagaan of de kosten al dan niet geheel of gedeeltelijk kunnen worden terugbetaald.

Aan de pleeggezinnen worden naast de verblijfssubsidies ook subsidies toegekend om aan de minderjarigen *zakgeld* te geven. De tarieven zijn bepaald volgens de leeftijd en zijn ook gebonden aan het indexcijfer van de consumptieprijzen. Momenteel bedraagt het zakgeld per maand:

Leeftijd	Bedrag vanaf 1.5.96
van 8 tot 10 jaar	176 fr.
van 10 tot 12 jaar	352 fr.
van 12 tot 14 jaar	703 fr.
van 14 tot 16 jaar	1.055 fr.
van 16 tot 18 jaar	1.406 fr.
van 18 tot 20 jaar	1.759 fr.

De subsidiëring van verblijfssubsidies, zakgeld en bijzondere kosten wordt geregeld in het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994

inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand, artikels 39 tot en met 42.

Pleeggezinnen zijn slechts subsidieerbaar indien ze worden begeleid door een erkende dienst voor pleegzorg. In uitzonderlijke gevallen kan echter bij beslissing van de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen het pleeggezin ook zonder tussenkomst van een dienst voor pleegzorg de subsidies ontvangen. Dit kan voorkomen wanneer de tussenkomst van een dienst voor pleegzorg niet opportuun is. In sommige gevallen is bijvoorbeeld de basis van de motivatie voor de opname van een bepaalde minderjarige een bestaande (familiale) relatie en is het gezin enkel kandidaat-pleeggezin voor deze bepaalde minderjarige.

De verblijfssubsidies kunnen niet worden toegekend indien meer dan vier personen die niet tot hetzelfde gezin behoren in het pleeggezin worden opgenomen tegen vergoeding, al of niet ten laste van de openbare besturen.

Ingevolge artikel 49 van vermeld besluit worden de verblijfssubsidies verminderd met de aan het pleeggezin uitgekeerde kinderbijslag, eventueel mindervalidenbijslag en/of wezenbijslag. 1/3 van het bedrag van de kinderbijslag wordt door het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand op een spaarrekening op naam van de minderjarige gestort.

Theoretisch gezien kan ieder pleeggezin (dus ook grootouders, tantes, ooms) aanspraak maken op de bovenvermelde subsidies. Het is echter de *verwijzende instantie die beslist of een plaatsing al dan niet wordt gesubsidieerd door het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand*.

Het komt voor dat een verwijzende instantie beslist dat de plaatsing niet ten laste komt van het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand voor kinderen die bij de grootouders worden geplaatst, indien de grootouders over voldoende eigen financiële middelen beschikken. De reden hiervoor is dat grootouders ingevolge het Burgerlijk Wetboek, artikel 203 en volgende, onderhoudsplichtig zijn ten opzichte van hun kleinkinderen. Bemiddelde grootouders kunnen dan zelf de kosten dragen voor de opvoeding en het onderhoud van hun kleinkinderen. Zij kunnen hiertoe evenwel over de kinderbijslag beschikken.

Het is tevens de verwijzende instantie die beslist of een bijdrage in de onderhoudskosten wordt opgelegd aan de ouders en voor welk bedrag ze wordt opgelegd (besluit van de Vlaamse rege-

ring van 22 mei 1991 houdende vaststelling van de regels betreffende de bijdrage in de onderhouds-, opvoedings-, en behandelingskosten van de jongeren en de bestemming van het loon toegekend aan de minderjarigen).

**Vraag nr. 92
van 19 december 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Nieuwe rusthuizen – Moratorium Riziv-toelagen

Door het overaanbod aan rusthuizen wordt een beperking van het aantal bedden ingevoerd. Via de media verneem ik dat federaal minister van Sociale Zaken De Galan een voorstel heeft ingediend om voor een jaar een moratorium in te stellen inzake Riziv-toelagen.

Een omzendbrief aan alle OCMW's leert dat de uitbreidingen niet meer worden gesubsidieerd.

1. Is de minister op de hoogte van het voorstel-De Galan ?
2. Door deze maatregel dreigen heel wat dossiers in het slop te raken. Wat is de reactie van de minister terzake ?
3. Hoeveel aanvragen voor nieuwbouw van rusthuizen zijn er momenteel ingediend in de provincie Vlaams-Brabant ?

Antwoord

Vooreerst wil ik een vraagteken plaatsen bij de premisse van de Vlaamse volksvertegenwoordiger : in Vlaanderen wordt er op dit ogenblik immers geen overaanbod van woongelegenheden in rusthuizen vastgesteld. Vraag is of het aanbod en de behoeften momenteel in een goed evenwicht zijn.

Op 31 december 1996 beschikken we over 55.433 woongelegenheden in rusthuizen. Voor 12.582 nieuwe (lees : bijkomende) eenheden werd een voorafgaande vergunning afgeleverd. In principe zouden zij de komende jaren nog kunnen worden gerealiseerd. Een vergunning is vijf jaar geldig, tweemaal te verlengen op gemotiveerde aanvraag met drie jaar. Na de volledige realisatie zouden er dan 68.015 ter beschikking zijn. Er dient eveneens rekening te worden gehouden met het feit dat alle vergunde bedden nooit allemaal zullen worden

gerealiseerd. Het betreft hier dus een absoluut maximum.

De vergunningen zijn verleend nadat ze aan het programmatiecijfer en aan de plaatselijke nood getoetst zijn. Met andere woorden, mijn voorgangers en ikzelf die deze vergunningen verleenden, hebben geoordeeld dat deze woongelegenheden noodzakelijk waren en dit is tot op heden ook door de realiteit niet tegengesproken. Ook de simulaties naar de toekomst toe wijzen aan dat een zeker groeivolume moet worden aangehouden en nodig is om de veroudering van de bevolking op te vangen.

Het groeivolume van het aantal erkende woongelegenheden in Vlaamse rusthuizen kan worden afgeleid uit de volgende evolutieschets :

Jaar	Aantal bestaande woongelegenheden	Toename
1990	48.991	+ 456
1991	49.126	+ 135
1992	49.932	+ 806
1993	50.783	+ 851
1994	52.182	+ 1.339
1995	53.552	+ 1.340
1996	55.433	+ 1.911

Als programmatiernorm hanteert de Vlaamse Gemeenschap 5 % van het aantal 60-plussers, een programmatiernorm die door de Vlaamse regering werd goedgekeurd (1985 : 4 % en 1991 : 1 % voor dementerende ouderen).

De Vlaamse Gemeenschap heeft de afgelopen jaren eveneens haar aandacht georiënteerd op de uitbouw van andere woon- en zorgvormen dan de rusthuizen. Ik denk hier in het bijzonder aan de serviceflats (woonvorm) en de dagverzorgingscentra (zorgvorm). Voor deze voorzieningen werden eveneens programmatie- en erkenningsnormen vooropgesteld. De aanwezigheid van deze voorzieningen beïnvloedt ontegensprekelijk de vraag naar opname in een rusthuis.

Op 1 januari 1996 waren er 1.249.551 ouderen in Vlaanderen en deze populatie creëert een behoefte aan 62.478 woongelegenheden in rusthuizen ; momenteel zijn er 55.433 erkend of, volgens de huidige programmatiernorm, 7.045 te weinig.

Tegen 2000 wordt het aantal 60-plussers ingeschat op 1.343.540, tegen 2010 op 1.553.901 en tegen 2020 op 1.796.630. Omgerekend zou de opnamecapaciteit

in de rusthuizen dan respectievelijk 67.177, 76.695 en 89.813 eenheden moeten bedragen.

Als we een gemiddelde stijging van 1.625 eenheden in rekening brengen (gemiddelde van de laatste twee jaar), dan zouden we in het jaar 2000 in Vlaanderen 61.933 woongelegenheden ter beschikking hebben, of 5.244 eenheden te weinig volgens de thans vigerende 5 %-norm.

Ik ben echter overtuigd dat de huidige programmatiernorm aan verfijning toe is, en dit om volgende redenen. Vooreerst stel ik vast dat de gemiddelde leeftijd van ouderen die in een rusthuis wonen ongeveer 83 jaar is. Het is immers zo dat de 60-70 jarigen bijna niet in de rusthuizen terug te vinden zijn, maar toch beïnvloeden zij met hun aanzienlijk aandeel het programmatiecijfer. Een programmatiecijfer gebaseerd op de leeftijd van 60 jaar lijkt mij dus niet meer opportuun. Vervolgens stel ik bij ouderen een toenemende én uitdrukkelijk vraag vast om hulp- en dienstverlening thuis te ontvangen, in de eigen vertrouwde en natuurlijke omgeving. De vraag naar, maar ook de mogelijkheden van thuiszorg nemen toe. Mensen wensen immers, zo lang als mogelijk, zelfstandig thuis te blijven wonen. Ten slotte is er de vraag van de federale overheid om, samen met de gemeenschappen en gewesten te komen tot één voor alle gemeenschappen en gewesten, in overleg afgesproken en geldende, programmatiernorm.

Om al deze redenen heb ik in dit verband aan de administratie Gezin- en Maatschappelijk Welzijn de volgende opdrachten gegeven :

1. de opmaak van een besluit van de Vlaamse regering om een tijdelijke vergunningsstop in te voeren vanaf 1997 ;
2. de ontwikkeling van een voorstel van een meer verfijnde programmatiernorm, die rekening houdt met de vastgestelde veranderingen in de zorgvragen, de verschuivingen in het zorgaanbod en de maatschappelijke ontwikkelingen. De studie is momenteel in voorbereiding.

Wat het te voeren ouderenzorgbeleid betreft, ben ik van mening dat in een belangrijke mate een anticiperend en coherent beleid kan én moet worden gevoerd. De verfijnde programmatiernorm moet dan ook met zeer grote zorgvuldigheid worden ontwikkeld én, zoveel als mogelijk, alle elementen bevatten die een invloed uitoefenen op de vraag naar rusthuiswoongelegenheden.

Eenzijds bepaalt de programmienorm immers in een belangrijke mate de beschikbaarheid van de toekomstige woongelegenheden in de rusthuizen, anderzijds beïnvloedt hij eveneens de nood en dus de programmering van de thuiszorg (gezinszorg), flankerende thuiszorgvoorzieningen (dagverzorgingscentra, kortverblijf, enz.) en de thuiszorgondersteunende voorzieningen (personenalarm, warme maaltijden, poetshulp, uitleendiensten, enz.).

Wat de concrete vragen betreft, kan ik het volgende stellen.

1. Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijzen naar mijn antwoord op de brief van minister De Galan, die ik aan de Vlaamse regering als mededeling op 7 oktober 1996 overmaakte (VR/96/0810/DOC.MED.06). Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een kopie van deze brief.

Het moge duidelijk zijn dat ik enkel akkoord kan gaan met een tijdelijk moratorium als dit samengaat met structurele maatregelen die een coherent ouderenzorgbeleid beogen. De intentie van de federale overheid om institutionele ouderenzorg te substitueren naar thuiszorg veronderstelt eveneens, naar mijn mening, een verschuiving van de beschikbare middelen om deze zorg te realiseren. Ik kan mij niet verzoenen met het feit dat lineaire besparingen vanwege de federale overheid de kwaliteit van de Vlaamse ouderenzorg, zowel in de residentiële voorzieningen als in de thuiszorg, in het gedrang brengen.

2. De beslissing om een moratorium in te stellen voor één jaar maakt op dit ogenblik het onderwerp van discussie uit in het licht van een ministeriële conferentie die door de federale minister van Sociale Zaken zal worden georganiseerd en waar mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigt en waarop ook ik, voor de materies die onder mijn bevoegdheid vallen, zal worden uitgenodigd. Het ontwerp van protocol voorziet in de opname van een lijst van de nieuwe, bijkomende rusthuiswoongelegenheden die in het jaar 1997 in gebruik zullen worden genomen. Op deze wijze wordt voorkomen dat initiatiefnemers die nieuwe woongelegenheden aan het bouwen zijn, in de problemen zouden komen.

In het licht van deze interministeriële conferentie pleeg ik op dit ogenblik zeer nauw overleg met mevrouw Demeester-De Meyer.

3. Op 1 januari 1997 werden voor Vlaams-Brabant 1.329 nieuwe (bijkomende) gewone woongelegenheden in rusthuizen en 1.137 bestemd voor dementerende ouderen gepland. Hiervoor zijn dus reeds de voorafgaande vergunningen afgeleverd. Ook deze voorafgaande vergunningen kunnen op dit ogenblik, gezien de bovengeschetste ontwikkelingen en in afwachting van een algemeen aanvaarde programmienorm voor de rusthuizen, niet geheel worden gerealiseerd.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 70
van 28 november 1996
van de heer JOS DE MEYER

VITO-onderzoek biodiesel – Evaluatie

In het kader van het gewijzigde gemeenschappelijk landbouwbeleid van de Europese Unie werd het gebruik van landbouwproducten voor non-food doeleinden aangemoedigd.

Op Vlaams niveau startte VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) in 1994 een proefproject met wagens die zouden rijden op biodiesel op basis van 100 % koolzaadmethylester. Het resultaat van dit onderzoek, met alle voor- en nadelen, werd in de zomer van 1996 aan de pers voorgesteld.

Naar we hebben vernomen zou het onderzoek naar het gebruik van biodiesel uit koolzaad binnen het lopende project worden stopgezet. Men zou blijkbaar meer heil zien in het aanwenden van ver-

bruikte plantaardige oliën (bv. gerecycleerde frituurolie).

1. Is deze informatie juist en heeft men het onderzoek naar het gebruik van koolzaad voor biodiesel stopgezet? Zo ja, om welke redenen werd dit onderzoek stopgezet en waarom is men dan overgeschakeld op het onderzoek naar het gebruik van andere grondstoffen? Wie neemt hiervoor de beslissing?
2. De onderzoekers hebben altijd gebruik gemaakt van auto's die volledig op biodiesel reden en niet op een mengsel zoals dit in andere landen wel het geval is (bv. Frankrijk). Waarom gebeurt er geen verder onderzoek naar de toevoeging van biodiesel bij gewone diesel?
3. Het onderzoek is steeds gebeurd met koolzaad als grondstof. Zijn er onderzoeken geweest naar het gebruik van andere landbouwgewassen of andere landbouwafvalproducten voor biodiesel of voor andere non-food doeleinden? Zo ja, door welke instanties, wat is de stand van zaken van deze onderzoeken en wat zijn eventueel de resultaten ervan?

Antwoord

De vraag heeft betrekking op twee projecten met wagens die rijden op biodiesel uit respectievelijk koolzaad (gedurende 1994-1995) en afgewerkte olie (gedurende 1996-1997). De opdrachten voor het uitvoeren van dergelijke demonstratieprojecten door VITO gaan uit van de administratie Economie. Beide projecten worden (gedeeltelijk) financieel gesteund door de Europese Commissie.

1. Wat het proefproject met biodiesel uit koolzaad betreft, is het uitdrukkelijk de bedoeling geweest om een demonstratieproject op te zetten dat slechts gedurende twee jaar zou lopen, namelijk in 1994 en 1995 (gekoppeld aan de bepalingen van het contract met de Europese Commissie dat tijdens die periode in een financiële steun voorzag). Vooral in die periode was er sprake van een defiscalisatie van de bio-brandstoffen op Europees niveau (sterke accijnsvermindering).

Samengevat kan worden gesteld dat dit demonstratieproject ertoe heeft geleid dat Vlaanderen technisch klaar is om onze personenwagens te laten rijden op biodiesel uit koolzaad. Deze aanwezige technische expertise wordt momenteel onder coördinatie van VITO uitgebreid

naar biodiesel uit gebruikte plantaardige oliën, niet alleen voor personenwagens, maar ook voor vrachtwagens. Vlaanderen was hiermee midden 1996 de tweede regio in Europa om te experimenteren met deze brandstof. Verder worden in deze proefprojecten niet enkel de technische aspecten onderzocht, maar wordt tevens aandacht besteed aan de socio-economische facetten ervan.

Het substitutiepotentieel van klassieke diesel voor voertuigen door biodiesel uit koolzaad is beperkt. De mate waarin de culturen voor niet-voedingsdoeleinden op het Vlaamse grondgebied ingang zullen vinden, zal in eerste instantie afhankelijk zijn van de hoeveelheid beschikbare braakgelegde landbouwgronden. Rekening houdend met een braaklegging van 40.000 ha zou 1 tot 2 % van het huidige diesilverbruik in België kunnen worden vervangen door biodiesel uit koolzaad. Het systeem van braaklegging werd ingevoerd in het kader van het Europees Gemeenschappelijk Landbouwbeleid en is vooral bedoeld als een instrument dat de markt voor voedingsdoeleinden moet regelen. Een rechtstreeks gevolg hiervan is dat dit systeem niet stabiel is in de tijd (vermindering van het verplichte Europese braakleggingspercentage voor akkerbouwproducten van 10 % in 1996 naar 5 % in 1997). Het is te verwachten dat het percentage de eerstkomende jaren niet veel zal wijzigen, zodat als belangrijke randvoorwaarde geldt dat dergelijk product niet afhankelijk zou mogen zijn van de braaklegging, maar een volwaardig landbouwproduct zou moeten worden. Verder zijn de huidige structuren van de Vlaamse landbouwbedrijven niet van die aard dat een belangrijk aandeel van onze landbouwproductie naar dergelijke energiegewassen zou kunnen gaan.

Mogelijke grondstoffen voor de productie van biodiesel zijn niet alleen koolzaad (en zonnebloemen), maar ook gebruikte plantaardige oliën zoals bijvoorbeeld frituurolie, dat een goedkoper en nuttig alternatief zou kunnen zijn. Rekening houdend met het feit dat de afvalinzameling in volle evolutie verkeert – selectieve inzameling en scheiding aan de bron worden namelijk routine – kan een doorgedreven selectie en selectieve ophaling van de plantaardige oliën zorgen voor een vervanging voor 3 % van het huidige fossiele diesilverbruik.

Een beperkt substitutiepotentieel van de klassieke diesel door dergelijke brandstoffen is voor

Vlaanderen dus geen excuus geweest om de mogelijkheden ervan niet na te gaan.

2. Het is juist door het feit dat er in het buitenland reeds zoveel ervaring bestaat met het rijden op mengsels van bio- met klassieke diesel, dat werd besloten om een demonstratie uit te voeren op 100 % biodiesel. Tevens werd verondersteld dat die situatie de meest belastende zou zijn voor de motoren. Niettemin werd er tijdens het proefproject met de biodiesel uit koolzaad enkele weken gereden op mengsels. In beide gevallen werd vastgesteld dat er geen noemenswaardige technische problemen optreden.
3. De Belgische petrochemische industrie (bijvoorbeeld Petrofina) is koploper in het onderzoek, de productie en de export van producten afkomstig van landbouwgewassen voor niet-voedingsdoeleinden (oliechemie). Deze producten worden meestal voor niet-energetische doeleinden gebruikt en hebben een hoge toegevoegde waarde, zoals bijvoorbeeld toevoegingsmiddelen voor speciale verven, cosmetica-additieven, biologisch afbreekbare smeeroliën voor het boren in natuurgevoelige gebieden, ...

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 82
van 4 december 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Kostprijs middelbaar onderwijs – Gemeenschapsvs. vrij onderwijs

Het is een vast gegeven dat er een groot en niet duidelijk verklaarbaar verschil bestaat tussen de kostprijs van een leerling in het middelbaar gemeenschapsonderwijs – ongeveer 310.000 frank en in het vrij onderwijs, waar de kostprijs slechts 187.000 frank bedraagt.

In het regeerakkoord is afgesproken de niet objectief te verklaren verschillen in leerlingenkostprijs tussen het vrij onderwijs en het gemeenschapsonderwijs weg te werken.

1. Is het onderzoek reeds gestart om op een objectieve en duidelijke wijze uit te maken wat de

oorzaken zijn van het bovenvermelde grote verschil in kostprijs ?

Op welke basis verloopt dit onderzoek ?

Wie is vertegenwoordigd in de onderzoeksgroep ?

2. Zijn er vandaag reeds resultaten ? Zo ja, welke ?
3. Kan de minister reeds meedelen waaruit de niet objectief te verklaren verschillen bestaan ? Wat is de omvang van de zogenaamd niet objectief te verklaren verschillen ?
4. Kan de minister meedelen wat dan juist objectief te verklaren verschillen zijn ?
5. Er werd in het regeerakkoord vooropgesteld de niet objectief te verklaren verschillen weg te werken.
Wanneer zal dit concreet ook in de praktijk gebeuren ?

Antwoord

Artikel 24, § 4 van de Grondwet bepaalt dat de onderwijswetgeving rekening houdt met objectieve verschillen, waaronder de eigen karakteristieken van iedere inrichtende macht, die een aangepaste behandeling verantwoordt.

Diverse arresten van het Arbitragehof hebben deze grondwettelijke bepaling geïnterpreteerd. Zo stelt het Hof vast dat de objectieve verschillen tussen vrij en gemeenschapsonderwijs aanwezig zijn, en dat een "aangepaste behandeling" dientengevolge verantwoord is. Het komt evenwel de decreetgever toe te appreciëren welke aangepaste financieringsmethoden het meest geschikt zijn, rekening houdend met deze verschillen. Een mogelijke bron van inspiratie hierbij is de vroegere federale schoolpactwetgeving. Het parlement is hierdoor niet gebonden.

Momenteel lopen een aantal wetenschappelijke onderzoeksprojecten omtrent financiering (smechanismen) in het secundair onderwijs. Ik kan hier onder andere verwijzen naar de onderzoeksopdracht "Alternatieve financieringsvormen voor het basis- en secundair onderwijs" van professor W. Nonneman in het kader van het "Onderwijskundig beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek". Hoewel dit onderzoek nog niet werd gefinaliseerd, kunnen hieruit nuttige elementen

worden afgeleid ter verklaring van verschillen in de kostenstructuur tussen de netten.

Een aantal objectiveerbare verschillen kunnen worden aangewezen, maar finaal moeten de meeste verschillen worden geëvalueerd. Hierbij spelen waardepatronen en visie op onderwijs mee. Sta mij toe dat ik een beperkt aantal verschillen aangeef die mijns inziens objectief en relevant zijn :

1. het officieel onderwijs dient als openbare dienst de benuttingsgelijkheid van elke burger te respecteren en is derhalve verplicht alle leerlingen in te schrijven ;
2. het officieel onderwijs is verplicht de keuze aan te bieden tussen alle erkende godsdiensten en niet-confessionele zedenleer. Vooral bij ARGO is het gamma van de georganiseerde cursussen zeer breed ;
3. ARGO recruteert in het algemeen meer sociaal-cultureel zwakkere leerlingen ;
4. ARGO heeft de grondwettelijke plicht een voldoende gespreid onderwijsaanbod te verzekeren over het ganse grondgebied. Dit resulteert onder andere in een kleinere gemiddelde schaalgrootte ten opzichte van het vrije net. Dit betekent niet dat de huidige feitelijke schoolgrootte in elk net objectief verantwoord is ;
5. gemiddeld heeft ARGO een ouder lerarenkorps ;
6. de huidige decretale regeling m.b.t. de schoolinfrastructuur (financiële tussenkomst voor 60, 70 of 100 percent) genereert een objectief verschil ten nadele van het gesubsidieerd onderwijs. Dit net dient immers, in tegenstelling tot ARGO, een gedeelte van de werkingsmiddelen aan te wenden voor de afbetaling van zijn aandeel in aangegane (bouw)leningen. Anderzijds blijft de Vlaamse Gemeenschap via ARGO in laatste instantie de eigenaar van de ARGO-gebouwen ;
7. in een lange overgangperiode draagt ARGO ten slotte de gevolgen van beleidsfouten van de opeenvolgende ministers als inrichtende macht van het vroegere rijksonderwijs : te veel onderhoudspersoneel, te grote gebouwen ...

Het is evenwel een illusie te denken dat deze verschillen onbetwistbaar exact-wetenschappelijk kunnen worden berekend. Wel kunnen, zoals hierboven, verklarende elementen ter objectivering worden aangebracht.

Finaal kan, zoals overigens ook het Arbitragehof stelt, alleen het parlement deze verschillen "appreciëren" en een aangepaste behandeling uitwerken.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geciteerde cijfers enkel de door de Vlaamse Gemeenschap gegenereerde middelen betreffen. Voor ARGO zijn dat ook de enige middelen, terwijl in de andere netten ook andere inkomsten mogelijk zijn.

Vraag nr. 98
van 19 december 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Ophaling leerlingen door Franstalige scholen – Toelaatbaarheid

Onlangs zag ik in de Vlaams-Brabantse gemeente Meise een busje rondrijden dat kinderen ophaalde voor een Franstalige school in Brussel.

Op de schriftelijke vraag nr. 30 van 4 oktober 1996 van collega Huybrechts (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 168 – red.*) over een gelijkaardige situatie in Ronse, antwoordt de minister dat er geen enkele bepaling is die verbiedt dat leerlingen uit een Vlaamse gemeente in Wallonië Franstalig onderwijs volgen of viceversa.

Op de vraag of Franstalige scholen in Vlaanderen ophaaldiensten voor leerlingen mogen organiseren en eventueel bekostigen, werd evenwel niet ingegaan.

Kan de minister die vraag alsnog beantwoorden ?

Antwoord

Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger attent maken op het feit dat geen bepaling, ook niet in de taalwetgeving, verbiedt dat, waar hij verwijst naar de casus Ronse, een kind van een taalgrensgemeente onderwijs geniet in een school van een niet-taalgrensgemeente waar de onderwijstaal wordt geregeld door de bevoegde gemeenschap. Evenzeer is het toegelaten dat een kind uit een gemeente gelegen in een eentalig taalgebied school loopt in een school gelegen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Uit de vraagstelling kan niet worden afgeleid of er enkel wordt verwezen naar het leerlingenvervoer sensu stricto, dit is het georganiseerde of gesubsidi-

dierde vervoer, dan wel *senso lato*, dit is elk transport van een schoolgaand kind.

Wat de eerste vorm betreft, geldt het principe dat de Vlaamse Gemeenschap, of in het geciteerde geval het Waals of Brussels Gewest, in geen wet- of regelgeving kan voorzien die ruimer gaat dan haar bevoegdheid *ratione loci*. Een reglementering die leerlingenvervoer organiseert of subsidieert, is onderworpen aan het territorialiteitsbeginsel, elk gemeenschapsdecreet en de daarvan afgeleverde besluiten eigen. De regelgeving van de Franse Gemeenschap over leerlingenvervoer kan dus alleen van toepassing zijn in Wallonië en in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. De organisatie of subsidiëring van leerlingenvervoer door de Franse Gemeenschap in Vlaanderen is bijgevolg een schending van het grondwettelijke territorialiteitsprincipe.

Louter privé-initiatieven daarentegen zijn nauw verbonden met de keuzevrijheid van de ouders, als essentieel bestanddeel van de grondwettelijke onderwijsvrijheid om de gepaste school voor kinderen te kiezen. Deze initiatieven kunnen dus niet worden verboden.

Mag ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger verzoeken de gesignaleerde feiten precies ter kennis te brengen, zodat de nodige initiatieven kunnen worden genomen.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 106
van 21 november 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Onderzoeksproject sanering zware metalen – Resultaat

In juni 1996 besliste de Vlaamse regering een aantal saneringstechnieken inzake zware metalen die op laboratoriumschaal waren ontwikkeld, op een grotere proefschaal uit te proberen.

Die technieken zouden de zware metalen immobiliseren door enerzijds gebruik te maken van specifieke bodemadditieven en anderzijds van planten die de grond reinigen door metalen op te nemen.

Het project met een kostprijs van 58 miljoen frank werd toevertrouwd aan het Limburgs Universitair Centrum (LUC), dat hiervoor zou samenwerken met de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO). Men hoopte toen de helft van de kostprijs te kunnen recupereren via de indiening van het dossier bij de EFRO-comités (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling) voor de regio's Limburg en Turnhout.

1. Wat waren de resultaten van dit onderzoeksproject ?
2. Wat was de uiteindelijke totale kostprijs ?
3. Hoeveel Europees geld kon worden verkregen ?

Antwoord

1. Op 20 juni 1996 hechtte de Vlaamse regering haar goedkeuring aan het project "Onderzoek testen op pilotschaal van diverse saneringsmogelijkheden van met zware metalen verontreinigde terreinen". Dit project ging van start op 1 juli 1996 en loopt over 36 maanden. Bijgevolg zijn er momenteel nog geen resultaten bekend. Het eerste voortgangsrapport werd afgeleverd tegen 15 december 1996, maar omvat enkel een omschrijving van de voorbereiding en uitvoering van de eerste testen.
2. Er werden nog geen uitgaven gedaan. Het totale budget van het bovengenoemd project bedraagt 58.603.747 frank (incl. BTW).
3. EFRO heeft principieel beslist 50 % van de totale kosten terug te betalen.

Vraag nr. 107
van 26 november 1996
van mevrouw VERA DUA

Muskusrattenbestrijding – Middelen

De financiering van de muskusrattenbestrijding is reeds vroeger aanleiding geweest tot vele discussies.

Het is nog steeds onduidelijk hoeveel middelen er aan deze materie worden besteed.

Graag had ik van de minister, wat zijn bevoegdheid betreft, een antwoord gekregen op volgende vragen.

1. Hoeveel bedragen de reële jaarlijkse kosten voor de muskusrattenbestrijding en dit voor 1993, 1994 en 1995 ?
2. Welk bedrag wordt jaarlijks op de begroting uitgetrokken voor muskusrattenbestrijding en dit voor 1993, 1994 en 1995 ?
3. Op welke manier werden deze uitgaven besteed (klemmen, vergif, personeel, kledij, voertuigen, andere) ?
4. Hoeveel personen waren in 1993, 1994 en 1995 aan het werk als muskusrattenverdelgers en onder welk statuut ?
5. Hoeveel muskusratten werden er gevangen in 1993, 1994 en 1995 ?
6. Bestaat er een inventaris van de bijvangst (andere dan muskusratten) voor 1993, 1994 en 1995 ?
7. Met welke firma's werden contracten afgesloten inzake muskusrattenbestrijding en voor welke bedragen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

1. De bestrijding van de muskusrat is wettelijk geregeld door de wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen, het koninklijk besluit (KB) van 3 mei 1994 ter uitvoering van voorgenoemde wet en ter aanpassing aan de EEG-richtlijnen terzake, en de artikels 9 tot en met 84 met betrekking tot de bijzondere maatregelen ter bestrijding van schadelijke organismen van het KB van 19 november 1987, gewijzigd bij de KB's van 9 mei 1989, 14 augustus 1989 en 5 juni 1990.

Centraal hierbij staat dat "de verantwoordelijke", dit is de eigenaar, de huurder, de gebruiker, de publiek- of privaatrechtelijke persoon die, in welke hoedanigheid ook, een recht uitoefent op cultuurgronden, braakliggende gronden, bossen of wouden, of elk ander terrein daarin begrepen, de gronden van nijverheidsinstellingen, gebouwen, opslagplaatsen, vervoermiddelen en elk ander voorwerp dat drager kan zijn van

schadelijke organismen, verplicht is de muskusrat te bestrijden.

Vandaar dat de muskusrattenbestrijding zeer versnipperd gebeurt en de totale kostprijs zeer moeilijk kan worden berekend. In de studie "De institutionele en bestuurskundige efficiëntie en effectiviteit van de muskusratbestrijding in het Vlaamse gewest" die in 1995 door het Vervolmakingscentrum voor Overheidsbeleid en Bestuur van de Katholieke Universiteit Leuven (KUL) werd opgesteld, wordt deze kostprijs op ongeveer 600 miljoen per jaar geschat.

2. De muskusrattenbestrijding wordt, wat de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie betreft, aangerekend op de basisallocatie waarop de kredieten voor het onderhoud van deze waterlopen zijn opgenomen.

De uitgaven voor de muskusrattenbestrijding op deze waterlopen bedroegen :

in 1993 :	137.815.691 fr. (incl. BTW)
in 1994 :	144.249.519 fr. (incl. BTW)
in 1995 :	198.738.096 fr. (incl. BTW)

Hierin zijn niet de personeelskosten begrepen voor ongeveer 38 eigen muskusrattenvangers, voor de toezichters op de uitbestede bestrijding en voor de coördinatieopdrachten.

3. De kostprijs voor de uitbestede werken kan niet worden opgesplitst in afzonderlijke uitgaven voor klemmen, vergif, en andere. Voor de uitrusting van de eigen rattenvangers bedroegen de uitgaven :

	1993	1994	1995
1. Kledij	589.568	93.850	10.086
2. Klemmen	158.397	5.848.464	7.459.129
3. Voertuigen	2.115.002	–	8.155.881
Totaal	2.862.967	5.942.314	15.625.096

4. De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) beschikte in 1993, 1994 en 1995 over respectievelijk 35, 31 en 29 muskusrattenvangers. Hiervan waren er telkens 9 gesubsidieerde contractuelen (gesco's). Het aantal muskusrattenvangers dat bij de privé-firma's is tewerkgesteld, schat ik op een 60-tal. Hun statuut is mij niet bekend.

Het aantal muskusrattenvangers dat bij provincies, gemeenten, polders en wateringens werkt, is moeilijk in voltijdse arbeidsplaatsen uit te drukken, aangezien een aantal deeltijds werkt, als gesco, als vrijwilliger of zelfs als gepensioneerde.

5. Het aantal gevangen muskusratten bedroeg :

in 1993 : 154.640 stuks
in 1994 : 131.912 stuks
in 1995 : 110.060 stuks

6. De bijvangsten moeten door alle muskusrattenvangers worden geregistreerd. Aminimal verzamelt deze gegevens. Ze worden tot nu toe niet statistisch verwerkt of geïnterpreteerd. Bij tegensprekelijke controles en wetenschappelijk onderzoek is de registratie van bijvangsten wel volledig. Daaruit blijkt dat het geschikte vangstmateriaal bij professioneel gebruik uiterst selectief is. Enkel lokaasklemmen met gebruik van appel als lokaas geven wat bijvangst van waterhoen. Andere bijvangsten zijn hoge uitzondering.

7. Bij Aminimal lopen sinds 1991 vijf percelen uitbestede bestrijding langs onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie en hun aanhorigheden. Sinds 15 januari 1996 zijn voor al deze percelen delen van de opdracht opgezegd. Daarnaast zijn er sinds 15 januari 1996 drie nieuwe percelen uitbesteed in drie stroomgebieden. Per perceel bedragen de verminderde opdrachten, inclusief BTW maar exclusief herzieningen, (prijzen 1991) thans :

Nr. perceel	Firma	Bedrag
1	NV Milieucontrol	16.118.058
2	NV Milieucontrol	7.691.303
3	NV Ondes	12.249.188
4	NV Milieubescherming	8.004.387
5	NV Ondes	16.005.971

Per perceel bedragen de nieuwe opdrachten, inclusief BTW en exclusief herzieningen (prijzen 1996), per perceel :

Nr. perceel	Firma	Bedrag
9	NV Milieucontrol	30.771.386
10	NV Milieucontrol	34.235.080
11	NV AO	13.690.176

(Antwoord Eddy Baldewijns : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 10 januari 1997 – red.).

Vraag nr. 108
van 28 november 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Illegale vogelvangst – Controle

In het najaar worden de trekvogels die over ons land naar warmere gebieden vliegen vaak bedreigd door stropers die het hebben gemunt op zeldzame en vaak bedreigde soorten. De handel in deze door de internationale wetgeving beschermde dieren is blijkbaar zeer renderend, te oordelen naar het aantal stropers dat er een winstgevendende handel in voert.

Er zouden reeds een groot aantal aanhoudingen en inbeslagnemingen zijn verricht, bij zowel stropers als verdelers en opkopers. Zij zouden hun activiteit uitoefenen in Vlaanderen, Wallonië en Noord-Frankrijk. Er zou een uitgebreid netwerk bedrijvig zijn, waarvan de netten en strikken op vele plaatsen werden aangetroffen en in beslag genomen.

1. Over hoeveel controleurs beschikt het Vlaams Gewest om toezicht uit te oefenen op de illegale vogelvangst ? In hoeveel gevallen werd proces-verbaal opgemaakt ? Kwam het tot veroordelingen ?
2. Hoeveel vogels en hoeveel soorten werden aangetroffen bij huiszoekingen in het Vlaams Gewest ?
3. In welke streken van Vlaanderen wordt deze illegale vangst van inlandse vogels of trekvogels het meest beoefend ?

Antwoord

1. Het toezicht op de naleving van de vogelbeschermingsregelgeving wordt uitgeoefend door ambtenaren van de afdeling Bos en Groen (99) en van de afdeling Natuur (13) van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Naast deze personen zijn ook rijkswacht en politie bevoegd om overtredingen vast te stellen.

Aantal processen-verbaal : 232.

De parketten delen in de meeste gevallen niet mee welk gevolg zij hebben gegeven aan een proces-verbaal. In Oost-Vlaanderen werden 58

processen-verbaal opgemaakt, die tot 27 minnelijke schikkingen en 29 seponeringen hebben geleid.

2. Aantal vogelsoorten aangetroffen bij huiszoeking of controle : 55.
Aantal vogels dat hierbij in beslag werd genomen : 2609.
3. Illegale vogelvangst wordt vooral beoefend in Zuid-Limburg, de Zuiderkempen, de Netevallei, de regio Berlaar/Heist-op-den-Berg en het Meetjesland.

Alle cijfergegevens hebben betrekking op de periode 1994-1996.

Vraag nr. 113
van 4 december 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Klemmen en strikken – Reglementering (2)

Er bestaat nogal wat verwarring over het vervaardigen, vervoeren, verhandelen, te koop aanbieden, bezitten en gebruiken van allerlei soorten klemmen, strikken en vallen waarmee dieren kunnen worden gevangen en/of gedood.

Artikel 15 van de wet betreffende de bescherming en het welzijn der dieren van 14 augustus 1986 staat het doden van gewervelde dieren toe zonder voorafgaandelijke verdoving of bedwelming indien het gebeurt "volgens de gebruiken van de jacht of de visvangst". Voor schadelijke dieren is de wet blijkbaar diervriendelijker, zij moeten "volgens de meest selectieve, de snelste en de voor het dier minst pijnlijke methode" worden gedood.

Artikel 35 van dezelfde wet bestraft dan "hij die wetens handelingen pleegt die niet door deze wet zijn voorzien en die tot doel hebben dat een dier nutteloos omkomt of nutteloos een verminking, een letsel of pijn ondergaat".

Zou men uit het voorgaande niet kunnen besluiten dat er nogal wat tegenstrijdigheden en onduidelikheden zitten in de diverse wetsbepalingen ? Wat wordt bedoeld met "volgens de gebruiken van de jacht of de visvangst" ? Muskusratten worden bijvoorbeeld door de overheid bestreden met fuiken waarin ze, na een lange doodstrijd, verdrinken. Kan dat volgens artikel 15 en is dat dan niet in tegenspraak met artikel 35 ? Is de vrije verkoop van bepaalde soorten klemmen die kunnen zorgen

voor een lang lijden of voor verminkingen, niet in tegenspraak met de bedoeling van artikel 35 ?

Antwoord

De wet betreffende de bescherming en het welzijn der dieren van 14 augustus 1986 wordt uitgevoerd door de federale overheid.

Vragen inzake interpretaties en toepassingen van deze wetsbepalingen behoren dan ook tot het federale niveau.

Vraag nr. 114
van 4 december 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Eerstewerkervaringscontracten – Stageplaatsen

Begin 1996 is er tussen de federale en regionale overheden afgesproken samen in 4.000 stageplaatsen te voorzien voor werkloze jongeren, de zogenaamde eerstewerkervaringscontracten (EWE).

1. Hoeveel stageplaatsen zijn ingevuld door de Vlaamse overheid ?

Binnen welke diensten verloopt deze stage ?

Hoeveel kandidaturen zijn er ingediend ?
2. Hoeveel plaatsen zijn door de respectieve andere overheden toegekend ?
3. Zijn er maatregelen genomen om ook voor 1997 in dergelijke EWE-contracten te voorzien ?
Zijn er terzake reeds concrete afspraken met de andere overheden ?

Antwoord

De stage in het kader van de EWE is een federale maatregel. De Vlaamse Gemeenschap heeft voor de ondersteuning van haar diensten een aantal van deze stageplaatsen ter beschikking gekregen. De aantallen hebben dan ook enkel betrekking op de stageplaatsen binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen (VOI).

In totaal zijn er voor de Vlaamse overheid (inclusief VOI's) 345 voltijds equivalente stageplaatsen ter beschikking gesteld.

Deze stages verlopen binnen de zeven departementen van de Vlaamse Gemeenschap en een aantal Vlaamse openbare instellingen, namelijk :

departement Coördinatie,
 departement Algemene Zaken en Financiën,
 departement Onderwijs,
 departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
 departement Economie, Werkgelegenheid, Binnelandse Aangelegenheden en Landbouw,
 departement Leefmilieu en Infrastructuur,
 departement Wetenschapsbeleid, Innovatie en Media,
 het Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtcreatie,
 Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs,
 Dienst voor de Scheepvaart,
 Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie,
 Kind en Gezin,
 Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Geel,
 Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Rekem,
 Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest,
 Openbare Instelling Toerisme Vlaanderen,
 Universitair Ziekenhuis Gent,
 Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding,
 Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel,
 Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap,
 Vlaamse Huisvestingsmaatschappij,
 Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen,
 Vlaamse Landmaatschappij,
 Vlaamse Milieumaatschappij,
 Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening,
 NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen.

Er hebben zich voor deze stageplaatsen op dit ogenblik 256 kandidaten gemeld. Dit zijn kandidaturen voor zowel voltijdse, halftijdse als viervijfde stageplaatsen.

Betreffende de stageplaatsen van de andere overheden kan de Vlaamse Gemeenschap geen uitspraken doen, aangezien het hier gaat om een federale maatregel.

De EWE-maatregel zal ook in 1997 worden voortgezet. Hiertoe zijn de nodige afspraken met de andere overheden reeds gemaakt.

Wetgeving :

- koninklijk besluit (KB) nr. 230 d.d. 21.12.1983 betreffende de stage en de inschakeling van jongeren in het arbeidsproces (Belgisch Staatsblad 28.12.1983) ;
- wet van 22.12.1995 houdende maatregelen tot uitvoering van het meerjarenplan voor werkgelegenheid: hoofdstuk IV, afdeling 1 (BS 30.12.1995) – Eerste werkervaringscontracten ;
- KB van 22.12.1996 tot wijziging van het KB van 16.01.1984 tot vaststellingen in de ondernemingen van de uitvoeringsmaatregelen van het KB nr. 230 van 21.12.1983 betreffende de stage en de inschakeling van jongeren in het arbeidsproces (BS 07.03.1996) ;
- KB van 25.03.1996 tot wijziging van het KB van 16.01.1984 tot vaststelling in de administratie van de uitvoeringsmaatregelen van het KB nr. 230 van 21.12.1983 betreffende de stage en de inschakeling van jongeren in het arbeidsproces (BS 07.05.1996).

Vraag nr. 115
van 4 december 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

"Erfelijke" werkloosheid – Maatregelen

In een studie van het Centrum voor Sociologie van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) wordt gesproken van de "erfelijkheid" van de werkloosheid, waarmee wordt bedoeld dat kinderen van werkloze vaders vaak te kampen hebben met leermoeilijkheden, waardoor ze een beduidend hogere kans lopen op schoolachterstand en vaak naar het beroepsonderwijs worden georiënteerd.

Hierdoor krijgen ze een relatief zwakkere positie op de arbeidsmarkt en lopen ze een aanzienlijk hoger risico om uiteindelijk ook in de werkloosheid te belanden.

1. Kan de minister bevestigen dat er inderdaad een bepaalde relatie bestaat zoals boven geschetst ?
2. Bestaan er maatregelen om aan deze zwakke categorie jongeren bijzondere aandacht te besteden, teneinde te helpen voorkomen dat ze in die spiraal terechtkomen ? Zo ja, welke ?

Worden er afzonderlijke budgetten ingeschreven op de begroting om deze problematiek extra aan te pakken ?

Antwoord

In de studie "Voorspelbaar Ongeluk"¹ van het onderzoeksteam Sociologie van de VUB onder leiding van Mark Elchardus werd onderzocht :

- of er bij werklozen een "zelfbestendigend mechanisme" bestaat dat ervoor zorgt dat werklozen moeilijk uit hun arbeidsloze situatie ontsnappen ;
- of de intensiteit van het zoekgedrag, het volgen van beroepsopleidingen en de houdingen van de werkloze een verklaring bieden voor de tewerkstellingskansen ;
- welke de gevolgen zijn van de werkloosheid voor de betrokkene en zijn gezin ;
- of er blijvende gevolgen zijn voor de werkloze, ook na de werkhervatting.

Ten slotte werd er binnen de beperkte onderzoeksgroep ook gepeild naar mogelijke verbanden tussen :

- de werkloosheidstoestand van de vader en de schoolprestaties van de kinderen ;
- de werkloosheidstoestand van de vader en de houdingen (attitudes) van de kinderen.

In de studie wordt bij het onderzoek van de laatste twee punten dus ook gesproken over "de erfelijkheid van de werkloosheid". Hiervoor valt in de studie van de VUB geen bewijs te vinden. In de onderzoeksopzet van het sociologieteam van de VUB wijst het resultaat wel in de richting van een verband tussen werkloosheidstoestand en schoolprestaties van kinderen. Er bestaat ook ander wetenschappelijk materiaal dat in deze richting wijst².

¹ Elchardus M., Glorieux L., Derks A., Pelleriaux K. (1996) "Voorspelbaar Ongeluk – over de letsels die werkloosheid nalaat bij mannen en hun kinderen", VUB Press, Brussel.

² Voor Nederland zie bijv. Baarda (1983) "Schoolprestaties van kinderen van werkloze vaders", Pedagogische Studiën, Te Grotenhuis (1993) "De erfelijkheid van de werkloosheid" – Amsterdams Sociologisch Tijdschrift. Voor Amerika bijv. Jones (1988) "The effect of unemployment on children and adolescents", Children and Youth Service Review en McLoyd (1989), "The effects of Paternal Job ad Income Loss on Children" – American Psychologist.

Kort samengevat waren de resultaten van het onderzoek als volgt.

Er werden 200 mannen onderzocht, die waren verdeeld in 4 groepen :

- voor 1/4 uit werkende mannen met minder dan 6 maanden werkloosheidservaring ;
- voor 1/4 uit werkende mannen met meer dan 6 maanden werkloosheidservaring ;
- voor 1/4 uit werkzoekende mannen met een korte werkloosheidsduur ;
- voor 1/4 uit werkzoekende mannen met een lange werkloosheidsduur.

Nagegaan werd hoeveel procent van de kinderen van deze personen een schooljaar moesten overdoen :

- voor groep 1 was dit 14 % ;
- voor groep 2 was dit 16 % ;
- voor groep 3 was dit 27 % ;
- voor groep 4 was dit 37 %.

Bij deze onderzoeksresultaten passen volgende bemerkingen :

- het gaat hier over een kleine onderzochte groep, zeker als de groep nog wordt opgedeeld in kleinere subgroepen. Zoals de onderzoekers zelf vermelden, mogen deze resultaten dus allerm minst worden veralgemeend ;
- in de studie wordt het begrip "bissen" gelijkgesteld met "mislukken". Dit hoeft niet noodzakelijkerwijs samen te vallen ;
- er werd in de studie dus zeker niet onderzocht of kinderen van werkloze vaders meer werkloos zijn dan kinderen van werkende vaders. Indien er al sprake kan zijn van erfelijkheid, zoals in de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt gesuggereerd, dan is het veeleer van erfelijkheid van lagere scholing ;
- in de studie wordt ook vastgesteld dat kinderen van werkloze vaders meer hun toevlucht nemen tot het beroepsonderwijs. Dit wordt in de studie gelijkgesteld met een zwakke vorm van scholing.

Uit de studie "schoolverlaters" van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) komt echter jaarlijks naar voren dat het beroepsonderwijs niet noodzakelijk een zwakke positie op de arbeidsmarkt oplevert. Bij de mannen levert een diploma hoger secundair beroeps zelfs betere tewerkstellingskansen dan een diploma hoger onderwijs van het lange type (HOLT) op.

Zij die het beroepsonderwijs vroegtijdig verlaten en dus enkel een graad in het lager secundair beroepsonderwijs verwerven, bevinden zich echter wel in een zwakkere positie ;

- de thesissen in de wetenschappelijke literatuur die een verklaring pogen te geven voor de vastgestelde band tussen werkloosheid van de ouders en schoolachterstand van de jongeren konden in het onderzoek niet worden bevestigd.

Onderzocht werd of dit verschijnsel zich voor doet wegens :

- spanningen en stress in het gezin ;
- gebrek aan rolvoorbeelden voor de kinderen ;
- een gekrompen sociaal netwerk ;
- lagere ambities voor de ouders voor hun kinderen ;
- geslonken aspiraties bij de jongeren.

Enkel voor de laatste twee verklaringen kon een verband worden vastgesteld.

De onderzoekers geven aan dat de oplossingen voor het door hen onderzochte vraagstuk vooral in het onderwijs kunnen worden opgevangen.

Zelf pleiten zij :

- voor meer zorgbreedte in het onderwijs, waarbij de gevolgen van werkloosheid (net zoals echtscheidingen of andere familiale moeilijkheden) bij ouders binnen de schoolstructuur kunnen worden opgevangen ;
- voor een evolutie in het onderwijs waarbij schoolachterstand niet langer wordt vertaald in dubbelen en negatieve kanalisering (van algemeen naar beroepsonderwijs).

De onderzoekers wijzen ook nogmaals op het belang van een opvang van de werklozen waarbij voldoende aandacht wordt besteed aan de psychologische en culturele gevolgen van de werkloos-

heidstoestand. Dit is een betrachting die vooropstaat bij verschillende intensieve begeleidingsdiensten van de VDAB, zoals de dienst Maatschappelijk Werk, Weer Werk, Jobclub en zelfs het federale begeleidingsplan.

Vraag nr. 116
van 6 december 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Waterkwaliteit De Beek

"De Beek" in 's Gravenvoeren is een stinkende open riool geworden. Volgens het tijdschrift van de mandatarissen van Voerbelangen ligt de oorzaak bij het feit dat de riolering van de Waalse gemeente Warsage ongefilterd in De Beek terechtkomt.

Is de minister op de hoogte van deze situatie ?

Beschikt hij over mogelijkheden om een oplossing in de hand te werken ?

Heeft hij in dat geval reeds de nodige stappen ondernomen ?

Antwoord

1. Op 6 november 1996 werd ik geïnformeerd door de heer Huub Broers, schepen van de gemeente Voeren, over deze situatie.

2,3. Op basis van de resultaten van het onderzoek uit het waterkwaliteitsmeetnet, uitgevoerd door de Vlaamse Milieumaatschappij, blijkt dat geen relevante beïnvloeding door deze zijbeek op Voer kon worden vastgesteld.

Aangezien de verontreiniging van "de Beek" niet meetbaar is, en er anderzijds thans geen rioolwaterzuiveringsinstallatie operationeel is in de gemeente Voeren vanwege de onvolledige uitbouw van het gemeentelijk rioleringsnet, heb ik geen initiatief genomen om bij het Waals Gewest aan te dringen op een sanering van de huishoudelijke afvalwaters in de aangrenzende gemeente Warsage.

Vraag nr. 117
van 6 december 1996
van mevrouw NELLY MAES

Asfaltbedrijf Lichtervelde – Milieuvergunning

Ik verneem dat in de gemeente Lichtervelde een bedrijf voor asfaltwerken werd opgericht in de landbouwzone op de percelen sectie A 328 e en 365 c.

Kan de minister mij meedelen of de bouwvergunning geldig werd afgeleverd en of het bedrijf over een exploitatievergunning beschikt ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Uit het onderzoek blijkt dat het hier niet gaat om een asfaltbedrijf waar asfalt wordt geproduceerd, maar wel om een bedrijf dat asfalteert en grondwerken verricht.

Voorzover uit dit onderzoek kan worden opgemaakt, beschikt het bedrijf in kwestie over geen enkele exploitatievergunning en zijn er momenteel geen milieuvergunningsaanvragen noch meldingen bekend.

(Antwoord Eddy Baldewijns : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 10 januari 1997 – red.)

Vraag nr. 119 van 6 december 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Helihaven Walem – Vergunningen – Gewestplan

Onlangs besloot de stad Mechelen negatief te adviseren inzake het verlenen van een milieuvergunning voor de opslag van brandstof voor de helihaven in de deelgemeente Walem. De motivering hiervoor was de nabijheid van een bosgebied.

1. Beschikt de helihaven van Walem over alle nodige vergunningen, ook op het vlak van stedenbouw en van milieu ?
2. Welke specifieke eisen worden gesteld aan een opslagplaats voor helikopterbrandstof ?
3. Zal de (eventuele) aanwezigheid van de nieuwe brandstofopslagplaats in Walem een invloed hebben op het toegelaten aantal helikopterbewegingen ?

4. Is er op dit ogenblik een maximaal aantal toegelaten helikopterbewegingen ?

5. Past de helihaven van Walem in het bestaande gewestplan ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

1. Voor deze inrichting zijn geen milieuvergunningbesluiten bekend.

De helihaven op zichzelf is overigens niet vergunningsplichtig in het kader van titel I van het Vlarem.

Op 18 september 1996 werd wel op naam van de NV Air Technology Belgium, Battenbroek 10, 2800 Mechelen (Walem), een milieuvergunning aangevraagd voor voornamelijk :

- stal, herstel- en onderhoudsplaatsen voor voertuigen (vrachtwagens en motorvoertuigen) ;
- opslagplaatsen voor 30.000 l vliegtuigbrandstoffen (kerosine en avgaz) met verdeelinstallatie ;
- lozing van huis- en bedrijfsafvalwater.

Alle adviezen terzake werden door de betrokken instanties reeds uitgebracht aan de Provinciale Milieuvergunningscommissie, die op 7 januari 1996 advies uitbracht aan de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen. Deze dient uiterlijk op 10 februari 1997 een beslissing te nemen.

2. Op deze opslagplaatsen zijn de voorwaarden voor gevaarlijke stoffen (meer bepaald voor ontvlambare vloeistoffen) van toepassing zoals bepaald in titel II van het Vlarem.

3. Indien de helikopters ter plaatse kunnen tanken, vallen alle speciale vluchten om elders te gaan tanken weg en betekent een plaatselijke tankfaciliteit een vermindering van het aantal bewegingen ten opzichte van het ontbreken van deze faciliteit.

4 en 5. Deze aangelegenheid valt buiten mijn bevoegdheid en behoort naar mijn oordeel tot de bevoegdheid van de heer Eddy Baldewijns,

minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

(Antwoord Eddy Baldewijns : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 10 januari 1997 – red.*)

**Vraag nr. 120
van 12 december 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Aankoop militaire domeinen – Weerslag bodemattest

Minister Kelchtermans verklaarde geïnteresseerd te zijn in de aankoop van militaire domeinen om zo het groen in Vlaanderen te vermeerderen.

Sinds 1 oktober is echter een bodemattest verplicht, wat allicht de verkoop van sommige militaire terreinen zonder meer kan bezwaren.

1. Welke aankoopdossiers waren nog hangende op 1 oktober 1996 ?
2. Verwacht de minister door dit bodemsaneringsdecreet moeilijkheden, eventueel een meeruitgave, bij de verdere aankoop van terreinen ?

Antwoord

1. Op 1 oktober 1996 waren volgende dossiers van aankoop van militaire domeinen in het Vlaamse gewest nog hangende :

voor de afdeling Natuur en de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) :

- Marinebasis in Nieuwpoort 29 ha
- Fort Steendorp in Steendorp 17 ha
- Fort VII in Wilrijk 16 ha
- Molenheide in Zonhoven 190 ha ;

voor de afdeling Bos en Groen van Aminal : domein Vloethemveld in Zedelgem 157,857 ha.

2. Aangezien het hier gaat om onteigeningen ten algemenen nutte, te zijn de bepalingen van hoofdstuk V, afdeling 3 van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering van toepassing. Dit betekent dat Aminal het bodemattest betreffende deze gronden van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het

Vlaams Gewest (OVAM) moet aanvragen ; de kostprijs hiervoor bedraagt bijvoorbeeld voor de verwerving van het Vloethemveld 178.000 frank, wat uiteraard een meeruitgave betekent. Bovendien is het mogelijk, gelet op de diversiteit van de activiteiten op militaire terreinen, dat sommige van de sub 1 vermelde terreinen niet meer kunnen worden overgedragen zonder voorafgaand oriënterend bodemonderzoek, dat misschien zelfs zal kunnen leiden tot een bodemsanering. De meeruitgaven die hieruit voortvloeien en de wenselijkheid voor het Vlaams Gewest om zelf tot bodemsanering over te gaan, werden nog niet geëvalueerd.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

**Vraag nr. 38
van 4 december 1996
van mevrouw NELLY MAES**

Ziekenhuisvoorzieningen Waasland – Overlegpartners

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag over de stand van het dossier omtrent de Sint-Annakliniek van Beveren meldt de minister dat de VZW Maria-Middelares en het gemeentebestuur van Beveren in onderling overleg hebben beslist een bemiddelaar aan te stellen (*vraag nr. 20 van 10 oktober 1996, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 15 november 1996, blz. 390 – red.*).

De opdracht van die bemiddelaar zou er onder meer in bestaan de ziekenhuisvoorzieningen in de regio te situeren en uit te tekenen die moeten worden nagestreefd om in de toekomst te kunnen voldoen aan de behoeften van de Wase bevolking. Dit omvat, volgens het antwoord van de minister, de territoriale spreiding van de ziekenhuisvoorzieningen in het Waasland, de invulling (bedden capaciteit, soort bedden, ...) van deze voorzieningen en de impact op de regio van de door de VZW Maria-Middelares geplande integratie.

Kan de opdracht tot een dergelijk debat, dat vrijwel alle Wase gemeenten en hun bevolking aanbelangt, wel het initiatief zijn van enkel de twee bovenvermelde partijen ? Worden ook de andere

Wase gemeenten en privé-instellingen bij dit initiatief betrokken ?

Welke maatregelen heeft de minister genomen opdat alle Wase gemeenten en belanghebbende privé-instellingen in het overleg worden betrokken ?

Antwoord

Het overleg omtrent de geplande integratie van de ziekenhuis-campus Beveren in de campus Maria-Middelares in Sint-Niklaas speelt zich af tussen de VZW Maria-Middelares en het gemeentebestuur van Beveren.

De andere Wase gemeenten en privé-instellingen zijn niet betrokken bij dit initiatief.

Ik heb daartoe ook geen aanzet gegeven, aangezien hiervoor de keuze moet worden gelaten aan de huidige gesprekspartners.

Binnen het overleg werd de afspraak gemaakt dat de bemiddelaar, mits toestemming van de huidige twee partners, eventueel nog derden erbij kan betrekken indien dit nodig zou blijken.

Tot hiertoe is nog geen beslissing in die zin genomen.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 61
van 19 december 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Vlaamse Huisvestingsmaatschappij – Beleggingen

In een kort geleden door het Rekenhof doorgevoerde doorlichting kwamen verscheidene tekorten in het thesauriebeleid van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) aan het licht. Een van de opmerkingen van het Hof betreft het aanhouden van een grote voorraad op korte termijn beschikbare geldmiddelen.

Deze middelen, die geen sociale meerwaarde betekenen, worden daarenboven op een risicovolle en onoordeelkundige wijze belegd in afgeleide pro-

ducten, zoals swaps. Alhoewel met deze "trading" een winstmaximalisatie nagestreefd wordt, boekte de VHM daardoor in 1994 een verlies van 866 miljoen frank.

Over dit "verdoken verlies" werd pas in 1995 aan de raad van bestuur verantwoording afgelegd. Het Rekenhof beveelt dan ook aan om bij voorrang een verantwoord en opportuun risicobeheer uit te werken.

De minister van Begroting en de minister van Huisvesting oordeelden het onnodig om op de bevindingen van het Hof te antwoorden. Graag had ik de minister dan ook volgende vragen gesteld.

1. In welke mate behoort het tot de sociale doelstellingen van een openbare instelling als de VHM om een grote voorraad beschikbare geldmiddelen aan te leggen ?
2. In welke mate behoort het tot die doelstellingen om dat geld risicovol te beleggen in onder meer swaps, met het oog op winstmaximalisatie ?
3. Heeft de minister al maatregelen uitgewerkt om de beleggingsrisico's beheersbaar te houden door het opleggen van beperkingen ? Zo ja, zullen die richtlijnen in een ruimer opzet passen ?
4. Heeft de minister reeds stappen ondernomen om de grote voorraad beschikbaar geld en beleggingsmiddelen af te bouwen met het oog op investeringen in (sociale) huisvesting ?
5. Is de investering in (sociale) huisvesting niet de allereerste doelstelling van de VHM ? Welke plaats neemt deze instelling in binnen het (breder) huisvestingsbeleid ?

Antwoord

Voorafgaandelijk aan de antwoorden op de specifieke vragen is het wellicht nuttig het thesauriebeleid van de VHM in zijn algemeenheid te schetsen.

Het is immers niet zo dat het Rekenhof in het recentste jaarboek stelt dat de VHM de haar toevertrouwde geldmiddelen op een risicovolle en onoordeelkundige wijze belegt. De kern van het door het Rekenhof gestelde probleem ligt in de afwezigheid – tot voor kort – van een aan de specifieke opdracht van de VHM aangepast reglementair kader waarbinnen deze instelling een beleggingspraktijk en schuldbeheer kan uitbouwen.

Deze materie behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister voor Financiën en Begroting.

Uit een intern rapport van de VHM dat ik op 22 oktober 1996 ontving en dat betrekking heeft op alle financiële transacties die sinds 1992 werden gesloten en die direct of indirect beleggingen of schuldbeheer betreffen, blijkt dat de VHM wel degelijk op een oordeelkundige wijze de door haar beheerde middelen heeft belegd. Daarbij bleef het risico beperkt tot de onzekerheid omtrent de evolutie van de financiële markten, zijnde het renterisico, waarvoor overigens ook technieken ter beperking ervan werden gebruikt.

Er moet op worden gewezen dat afgeleide producten geen beleggingen zijn. Swaps, in casu renteswaps, zijn contracten waarbij partijen elkaar periodiek rente betalen op basis van twee verschillende rentestructuren, bijvoorbeeld 3-maandsrente tegen 10-jaarsrente. Deze rente wordt berekend op basis van een overeengekomen nominaal bedrag. Renteswaps worden in de eerste plaats gebruikt om het renterisico op een effectief onderliggende belegging of schuld in te dekken, bijvoorbeeld door al naargelang van de rentestand en de rentestructuur over te schakelen van een vlottende naar vaste rentevoet of omgekeerd of, algemener, door de verhouding tussen schulden of beleggingen met vaste en deze met vlottende rentevoet vast te leggen of te wijzigen. Speculatief worden dergelijke transacties waneer ze ongedekt worden gesloten, dit wil zeggen niet effectief worden gedekt door een bestaand actief of passief dat zich in de portefeuille van de partijen bevindt.

De VHM heeft enkel de boven beschreven renteswaps afgesloten. Op drie transacties na die op de OLO met vlottende rentevoet werden afgesloten, hebben alle door de VHM gesloten swapovereenkomsten betrekking op het schuldbeheer. Van de nog acht lopende contracten werden er bovendien zeven mee ondertekend door de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting. Alle transacties werden zonder onderscheid gedekt door een bestaand actief of passief, dit wil zeggen een bestaande belegging of schuld.

Uit het voorafgaande kan worden opgemaakt dat de door de VHM afgesloten swaps geen winstmaximalisatie beoogden, maar in de eerste plaats waren gericht op het beheersen van het renterisico op de schuld. Van trading met afgeleide producten is dan ook geen sprake, evenmin als van een verlies van 866 miljoen frank dat daarvan het resultaat zou zijn geweest. Overigens is het thesauriebeheer van de VHM nooit gericht op winstmaximalisatie, doch

op risicobeheersing, het vastleggen van zekerheden omtrent de financiële kosten of opbrengsten. Dit vertaalt zich in het feit dat het missen van extra meeropbrengsten wél, doch het nemen van al dan niet latente verliesposities niet wordt aanvaard. Het risicoprofiel van zowel de beleggingsportefeuille als de uitstaande schuld van VHM doorstaat de toetsing aan normen die financiële instellingen voor de eigen portefeuilles en fondsen hanteren.

Wat het beheerde verdoken verlies betreft, is het zo dat in 1994 een waardevermindering in de resultatenrekening werd opgenomen ten bedrage van 866 miljoen frank, die het gevolg is van de verplicht door de VHM na te leven waarderingregels. Het gaat om waardering volgens het principe "lower of cost or market" dat erop neerkomt dat "geldbeleggingen" als waardevermindering dienen te worden geboekt wanneer de realisatiewaarde op de datum van de jaarafsluiting lager is dan de staatsobligaties, in casu OLO's, waarvan niemand de kwaliteit zal betwisten. Zij dienen op advies van de commissie voor boekhoudkundige normen onder de rubriek "geldbeleggingen" in de jaarrekening te worden ondergebracht.

Dergelijke waarderingregel, toegepast op een momentopname, de afsluiting van het boekjaar op 31 december, beoordeelt op die datum de waarde van de portefeuille volgens de rentestand, in de veronderstelling dat op die datum de volledige portefeuille zou worden geliquideerd. Dit risico heeft de VHM echter nooit gelopen: de ratio tussen kortetermijnbeleggingen en langetermijnbeleggingen was steeds zo opgevat dat de VHM op korte termijn over voldoende liquiditeiten kon beschikken om alle verplichtingen na te komen zonder de potentieel verlieslatende obligatieportefeuille te moeten liquideren. Er is dus, ondanks een geboekte waardevermindering in 1994 van 866 miljoen frank, op geen enkel ogenblik geld uit de sector verdwenen. Overigens werd door de gunstige evolutie van de financiële markten in 1995 en door de toepassing van bovenvermelde waarderingregels de in 1994 geboekte waardevermindering tot op 10 miljoen frank na volledig teruggenomen.

Uit het voorgaande kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger opmaken dat het dus niet om verdoken verliezen gaat, maar om op volstrekt legale wijze in de boekhouding verwerkte waarderingregels voor beleggingen in overheidsfondsen, waarvan moeilijk kan worden beweerd dat ze een hoog risicoprofiel hebben. Evenmin gaat het dus om de waardering van een portefeuille swap- of optiecontracten.

Het is zo dat de raad van bestuur sinds het opstarten van een actief thesauriebeheer medio 1992 op elke vergadering formeel werd ingelicht omtrent alle gesloten transacties met betrekking tot het thesauriebeheer. De raad van bestuur van de VHM ontkent dan ook met klem niet of laattijdig op de hoogte te zijn gebracht.

Ten slotte kan worden gemeld dat de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting, aan wie het Rekenhof de vraag waaraan de Vlaamse volksvertegenwoordiger refereert, heeft gesteld, op 20 januari 1996 heeft geantwoord op de vragen van het Rekenhof terzake.

Na deze verduidelijkingen kan op de specifieke vragen als volgt worden geantwoord.

1. De VHM moet in het kader van haar opdracht enerzijds leningen op de kapitaalmarkt opnemen voor de financiering van de door de overheid gesubsidieerde investeringsprogramma's (momenteel ongeveer 20 miljard frank) en in dien hoofde aan schuldbeheer doen, en anderzijds, als bankier van de lokale sociale huisvestingsmaatschappijen, het geld beheren dat haar tijdelijk wordt toevertrouwd, en hiertoe een beleggingspraktijk ontwikkelen. De beleggingspraktijk van de VHM draait dus niet rond het beheer van reserves, maar wel rond het beheer van tijdelijk aan haar toevertrouwde geld. De reglementaire basis van de vervulling van de rol van bankier van de door haar erkende vennootschappen vindt de VHM in de eerste plaats in artikel 2, 3° van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juni 1990 houdende het algemeen reglement tot erkenning van sociale bouwmaatschappijen.

De tijdelijke omvangrijke liquiditeitsvoorraad kan niet zonder meer worden beschouwd als winst of reservevorming, maar moet in het licht worden gezien van de globale financiële verplichtingen, zeker ook uit het verleden, van zowel de VHM als de door haar erkende sociale huisvestingsmaatschappijen. Deze verplichtingen strekken zich uit over zeer lange investeringscycli : 25 jaar voor de sector eigendomsverwerving en tot 66 jaar voor de huursector (telkens volgens het oude financieringssysteem). Het investeren van deze middelen in de sector kan pas indien men met deze verplichtingen, vooral op lange termijn, rekening houdt.

Als besluit kan dan ook worden gesteld dat het aanleggen en beheren van een omvangrijke

voorraad geldmiddelen niet tot de doelstelling van de VHM behoort, doch een noodzakelijk gevolg is van de opdracht die zij uitvoert, waarbij continuïteit in de hele sector op lange termijn de eerste bekommernis is.

2. De zorg van de VHM om de financiële continuïteit in de sector veilig te stellen sluit uiteraard de doelstelling om risicovol en met het enkel doel van winstmaximalisatie te gaan beleggen, volledig uit. De VHM legt dus terzake grote voorzichtigheid aan de dag. Swaps worden steeds op een consistente manier, dit wil zeggen ter beheersing van het renterisico op een bestaande belegging of schuld, gebruikt. Niettemin is de VHM erin geslaagd om sinds 1990 door een professioneel thesauriebeheer ongeveer 2,5 miljard frank extra geld voor de sector te genereren, dat mee garant zal staan voor een financiële continuïteit op lange termijn.
3. Uit een samenlezing van artikel 12 van de wet van 6 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut en de artikels 11,12 en 19 van de statuten van de VHM, blijkt dat de bevoegdheid tot het nemen van beslissingen inzake belegging van beschikbaar geld in sommige gevallen aan de Vlaamse regering, in andere gevallen aan de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting, al dan niet in overleg met de Vlaamse minister voor Huisvesting, of ten slotte aan de raad van bestuur van de VHM toekomt. Uit de teksten kan ook geen interpretatie worden afgeleid die de bepalingen terzake zou uitbreiden tot afgeleide producten of die de controle vanwege de regering of de bevoegde ministers zou uitbreiden tot risicobeheersing of interne organisatie en procedures. Anderzijds is er wel rapportering aan de minister bevoegd voor Financiën en Begroting voorgeschreven.

Daarom werd door de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting op 30 oktober 1996 met de VHM een protocol afgesloten. In dit protocol werd een exhaustieve lijst van instrumenten opgenomen die de VHM bij het thesauriebeheer kan gebruiken.

Deze instrumenten omvatten zowel beleggingsvormen als technieken ter beheersing van het renterisico. Het gebruik ervan werd in een aantal gevallen verder beperkt door precieze definiëring van toegelaten operaties. De beperking van de risico's werd geformaliseerd door het bepalen van diverse limieten en het opleggen

van een transparante boekhoudkundige verwerking. Ten slotte werden afspraken omtrent een gedetailleerde trimestriële rapportering gemaakt. Dit protocol formaliseert in grote lijnen de praktijk die de VHM er in het verleden uit zichzelf heeft op nagehouden.

4. Conform met het regeerakkoord, dat voorziet in een op renovatie van steden en woonkernen gericht bijzonder programma waarvoor het gebruik van de door de VHM beheerde financiële middelen wordt vooropgesteld, en rekening houdend met thesaurieprognoses van de VHM op middellange termijn waarbij weerom de financiële continuïteit bijzondere aandacht verdient, besliste de raad van bestuur van de VHM op vraag van de Vlaamse minister bevoegd voor huisvesting op 13 februari 1996 om, gespreid over de jaren 1996-1997-1998 in totaal 9 miljard frank in een bijzonder programma voor vernieuwbouw en wijkrenovatie in stads-en dorpskernen te investeren. Deze investeringen zullen worden gefinancierd door mobilisatie van een overeenstemmend bedrag aan middelen die momenteel door de VHM worden beheerd. Dit programma is op dit ogenblik volop in uitvoering.
5. Uiteraard is investeren in sociale huisvesting de allereerste opdracht van de VHM. Haar opdracht bestaat er immers in het sociaal huisvestingsbeleid van de Vlaamse overheid uit te voeren. Haar oprichtingsdecreet en statuten bevestigen deze missie.

Zoals hierboven uiteengezet, mag het beheren van aanzienlijke hoeveelheden geldmiddelen echter niet worden beoordeeld als een tekortkoming van de VHM ten overstaan van haar decretale of statutaire opdrachten, doch als een gevolg van de uitvoering van die opdrachten en de bekommernis om daarbij financiële continuïteit te waarborgen. Tot dit laatste wordt zij verplicht in hoofde van haar opdracht en rol als bankier van de sector.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD
(Reglement artikel 77, 6)**

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

**Vraag nr. 42
van 12 december 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*Rapport federale Planningscommissie Medisch
Aanbod – Overleg*

Bij het federale ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu werd een Planningscommissie Medisch Aanbod opgericht (Belgisch Staatsblad van 30 april 1996).

De opdracht van deze commissie bestaat erin "de weerslag te evalueren die de behoeftenbepaling heeft op de toegang tot de studies van zorgverstrekkers".

Jaarlijks zal er blijkbaar een verslag worden opgesteld over de relatie tussen behoeften, studies en doorstroming o.a. tot de stages voor bijzondere beroepstitels. Het rapport – dat voorstellen bevat in verband met het globale medisch aanbod en de verdeling per gemeenschap – zou tegen 15 mei 1996 klaar zijn.

Omdat deze resultaten voor Vlaanderen belangrijk zijn, had ik van de minister willen vernemen of zij over dit rapport beschikt.

1. Zo ja, wat zijn de resultaten van het rapport, in het algemeen en per beroepsgroep ?

Werden/worden deze resultaten besproken met :

- de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs,
- de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn,
- betrokkenen uit de gezondheidssector,
- adviesorganen van het onderwijs, de volksgezondheid, welzijn,
- de federale minister bevoegd voor Volksgezondheid ?

Wat is het resultaat van deze besprekingen ?

2. Zo neen, heeft de minister reeds stappen gezet om dit rapport te kunnen krijgen en te bespreken met de federale minister bevoegd voor Volksgezondheid en met andere mogelijke partners ?

N.B. : Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN
OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN
(Reglement artikel 77, 4)**

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
70	28.11.1996	J. De Meyer	<i>VITO-onderzoek biodiesel – Evaluatie</i>	771
79	19.12.1996	F. Vermeiren	<i>Documentatie Dinants bedrijf via stadsbestuur – Reactie</i>	727
80	19.12.1996	B. Grouwels	<i>Toepassing taalwetgeving Brussel – Initiatieven</i>	727
81	19.12.1996	B. Grouwels	<i>Toepassing taalwetgeving Brussel – Overlegcomité</i>	727
82	19.12.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik Belgacom – Overlegcomité</i>	728
83	19.12.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Provinciemedelingen faciliteitengemeenten – Taalgebruik</i>	728
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
82	04.12.1996	M. Dillen	<i>Kostprijs middelbaar onderwijs – Gemeenschaps- vs. vrij onderwijs</i>	773
85	12.12.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Rapport federale Planningscommissie Medisch Aanbod – Overleg</i>	730
86	12.12.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuid-Afrikaanse diploma's – Gelijkwaardigheid</i>	730
87	12.12.1996	G. Vanleenhove	<i>Justitiedebat gemeenschapsschool Poperinge – Neutraliteit</i>	732
89	12.12.1996	T. Merckx-Van Goey	<i>HOBU-opleiding kinesithérapie – Docenten</i>	732
90	12.12.1996	P. Huybrechts	<i>Non-discriminatiepactscholen – Extra lessen</i>	733
91	12.12.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Technisch en beroepsonderwijs – Promotie</i>	733
92	12.12.1996	M. Olivier	<i>Verlof voor stervensbegeleiding – Halftijdse loopbaanonderbreking</i>	735
93	18.12.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Deeltijdse gesco's Stichting Vlaamse Schoolsport – Weddeanciënniteit</i>	735
94	18.12.1996	N. Maes	<i>Leerkrachten hoger kunstonderwijs – Beschikbaarheid</i>	736
95	18.12.1996	M. De Schamphelaere	<i>Methodeonderwijs in gemeenschapsscholen – Levensbeschouwing</i>	737
96	19.12.1996	Y. Avontroodt	<i>Huisartsenopleiding – Statuut</i>	737
97	19.12.1996	M. De Schamphelaere	<i>Levensbeschouwelijke vakken – Leerlingenaantallen – Personeelskosten</i>	738
98	19.12.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ophaling leerlingen door Franstalige scholen – Toelaatbaarheid</i>	774
99	06.01.1997	L. Sannen	<i>Participatieraden – Naleving oprichtingstermijn</i>	740
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Teverkstelling				
106	21.11.1996	M. Verlinden	<i>Onderzoeksproject sanering zware metalen – Resultaat</i>	775
107	26.11.1996	V. Dua	<i>Muskusrattenbestrijding – Middelen</i>	775
108	28.11.1996	F. Vermeiren	<i>Illegale vogelvangst – Controle</i>	777
113	04.12.1996	M. Verlinden	<i>Klemmen en strikken – Reglementering (2)</i>	778

114	04.12.1996	M. Dillen	<i>Eerstewerkervaringscontracten – Stageplaatsen</i>	778
115	04.12.1996	M. Dillen	<i>"Erfelijke" werkloosheid – Maatregelen</i>	779
116	06.12.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Waterkwaliteit De Beek</i>	781
117	06.12.1996	N. Maes	<i>Asfaltbedrijf Lichtervelde – Milieuvergunning</i>	781
119	06.12.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Helihaven Walem – Vergunningen – Gewestplan</i>	782
120	12.12.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Aankoop militaire domeinen – Weerslag bodemattest</i>	783
121	12.12.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>SIF+ - gemeenten – Betrokkenheid subregionale tewerkstellingsdiensten</i>	741
122	12.12.1996	G. Cardoen	<i>Bodemattest – Afleveringstermijn</i>	742
128	19.12.1996	P. Huybrechts	<i>Verbrandingsoven Kempen – Vestigingsplaats</i>	742
130	06.01.1997	V. Dua	<i>HSS-ferry's – Milieu-impact</i>	743
W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid				
38	04.12.1996	N. Maes	<i>Ziekenhuisvoorzieningen Waasland – Overlegpartners</i>	783
○ 42	12.12.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Rapport federale Planningscommissie Medisch Aanbod – Overleg</i>	787
47	09.01.1997	C. Verougstraete	<i>Centenschijffe – Opzet</i>	743
E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening				
145	12.12.1996	G. Vanleenhove	<i>Nieuwe zeesluis Oostende – Stand van zaken</i>	744
146	12.12.1996	H. Suykerbuyk	<i>Regionale luchthavens – Toekenning van luchtlijnen (2)</i>	745
149	12.12.1996	F. Vermeiren	<i>Bedrijventerrein Westrode (Meise) – Stand van zaken</i>	745
151	18.12.1996	C. Decaluwé	<i>Indicatief driejarenprogramma wegen – N382 Wielsbeke en N58 Komen</i>	746
152	18.12.1996	J. Sauwens	<i>Bomen langs gewestwegen – Aanplantingsbeleid</i>	747
153	19.12.1996	G. Cardoen	<i>N495 Embeke (Geraardsbergen) – Veiligheidswerken</i>	747
154	19.12.1996	J. Stassen	<i>N47 Lokeren – Verbindingsweg Koningin Fabiolalaan-Eksaardebaan ..</i>	748
160	09.01.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wapensmokkelaffaire – Taalgebruik federale instanties</i>	749
E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media				
49	12.12.1996	P. Huybrechts	<i>Doorgangsgebouwen – Kempen</i>	749
50	12.12.1996	P. Huybrechts	<i>Bedrijventerrein Dassenveld Halle – Voltooiing</i>	749
51	12.12.1996	F. Vermeiren	<i>Bedrijventerreinen Vlaams-Brabant – Beleid</i>	750
52	12.12.1996	F. Vermeiren	<i>Bedrijventerrein Westrode (Meise) – Stand van zaken</i>	750
53	18.12.1996	N. Maes	<i>Boelwerf – Scheepskredieten</i>	751
54	18.12.1996	P. Van Grembergen	<i>Documentaire "Weten waarom" – Productiepremie</i>	752
55	19.12.1996	J. Maes	<i>Ondersteuning zeevisserij – Stilligpremie</i>	753

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

61	19.12.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Vlaamse Huisvestingsmaatschappij – Beleggingen</i>	784
58	12.12.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Statuut gemeentepersoneel – Nationaliteit</i>	754
59	12.12.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>SIF+ -gemeenten – Betrokkenheid subregionale tewerkstellingsdiensten</i> .	754
60	12.12.1996	F. Vermeiren	<i>Bedrijventerrein Westrode (Meise) – Stand van zaken</i>	755
62	19.12.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – Brusselse randgemeenten</i>	755

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

82	12.12.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VZW De Rand – Stichtende leden</i>	755
84	12.12.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Opleidingen rusthuisdirecteur – Erkenning</i>	756
85	12.12.1996	H. Lauwers	<i>Jeugd en Muziek Brussel – Subsidies</i>	758
86	18.12.1996	F. Dewinter	<i>Mercator – Bescherming en onderhoud – Scheepspatrimonium</i>	758
87	18.12.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Unesco-conventie cultureel erfgoed – Projecten voor grote sites</i>	760
88	18.12.1996	J. De Roo	<i>Gemeentelijke openbare bibliotheken – Boekenaankoop</i>	761
89	18.12.1996	J. Sauwens	<i>Heraanleg Emile Braunplein Gent – Goedkeuring</i>	765
90	19.12.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>OCMW-raadsleden – Inzage- en informatierecht</i>	765
91	19.12.1996	F. Strackx	<i>Pleeggezinnen – Instanties, criteria, tegemoetkomingen</i>	766
92	19.12.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Nieuwe rusthuizen – Moratorium Riziv-toelagen</i>	769